

๔๒๘.๐๐๗/๒

๒๖๘๘๗

ร. 3

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบ
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้
ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู

๒๖ ส.ค. ๒๕๓๙

ปริญญาโท

ของ

บุศรา จิตลาพาน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม ๒๕๓๘

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

197204

Δ28. 00712

๒๕๔๗

ร.3

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบ
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้
ชุดการสอนนิคอร์สแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

บุศรา จิตลาควน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2538

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 80 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ในรูป Difference Score

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' ENGLISH READING AND
WRITING ABILITY AND RESPONSIBILITY IN LEARNING ENGLISH
THROUGH THE INSTRUCTION BASED ON GENRE - BASED
APPROACH MINICOURSES AND THE INSTRUCTION
BASED ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

BUSARA CHEEDLAMDUAN

Presented in partial fulfilment of the requirements for
the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

October 1995

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students' English reading writing ability and responsibility in learning English through the instruction based on genre - based approach minicourses and through the instruction based on the teacher's manual.

The Sample used in the study was 80 Mathayom Suksa II students learning English Core Course 3(E 013) at Bangpleerajbamrung School, Bangplee, Samutprakarn Province, in Academic Year 1995. The sample was simply randomized and divided into forty students in each group, the experimental group and the control group. The randomized control group pretest posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the instruction based on genre based approach minicourses; where as the control group was taught through the instruction based on the teacher's manual. Each group was taught with the same content for twenty 50 minutes' periods.

The instruments were the English Reading, Writing Ability Test and responsibility in learning English questionnaires administered by the researcher. Statistical techniques used in this study was the t-test different score.

The results of the study indicated that :

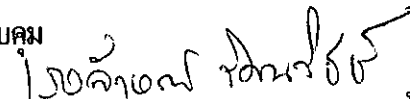
1. The English reading ability of the students taught through the instruction based on genre - based approach minicourses and the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

2. The English writing ability of the students taught through the instruction based on genre-based approach minicourses and the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

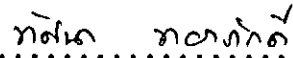
3. The responsibility in learning English of the students taught through the instruction based on genre-based approach minicourses and the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

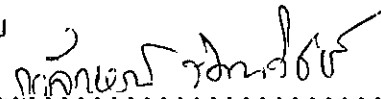
..........ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

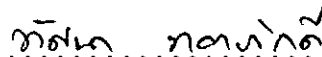
..........กรรมการ

(อาจารย์ทัศน ทองภักดี)

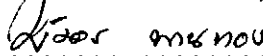
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

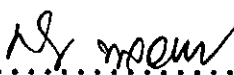
..........กรรมการ

(อาจารย์ทัศน ทองภักดี)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.บงอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์เสาวลักษณ์
รัตนวิทย์ อาจารย์ทัศนาก ทอภักดิ์ ดร.บังอร พานทอง รองศาสตราจารย์อัจนรา สุขารมณ
รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ สุกมลสันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำ ให้คำปรึกษาในการศึกษาค้นคว้าและให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและ
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สำออง คำหรีง ผู้อำนวยการโรงเรียนบางพลีราษฎร์
บำรุง จังหวัดสมุทรปราการ อาจารย์อุบล อาไพ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และ
เจ้าหน้าที่สัณทัศน์ศึกษาของโรงเรียน ที่กรุณาช่วยอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือ
อย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์สุกลักษณ์ สัตยวิช อาจารย์ประยุทธ พันธบัว อาจารย์ปรีชา
ศรีเรืองฤทธิ์ อาจารย์สุชาติ หล่อนกลาง เป็นอย่างสูงที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ เอกการมัธยมศึกษาทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ
และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ว่าทีนี้ ศรีแปะบัว อาจารย์รัชดี
หลักเหล็ก และอาจารย์วันดี เหล่าเขตรกิจ

ขอขอบคุณ คุณศักดิ์สิทธิ์ คำภักดิ์ คุณชลธิชา คำเจริญ ซึ่งเป็นผู้ให้กำลังใจและเอื้อ
อาทรต่อผู้วิจัยอย่างดีตลอดมา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีได้เอื้อนามที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน
และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณประโยชน์ใด ๆ ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา
มารดาผู้อบรมสั่งสอน ให้การศึกษาและให้ความรักด้วยความห่วงใย รวมทั้งครู อาจารย์ทุกท่าน
ที่ร่วมประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่นั้น

บุศรา จิตลาตวน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านและการเขียน	39
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์ส	42
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวอรรถฐาน	67
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	88
สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	97
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	98
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	98
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	98
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	99
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	109
การวิเคราะห์ข้อมูล	110
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	111

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	117
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	121
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	121
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	121
การวิเคราะห์ข้อมูล	124
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	124
อภิปรายผล	124
ข้อเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	133
ภาคผนวก	147
ประวัติย่อของผู้วิจัย	300

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	109
2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม	118
3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม	119
4 เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	120
5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	292
6 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียน ภาษาอังกฤษ	293
7 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การทดลอง	294
8 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลอง	295
9 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การทดลอง	296
10 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลอง	297
11 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	298
12 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	299

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง	20
2 กระบวนการโดยทั่วไปของทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน	37
3 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเขียน และกระบวนการอ่าน	38
4 วงจร I - P - O ของกิจกรรมชุดการสอนมินิคอร์ส	55
5 วงจร I - P - O ในชุดการสอนมินิคอร์ส	56
6 แผนภูมิตัวแปรต่าง ๆ ของวงจรในชุดการสอนมินิคอร์ส :	56
7 วงจร I - P - O รวมของโปรแกรมมินิคอร์ส	57

บทนำ

ในขณะที่โลกก้าวหน้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตามความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญมากที่ชนชาติต่าง ๆ ใช้ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในด้านการติดต่อการค้า ด้านธุรกิจ การแสวงหาความรู้ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษแพร่หลายกว้างขวางอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีบทบาทเป็นภาษานานาชาติมากขึ้น (Smith, 1983 : 35) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ชนชาติต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด จึงเป็นภาษาที่นิยมเรียนในโรงเรียนทั้งในระบบ และนอกระบบมากกว่าภาษาอื่นใด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2536 : 33) ประเทศไทยกำลังเปลี่ยนทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น และมีบทบาทมากขึ้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ ภาษาอังกฤษสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือกเสรีตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) โดยมีจุดประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศคือ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน ให้นักเรียนมีทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในระดับสูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา ตลอดจนให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน มีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533 : 21)

ในบรรดาทักษะทั้ง 4 การอ่านมีบทบาทสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน การอ่านจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ได้ดี และเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาวอีกด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531 : 84) สอดคล้องกับ ดีไวน์ (Devine . 1986 : 5 - 6) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการสื่อความรู้ด้านอื่น ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ แต่ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านย่อมได้เปรียบและประสบความสำเร็จด้านต่าง ๆ ได้มากกว่า เพราะในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการอ่านเอกสารทั้งด้านวิชาการ ด้านการงาน

อาชีพ ด้านการค้นหาคำรู้เพิ่มเติมตลอดจนถึงการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ริเวอร์ส (ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. 2536 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Rivers. 1972 : 214) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น เมื่อนักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน จนใช้การได้แล้วทักษะนี้จะคงอยู่กับนักเรียนตลอดไป

ส่วนทักษะการเขียน เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีความจำเป็นในแวดวงการศึกษา ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกฝนเพื่อประโยชน์ในการจดบันทึก หรือเขียนรายงานต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพ หรือติดต่อธุรกิจต่าง ๆ (Paulston. 1976 : 204) นอกจากนี้ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะรับสาร (Receptive Skill) ยังมีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะการผลิต (Productive Skill) อีกด้วย (Krashen and Terrell. 1983 : 131) ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 84) กล่าวว่า ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดีเนื่องจากได้ประสบการณ์ในการตีความและได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมาเพียงพอ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงสามารถพัฒนาตามทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างเหมาะสม

ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน มีความสำคัญดังกล่าว แต่จากผลการศึกษางานวิจัย และรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ คณะแผนกเฉลี่ยความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการเขียน แต่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสองด้าน (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6. 2530 : 65 ; หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. 2532 : 92) คณะแผนกจุดประสงค์ทักษะการเขียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2534 : 59) จากงานวิจัยของ วิมลสังข์ทองจีน (2529 : 86 - 87) พบว่า นักเรียนขาดความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ และกระบวนการคิดที่เป็นเหตุผล ถึงแม้จะมีอยู่ในจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรก็ตาม ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 เท่านั้น คือ ระดับทักษะด้านกลไก และด้านความรู้ยังไม่ถึงระดับถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ (รสริน วรรณะภักดิ์. 2530 : 117 - 119)

ส่วนสาเหตุของปัญหาดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้คือ ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียน เนื่องจากพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนต่ำ นักเรียนชอบให้ครูสอนโดยการแปล นักเรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียน และปัญหาที่เกิดเพราะครูขาดความเข้าใจในเทคนิคการสอน (กองวิจัยการศึกษา. 2531 : 73) เบอร์ก และซอเรซ (Burges and Suarez. 1985 : 5) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักเรียนต่างชาติส่วนใหญ่ในการอ่านว่า นักเรียนชอบอ่าน โดยการแปลความหมายประโยค ไม่ได้คำนึงถึงเอกภาพของเรื่อง ไม่ได้ใช้ความคิดรวบยอดช่วยในการทำความเข้าใจ และจากรายงานการวิจัยเชิงสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรทั้งระดับประถม มัธยมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2532) พบว่า ครูใช้การสอนที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะทางภาษาเท่าที่ควร

นอกจากนั้นปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครูยังพบว่า ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากเกินไป มีเวลาเตรียมการสอนน้อย ไม่มีโอกาสพัฒนาสื่อ และอุปกรณ์ ผลของการเรียนการสอนจึงไม่บรรลุจุดประสงค์ (ลาพูน มณฑล. 2534 : 1 - 7) ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ จำนวนผู้เรียนมีมากเกินไป เป็นอุปสรรคต่อการจัดชั้นเรียน การจัดสภาพการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่สามารถดูแลนักเรียนได้ทั่วถึง (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2528 : 147)

จากสภาพปัญหา หลักการ และเหตุผลดังกล่าว จึงพบว่า ควรปรับปรุงในเรื่องวิธีสอนมากที่สุด หากผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่าน และการเขียนให้เหมาะสม ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างเพียงพอ และให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน มีโอกาสทำงานกลุ่ม ให้โอกาสได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ให้การเสริมแรง ค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ครูควรใช้อุปกรณ์ และเทคนิคที่น่าสนใจ (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 8) ครูจึงควรนำเอาแนวตรรกะการศึกษาเข้ามาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลตามต้องการ แนวตรรกะมีหลายรูปแบบ เช่น การจัดศูนย์การเรียน บทเรียนไมโคร บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นต้น

ชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นแนวตรรกะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะเป็นชุดการสอนที่สร้างขึ้น โดยอาศัยหลักการจัดระบบการเรียนให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้อย่างคล่องแคล่ว และรับข้อมูลย้อนกลับได้ทันทีทันใด (Meyer. 1978 : 1 - 2) จากลักษณะของชุดการสอนมินิคอร์สที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะเรื่องจบสมบูรณ์ในตัวเอง

เช่น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมกลุ่มหลายรูปแบบ ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ เพื่อตอบสนองให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์อย่างรวดเร็ว (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2529 : 113 - 116) ประกอบกับมีผู้ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์สในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้หลายท่าน ซึ่งผลจากการวิจัยสามารถนำมาแก้ปัญหาได้ (อภิรุณ วรสัตยาภรณ์. 2529 : 2 ; วิโรจน์ คล้ายลี. 2533 : 116 ; ศุภลักษณ์ สัตยวณิช. 2538 : 92)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน เป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เช่น ให้ความสำคัญสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 13) การฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนด้วยการสอนแบบวรรณฐาน (Genre - Based Approach) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macker โดยจัดเป็นเนื้อหาชนิดต่าง ๆ ในบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรม ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยให้ปัจจัยป้อนที่สมบูรณ์ถูกต้องตามทฤษฎีภาษา และการเรียนรู้ภาษาในบริบท ซึ่งมีจุดหมายตายตัวในการให้ผู้เรียนใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษาในแต่ละแบบหรือชนิดของอรรถลักษณะ ครูจะสามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึก และได้ใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตัวเองในที่สุด และจากผลงานวิจัยของผู้วิจัยหลายท่านพบว่า ทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนดีขึ้น (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 134 ; วิภาดา ประสานทรัพย์. 2535 : 99 ; จินตนา นักรุณ. 2536 : 114)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดการสอนมินิคอร์ส ที่จัดตามขั้นตอนการสอนแบบวรรณฐานมาทดลองสอนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นการเน้นในลักษณะปฏิสัมพันธ์ จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม ทำให้มีความร่วมมือในการทำงาน ฝึกความมีระเบียบวินัย ซึ่งน่าจะส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย โดยเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามาช่วย และฝึกฝนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่เรียนรายวิชา อ 013 (ภาษาอังกฤษหลัก 3) มีจำนวนนักเรียนประมาณ 800 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่จัดห้องเรียนโดยการคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน 80 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับฉลาก จำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวน 16 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีจับฉลาก ห้องละ 40 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตาม
อรรถลักษณะของภาษา (Genre) 3 ชนิดคือ

1. Narrative Genre (เรื่อง The Stone in the Road)
2. Procedure Genre (เรื่อง How to Make a Paper Flower)
3. Report Genre (เรื่อง The Octopus)

โดยนำมาจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
(Authentic Materials) ที่จัดทำเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์
รายวิชา อ 013 ให้ความง่ายจากจำนวนคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างไวยากรณ์ ในระดับ
เดียวกันกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ Discoveries Book 2 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยนำเนื้อหาที่จะสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาความเหมาะสมแล้ว

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาดทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 20 คาบ คาบละ
50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2538

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี

- 5.1.1 การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐาน
- 5.1.2 การสอนตามแผนการสอนคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- 5.2.3 ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบมาตรฐาน หมายถึง การสอนที่มุ่งเน้นการใช้ภาษา
เพื่อสื่อเนื้อความจากบริบทภาษา (Context) ในกาลและเทศะต่าง ๆ ที่ใช้ในสังคมหรือ

ชุมชน ซึ่งจะมีสถานการณ์แวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป โดยขั้นตอนของการเรียนรู้ภาษาจะเริ่มจากการให้ผู้เรียนรับรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบทภาษาในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และฝึกฝนจนสามารถเข้าใจเนื้อหาของสื่อสารอย่างถูกต้อง รูปแบบของภาษาที่นำมาสอนนั้นจะมีลักษณะเป็นเนื้อความชนิดต่าง ๆ เรียกว่า อรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งเป็นรูปแบบของภาษาที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอนตายตัวแสดงให้เห็นถึงเจตนาารมณ์ในการสื่อความหมายอย่างชัดเจน และมีระบบทางภาษา โดยเฉพาะในแต่ละอรรถลักษณะ มีลักษณะโครงสร้างการดำเนินเรื่องของเนื้อความ และลักษณะของภาษาแตกต่างกัน กระบวนการสอนจัดเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Christie, Brain Gray และ Marry Macker) คริสตี้ (Christie. 1989 : 11) ดังนี้

1.1 การให้รูปแบบ

1.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

- 1) ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความ โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถฐานต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน
- 2) ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐานเช่นเดียวกับที่สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด หรือครูเตรียมเอกสารมาให้ นักเรียนค้นคว้า

1.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการเขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับรายงาน (Report Genre) โดยกล่าวถึงเรื่องทั่ว ๆ ไป อาจจะให้คำจำกัดความ และบอกลักษณะของเรื่องนี้ เช่น ลักษณะท่าทีหรือพฤติกรรม

1.1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในอรรถลักษณะนั้น ๆ เช่น เรื่องเกี่ยวกับรายงาน ก็จะประกอบด้วยการใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง มีคำกริยาแสดงอาการการกระทำ เช่น เป็น อยู่ คือ มีหัวข้อกล่าวนำ และมักเป็นประโยคบอกเล่า

1.2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

1.2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิมโดย

- 1) การสังเกต
- 2) การค้นหา

3) การจัดบันทึก

4) การอภิปราย

1.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียน และครูในรรณภาษาเดียวกัน โดยครูถามนักเรียนร่วมกันอภิปรายและเขียนโครงร่างร่วมกัน

1.3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ

1.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ

1.3.2 ให้นักเรียนเขียนโครงร่างของเรื่องใหม่ลงในกระดาษชาร์ตของแต่ละกลุ่ม

1.3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้น และอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

1.3.4 การใช้รรณภาษาอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากโครงร่างของแต่ละกลุ่ม)

2. ชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourse) หมายถึง ชุดการสอนที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบใช้สอนเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งที่นำมาจัดเรียงลำดับขั้นตอนให้เป็นระบบและรัดกุม มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนได้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 8 คาบ โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลา และสื่อการเรียนรู้ อย่างชัดเจน มุ่งฝึกทักษะและเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน ซึ่งจัดไว้เป็นกลุ่มโดยมีครูเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลือในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรม กิจกรรมของการเรียนจัดเป็นวงจรต่อเนื่องกันไปในแต่ละตอนจะมีข้อมูลย้อนกลับทันที ซึ่งสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ชุดการสอนมินิคอร์สนี้มีองค์ประกอบ 6 ประการคือ

2.1 คำแนะนำ หลักการและเหตุผล โครงสร้าง จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และแผนการสอน

2.2 กิจกรรมผู้เรียน หมายถึง การทำกิจกรรมเป็นกลุ่มโดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด เช่น การศึกษาจากวีดิทัศน์ สไลด์ประกอบคำบรรยาย ศูนย์การเรียนรู้ ผ่านภาพโป่งใส

2.3 กิจกรรมครู หมายถึง การให้ความร่วมมือ ดูแล และแนะนำผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมหรือฝึกทักษะภายในกลุ่ม

2.4 การประเมินผล หมายถึง การทำแบบฝึกหัดจากคู่มือกิจกรรมของผู้เรียน การทำรายงาน การอภิปรายของตัวแทนแต่ละกลุ่ม

2.5 เนื้อหาเสริม หมายถึง การจัดเอกสารประกอบความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม

2.6 เอกสาร หมายถึง จุลสาร สื่อ แผนภูมิ สำหรับครูใช้ประกอบการเรียนการสอน

3. ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 013) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะ (Genre) 3 ชนิด จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง The Stone in the Road ซึ่งใช้เวลาสอน 8 คาบ

ชุดที่ 2 เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง How to make a Paper Flower ซึ่งใช้เวลาสอน 6 คาบ

ชุดที่ 3 เรื่องรายงาน (Report Genre) เรื่อง The Octopus ใช้เวลาสอน 6 คาบ

ในแต่ละชุดการสอน มีการจัดลำดับขั้นตอนให้เป็นระบบรัดกุม กำหนดวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมเวลาและสื่อไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ การจัดกิจกรรมการเรียน จัดเป็นวงจรต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ บัณฑิตก่อน กระบวนการ ผลผลิต มุ่งฝึกทักษะและเน้นการมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในขณะที่ยังเรียนทำกิจกรรมในแต่ละตอนจะมีข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ชุดการสอนมินิคอร์สที่สร้างขึ้นนี้มียอดประกอบ 6 ส่วน คือ

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ โครงสร้างและแผนการสอน
2. กิจกรรมผู้เรียน
3. กิจกรรมผู้สอน
4. การประเมินผล
5. เนื้อหาเสริมในการจัดกิจกรรม
6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ

การจัดการเรียนการสอนใช้ขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ
 อรรถฐาน 3 ขั้นตอน กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความ
 โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถฐานต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐาน
 เช่นเดียวกับที่สอน

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปของแผนภูมิ
 (Diagram)

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการ
 เขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูกับนักเรียน
 ว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละ
 อรรถลักษณะ

ขั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิม

2.1.1 การสังเกต

2.1.2 การค้นหา

2.1.3 การจัดบันทึก

2.1.4 การอภิปราย

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียน และครูใน
 อรรถลักษณะของภาษาเดียวกัน โดยครูถามนักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียนร่าง
 (Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน

ขั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครู
 เป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียนร่างของเรื่องใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้น และอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้รรณภาษาอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากร่างของแต่ละกลุ่ม)

4. ปรับภาษา หมายถึง เนื้อความที่เป็นองค์ประกอบ ทำให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจนตามกาละ และเทศะในสถานการณ์ และวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการดังนี้

4.1 เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนเรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น

4.2 ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างผู้ใช้ภาษา ในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกคำ การวางโครงสร้าง ประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์

4.3 วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมาย ของภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

5. อรรถลักษณะ หมายถึง ชนิดหรือลักษณะของเนื้อความแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน มีหลายชนิดดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ในการสื่อความหมายดังนี้

5.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) หมายถึง เรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา และจากประสบการณ์ของผู้เขียน

5.2 รายงาน (Report) หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

5.3 การอธิบาย (Explanation) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับ เหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

5.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) หมายถึง การเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

5.5 วิธีการ (Procedure) หมายถึง การเขียนแนะนำ การปฏิบัติซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการหรือขั้นตอนปฏิบัติที่ชัดเจน

5.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) หมายถึง การเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ เช่น นิทาน หรือนิยาย

5.7 อภิปราย (Discussion) หมายถึง การเขียนที่แสดงถึงเหตุผล และความจำเป็น ชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียเป็นการจูงใจให้อ่านคล้อยตาม

5.8 การสังเกต (Observation) หมายถึง การเขียนเพื่อให้เห็น และรายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษ ตามแผนการสอนตาม จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 013) สำหรับกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เนื้อหาที่มีความยากง่ายเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูด เกริ่นสนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนของบทเรียนนั้น โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นต้องนำมาใช้ โดยใช้การกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่า นักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธีซักถามสนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้นโดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูดอธิบายซักถามให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยครูยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้าให้คำถามเป็นแนวทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ครูให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำนั้นได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยวิธีการประเมินหรือใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่น โดยให้แบบฝึกหัด เสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่ม การให้การบ้าน เป็นต้น

7. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถ แปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความหรือ เนื้อเรื่องที่อ่านได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 013 ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว ประกอบด้วยแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบชนิดโคลซ (Cloze Test)

8. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการ เลือกคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค และลำดับประโยคให้มีความหมายเป็นที่เข้าใจใน ลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดได้จาก แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นลักษณะของการเขียนบรรยาย ภาพโดยได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

9. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร ทำหน้าที่ของตนตามที่ได้รับมอบหมาย ควบคุม ตนเองได้ ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ข้อสัจย์ ตรงเวลา เมื่อมีปัญหหรือไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายาม แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเองอยู่เสมอ มีความละเอียดรอบคอบ ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือ หลีกเลียง และรู้จักวางแผนป้องกันข้อบกพร่องเสื่อมเสียในงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งวัดได้ด้วย คะแนนจากแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้นำแบบ สอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนของ ประยูทธ พันธุ์บัว (2536 : 120 - 122) มาปรับปรุง และหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์ส
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนววรรณฐาน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน จึงมีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายการอ่าน คือ การรวมทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจในเรื่อง การตีความและการให้ข้อคิดเห็น (Lado. 1964 : 14)

สมิท (Smith. 1971 :1) ได้ให้คำนิยามการอ่านว่า การอ่านเป็นการบูรณาการ ทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่นการมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ การตีความ เพื่อทำความเข้าใจและวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 174) กล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน การมีส่วนร่วมในการสนทนา อีกรูปแบบหนึ่งนั่นเอง

กู๊ดแมน (Goodman.1973 : 5 - 11) การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) ซึ่งในข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือกเพื่อเดาความหมายของเนื้อความทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้ต้องผ่านกระบวนการทางสมองในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร จะมีการใช้ความคิดคาดการณ์โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 84) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยการผ่านกระบวนการทางความคิดและยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านของความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมจะพยายามใช้สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรสื่อความหมายหรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านและผู้อ่านเองก็ย่อมจะต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารความหมายแก่ตน

จากการให้ความหมายของนักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าการอ่านคือ กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดในสมองเกิดการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ บอกรายละเอียดของเรื่อง และเรียงลำดับความ รวมทั้งการดึงเอาประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน

1.2 ความสามารถในการอ่าน

1.2.1 ความหมายของความสามารถในการอ่าน

การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการออกเสียงตามสัญลักษณ์ที่ปรากฏได้ถูกต้องและรวดเร็วเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนกว่านั้น โดยผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนเองอ่านด้วย ความสามารถในการอ่านดังกล่าวเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ผู้ใดมีความเข้าใจในการอ่านสูงจะสามารถอ่านหนังสือ บทความต่าง ๆ ได้ถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งจะต้องเป็นข้อได้เปรียบในการเรียน การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือการทำงานอาชีพของผู้อ่านเอง จึงได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่านไว้หลายท่าน ได้แก่

คาร์เรล (Carrell. 1984 : 332 - 333) ได้เสนอว่า ความสามารถในการอ่านนั้นเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของบทอ่าน และความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ สถานที่ต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึกและทัศนคติของผู้อ่าน

มัวร์ (Moore. 1984 : 3 - 7) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการอ่านและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ในข้อความที่อ่านโดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ความเข้าใจการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะถ้าปราศจากความเข้าใจแล้วก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่าน

บาร์นิตส์ (Barnitz. 1985 : 4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า เป็นความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดและความรู้ทางภาษาศาสตร์ที่มีอยู่เพื่อหาความหมายหรือทำความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้อ่าน

ซิลเบอร์สไตน์ (Silberstein. 1987 : 31) มีความเห็นว่าความสามารถในการอ่านนั้นเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน และบทอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ความรู้ทั้งทางภาษาที่มีอยู่ และความรู้เดิมของผู้อ่านเพื่อจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในบทอ่านนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนั้น หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 3) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านว่า คือ ความสามารถเข้าใจเนื้อความที่อยู่ในบทอ่านความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน รวมทั้งความสามารถในการคัดเลือก รวบรวมความคิดและข้อเท็จจริงสามารถให้ข้อสรุปและตัดสินใจได้

จากทัศนะและข้อคิดเห็นดังกล่าวของนักการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้นคือ ความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษาที่ผู้อ่านมีอยู่รวมกับความรู้ ประสบการณ์เดิมและความคิดของผู้อ่านมารวมกัน เพื่อทำความเข้าใจ ตีความหรือวิเคราะห์ข้อความหรือข้อมูลในบทอ่านที่ได้อ่านจนสามารถเข้าใจความหมาย วัตถุประสงค์ และความคิดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง

1.2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน

องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ทัศนะไว้ดังนี้

กูดแมน (Goodman. 1971 : 25 - 27) กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านว่ามี 4 ประการ ได้แก่

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ซึ่งระยะเริ่มต้นผู้อ่านจะเรียนรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรที่ปรากฏและความหมายของคำศัพท์ แต่ต่อมาเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจภาษาที่ปรากฏในบทอ่านได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับบทอ่าน และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์ของบทอ่าน หรืองานเขียนนั้น (Conceptual or Semantic Completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทอ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) โครงสร้างของงานเขียนแต่ละชิ้นนั้นจะแตกต่างกันและจะนำเสนอความเชื่อรวมทั้งวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ซึ่งถ้าผู้อ่านมีวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมที่แตกต่างไปจากงานเขียนนั้น จะเป็นสาเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถประสบความสำเร็จในการอ่านงานเขียนดังกล่าว

คาร์เรล และ ไอสเตอร์โฮลต์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน เป็นกระบวนการปฏิกริยาร่วมระหว่างกระบวนการทางความรู้ 2 ประการ ซึ่งได้แก่

1. กระบวนการรับรู้ข้อมูล ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวป้อนทางภาษาภายในบทอ่าน เรียกว่า กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom - Up) หรือกระบวนการใช้บทอ่านเป็นพื้นฐาน (Text - Based Processing) ซึ่งหมายถึงตัวอักษรหรือข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านเป็นตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่าน

2. กระบวนการรับรู้ข้อมูล เรียกว่า กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-Down) หรือกระบวนการพื้นฐานของความรู้ (Knowledge - Based) หรือกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด (Conceptually - Driven) หมายถึง ผู้อ่านใช้พื้นความรู้และประสบการณ์ที่สะสมไว้ เป็นตัวชี้แนะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจบทอ่านนั้น

กระบวนการทั้งสองจะทำงานไปพร้อม ๆ กันในขณะที่อ่าน ถ้าขาดกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถอ่านบทอ่านนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คาสาเนฟ (Casanave. 1987 : 2 - 3) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

1. ความสามารถในการถอดรหัสของผู้อ่าน หรือความสามารถในการเข้าใจหรือตีความหมายตัวอักษรที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียนนั้น

2. ความเหมาะสมของบทอ่าน ซึ่งหมายถึง บทอ่านที่เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้อ่านคุ้นเคย

3. ความสอดคล้องระหว่างความรู้เดิม และความรู้ใหม่ของผู้อ่านในบทอ่านนั้น

4. ความสามารถในการคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้อ่าน
นูแนน (Nunan. 1989 : 35) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ความสามารถในการเชื่อมโยงคำ เช่น เชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร

2. ความรู้ทางไวยากรณ์เพื่อช่วยในการตีความ

3. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อผู้อ่านจะได้เลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์

4. ความสามารถในการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

5. ความสามารถที่จะทราบถึงจุดประสงค์ หรือหน้าที่ของประโยคแต่ละประโยค หรือส่วนต่าง ๆ ของบทอ่าน แม้ว่าบางครั้งผู้เขียนจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง

จากข้อคิดเห็นของนักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านสามารถ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักสำคัญของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้อ่านเมื่ออยู่ในทุก ๆ ด้าน ทั้งเสียง ศัพท์ โครงสร้าง ประสบการณ์เดิมหรือพื้นความรู้ รวมทั้งความคิดของผู้อ่าน ความสามารถในการสรุป ตีความหรือวิเคราะห์บทอ่าน โดยผู้อ่านจะนำองค์ประกอบเหล่านี้มาสัมพันธ์กัน เพื่อทำความเข้าใจความหมายของบทอ่าน และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ถูกต้อง

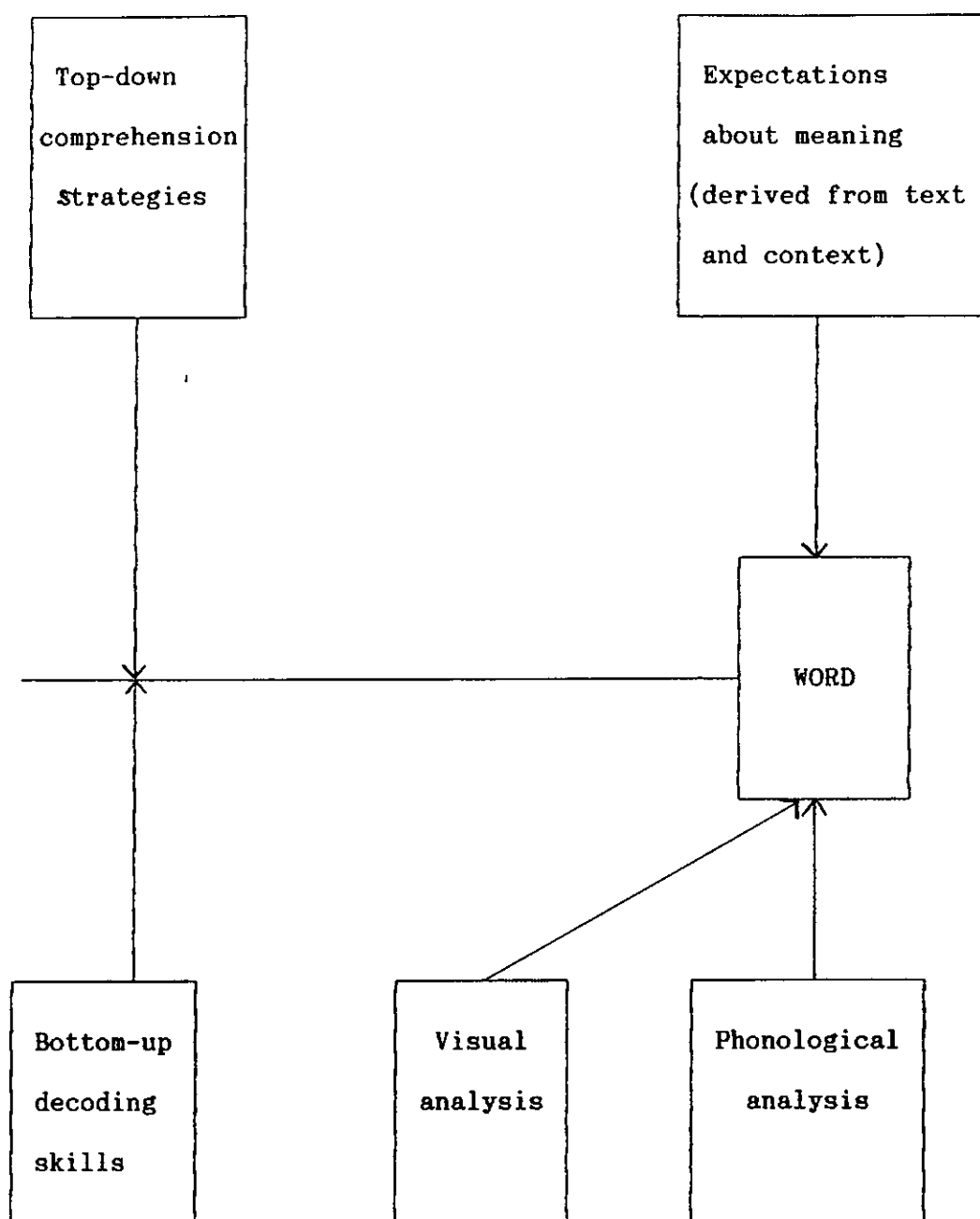
1.3 กระบวนการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ได้อธิบายธรรมชาติของกระบวนการอ่าน หรือการเข้าใจภาษาเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1.3.1 กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom - up Process) เป็น การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถจดจำตัวอักษรได้ เข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษร และ เสียงก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำ และประโยค

1.3.2 กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - down Process) เป็น การอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้ในเรื่องโครงสร้างของประโยคมาทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งทำ ความเข้าใจความหมายของคำ และความสัมพันธ์ของตัวอักษร และเสียง (Lapp and Flood. 1986 : 116 - 117) ดังแสดงได้ด้วยไดอะแกรม ตามภาพประกอบ 1

1.3.3 กระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) เป็น กระบวนการทางความคิด ที่ใช้ประสบการณ์เดิมทั้งในเรื่องรูปแบบของภาษาที่จะนำมาวิเคราะห์ ประโยค วลี คำ เสียง และประสบการณ์เดิม ในเรื่องราวที่อ่าน ทำให้เกิดการคาดการณ์ ต่อไปได้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อเนื่องกันทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน (Dubin and others. 1986 : 14 - 16)

(Biggs and Telfer. 1987 : 256)

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 23 - 24) ได้สรุปแนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันได้ว่า การสอนนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการอ่านนั้น ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอดจับความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิมจากการเดาความแฉล้ม จากลักษณะ และชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เป็นต้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องลงสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบน เพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐาน โดยพิจารณาคำประโยค และโครงสร้างอื่น ๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้ เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้การสังเคราะห์ และวิเคราะห์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมอง ทั้งซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง และซีกซ้าย กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทาให้ผู้เรียนมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านได้

1.4 หลักและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142)

กล่าวว่า ในการสอนการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ กัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนอ่านด้วยวิธีการครูเป็นผู้ฝึกให้ และให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตัวผู้เรียนเองอย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียน และกิจกรรมตอบสนองความแตกต่างของบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถไม่เหมือนกัน
5. ต้องให้ความสนใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลา และช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เขียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับมัธยมปลายเลย

การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น วิตโดสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรจะเป็นการรวมทักษะอื่นเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่า ๆ กัน นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียนไปด้วย

สนม ครุฑเมือง (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 26 - 27 อ้างอิงมาจาก สนม ครุฑเมือง. 2529 : 177 - 179) ได้ให้หลักการสอนอ่านโดยสรุปไว้ดังนี้

1. การสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบ เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ
2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอนอย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีบดบัง
3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน ครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน
4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน หากวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจ และสนุกสนาน
5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน
6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท
8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน
9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ
10. ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้องอ่านให้เร็ว จับใจความได้ อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านคล่องแคล่ว ชัดเจน ถูกต้อง
11. ควรฝึกการใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน ฝึกเคลื่อนไหวสายตาอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

12. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชา รวมทั้งครูบรรณารักษ์ ส่งเสริมการอ่าน
13. ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ
 - เพื่อสุข ภูตระกูล (2528 : 9 - 14) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่าน โดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางไว้ดังนี้
 1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ลักษณะกลุ่ม
 2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดสนทนา และให้ค้นพบด้วยตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง
 3. ให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

1.5 ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการอ่าน

ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ประสบการณ์เดิม (Schema) หมายถึง โครงสร้างของความคิดในสมอง ซึ่งมีการจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ที่เรามีข้อมูลเหล่านี้ จะเป็นประโยชน์ในการคาดคะเนข้อความ ข้อมูลใหม่ ปรับข้อมูลใหม่ ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้ว และเก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป การที่สามารถนำข้อมูล Schema มาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้ จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยยึดสิ่งที่รู้แล้ว หรือความรู้เดิมเป็นหลัก แล้วทดสอบการเดาและการคิดคะเนนั้นในขณะที่อ่านเรื่อง (สาวิตรี ประเสริฐกุล. 2529 : 41)

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstien. 1979 : 136) ได้กล่าวว่า ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ตามจะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อ ผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นกับสิ่งที่ตนรู้จักอยู่แล้ว

โคดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่าน และผู้เรียนอ่านพึงระมัดระวังที่จะไม่มองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตก และประเทศเจ้าของภาษามามาก จะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้ดังกล่าว ซึ่งความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตก และประเทศเจ้าของภาษานั้นจะชดเชยในเรื่องของความยากของประโยคที่นักเรียนอ่านได้ เพราะความรู้เดิม จะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า

คาร์เรล และไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 :

56) แบ่งโครงสร้างของความรู้ ตามหลักและทฤษฎีการใช้ความรู้เดิม คือ

โครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียน และโครงร่างของเรื่องมาก่อน เช่น การเขียนเชิงบรรยาย นิทาน วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้ลึกไวต่อลักษณะ โครงสร้างการเขียน และรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน จะช่วยอย่างมากทางด้านความเข้าใจ และความทรงจำ ลักษณะการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกัน ไป และมักจะมีลักษณะโครงสร้างการเขียนเฉพาะแต่ละรูปแบบ เช่น นิทาน การบรรยาย การพรรณนา เป็นต้น

2. โครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา (Content Schemata) การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาใดสาขาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐกิจ การแพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านี้มาก่อน

ผู้อ่านควรจะมีโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมาก่อนจะช่วยเพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดีขึ้น และถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียนย่อมน่าได้เปรียบ เพราะประสิทธิภาพการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะอนุเฉท (Paragraph) และการจัดระเบียบการเขียนเรื่อง ดังนั้นผู้สอนควรพร้อมที่จะจัดเตรียมปัจจัยดังกล่าวให้กับผู้เรียนที่ยังขาดโครงสร้างความรู้เดิมเหล่านี้ และซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่มีครบถ้วน (เตือนใจ ตันงามตรง. 2529 : 98 - 99)

1.6 การวัดความสามารถในการอ่าน

ในการวัดความสามารถในการอ่านนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการทดสอบ กล่าวไว้หลายท่านซึ่งต่างก็กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านที่นำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบทดสอบ ได้แก่

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 56 - 60) ได้เสนอว่า การวัดความสามารถในการอ่านควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ภาษาและสัญลักษณ์ (Language and Graphic Symbols) ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของคำที่ปรากฏในบทอ่านรู้จักการเดา

ความหมายของคำศัพท์จากบริบทเข้าใจระบบคำ และโครงสร้างประโยคจากลักษณะของภาษาเขียน เข้าใจข้อความยาว ๆ เข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่าง ๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การย่อหน้า เป็นต้น

2. ความคิด (Ideas) ได้แก่ ความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ความคิดสำคัญของข้อความที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสนับสนุน สามารถสรุปและอนุมานความจากสิ่งที่อ่าน

3. อารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน (Tone and Style) ได้แก่ ความสามารถในการบอกถึงทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่อ่าน และต่อผู้อ่าน เข้าใจอารมณ์ของเรื่อง สามารถระบุวิธี และแนวการเขียนของผู้เขียน

ฮีตัน (Heaton. 1979 : 103 - 110) ได้เสนอแนะแนวทางในการวัดความสามารถในการอ่านได้ว่าควรครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายของคำศัพท์ หรือกลุ่มคำที่ปรากฏในข้อความหรือบริบท
2. ความหมายของประโยคในโครงสร้างต่าง ๆ โดยกำหนดประโยคมาให้ 1 ประโยค แล้วให้เลือกประโยคเทียบเคียงที่ความหมายต่างกับประโยคที่กำหนดให้มา
3. ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องที่อ่าน
4. รายละเอียดในเนื้อเรื่อง
5. ความสัมพันธ์ของใจความเนื้อเรื่อง
6. การสรุปเรื่องและตีความหมายของเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความหรือบริบท

ฮิวจส์ (Hughes.1989 : 116 - 117) ได้แนะนำถึงสิ่งที่ควรวัดเกี่ยวกับความสามารถของการอ่านไว้ดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสัมพันธ์ของข้อความโดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในข้อความ
4. ความหมายของคำศัพท์การเดาจากบริบท การดำเนินเรื่องจนกระทั่งสรุปเรื่องในตอนจบ

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวนั้น การวัดความสามารถในการอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาตามองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านในด้านต่าง ๆ ทั้งด้าน

ภาษา ด้านความคิด รวมทั้งด้านอารมณ์ และลีลาของบทอ่านด้วย ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จะต้องสอดคล้องและครอบคลุมองค์ประกอบดังกล่าวด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

แม้ว่าทักษะการเขียนจะเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนเป็นทักษะที่ผู้เรียนรู้ภาษามักจะเรียนเป็นทักษะสุดท้ายในสี่ทักษะ แต่การเขียนก็เป็นทักษะที่มีความจำเป็นไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นข้อมูลสำหรับอ้างอิงในทุกโอกาส นอกจากนี้การเขียนยังแสดงถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี สำหรับความหมายของการเขียนได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งพอจะยกตัวอย่างได้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ออกมาเป็นตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียน ผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่สื่อความคิดของเขาไปสู่ผู้อื่น ซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แคดเลอร์ (Kadler. 1970 : 2) กล่าวว่า การเขียนคือวิธีการสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความคิด โดยใช้ระบบสัญลักษณ์ ตัวอักษร ซึ่งมีสมาชิกในสังคมเป็นผู้ใช้เพื่อแสดงข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การโฆษณา

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การเขียน คือ การเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการทางความคิด เลือกใช้คำ ประโยค อย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษา ความนิยมและสามารถสื่อสารได้

2.2 ความสามารถในการเขียน

2.2.1 ความหมายของความสามารถในการเขียน

ฮีตัน (Heaton. 1979 : 53, 138) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่า ประกอบด้วยความสามารถด้านภาษา คือ สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และความสามารถในด้านการเขียน คือ สามารถใช้ลีลาการเขียนและกลไกการเขียนที่ถูกต้องและ สามารถเลือกใช้ประโยคและสำนวนภาษาได้อย่างเหมาะสม ใช้เครื่องหมายวรรคตอน เขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง ตลอดจนมีความสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและสมเหตุสมผล

ไวท์ (White. 1980: 6) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนว่า ครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ต้องการ ได้ และเขียนได้ชัดเจนไม่คลุมเครือ

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1978 : 61 - 63) ได้ให้ความเห็นว่าความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการเรียบเรียงความคิดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อข้อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ดังนั้น จึงมีใช้เพียงแต่เขียนประโยคต่อ ๆ กันแม้ว่าจะถูกไวยากรณ์ก็ตามผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงประโยคต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่องเป็นหน่วยการสื่อสารที่มีความหมาย (Acceptable Unit of Communication) และรู้จักการใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพ (Discourse Markers) อย่างถูกต้องด้วย

อาร์นดท์ (Arndt. 1987 : 257) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนว่า เป็นกระบวนการในการเชื่อมโยงความคิดกับความรู้ทางภาษาของผู้เขียน โดยใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพแก่ผู้อ่าน

เบอร์น (Byrne. 1988 : 1) กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่า ไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเรียบเรียงถ้อยคำ จัดลำดับความคิดได้เหมาะสม สามารถสื่อสารข้อมูลนั้นไปสู่ผู้อ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะผู้เขียนจะต้องคิดว่า จะเขียนอะไร เพื่อใครและมีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกสรร และจัดลำดับ

ความคิด เพื่อเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในด้านการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ให้ได้มาซึ่งงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน

จากความคิดเห็น และคำกล่าวของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนที่พยายามถ่ายทอดความรู้ และความคิดที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับการเรียบเรียงภาษา ออกเป็นงานเขียนเพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2.2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียน

ได้มีผู้ให้ความเห็นข้อเสนอแนะหรือข้อสรุปต่าง ๆ ขององค์ประกอบของความสามารถในการเขียน ไว้ดังนี้

ฮีตัน (Heaton, 1979 : 138) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จำเป็นและสำคัญต่อความสามารถในการเขียนไว้ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammatical Skill) หมายถึงความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง
2. ทักษะลีลาในการเขียน (Stylistical Skill) หมายถึงความสามารถในการเลือกใช้ประโยคและภาษาได้อย่างเหมาะสม
3. ทักษะกลไกในการเขียน (Mechanics Skill) หมายถึงความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนอักษร และสะกดคำได้ถูกต้อง
4. ทักษะการตัดสินใจ (Judgement Skill) หมายถึงความสามารถที่จะเขียนได้ตามความคิดและลำดับความคิดนั้นอย่างสมเหตุสมผล มีลีลาการเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องนั้น

ไรม์ส์ (Raimes, 1983 : 5 - 11) ได้ให้ทัศนะว่าในการที่จะเขียนได้ชัดเจน คล่องแคล่ว และสื่อความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจได้ค่านั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. เนื้อหา (Content) ในการเสนอเนื้อหาของงานเขียน
- ผู้เขียนควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของถ้อยความ (Relevance) ความชัดเจน (Clarity) การมีความคิดริเริ่ม (Originalty) และความมีเหตุผล (Logic) ฯลฯ

2. กระบวนการของผู้เขียน (The Writers Process) ผู้เขียนควรมีกระบวนการเขียนที่ครบวงจร ได้แก่ การได้มาซึ่งความคิด (Getting Ideas) การเริ่มลงมือเขียน (Getting Started) การเขียนร่าง (Writing Drafts) และการทบทวนแก้ไข (Revising)

3. ผู้อ่าน (Audience) ผู้เขียนจะต้องพิจารณาก่อนลงมือเขียนว่าผู้อ่านเป็นใครเพื่อสามารถผลิตงานเขียนนั้นได้เหมาะสมกับผู้อ่าน

4. จุดประสงค์ (Purpose) ผู้เขียนจะต้องมีเหตุผลในการเขียนงานเขียนแต่ละชิ้น

5. การเลือกใช้คำ (Word Choice) ผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary) สำนวน (Idiom) และคำที่แสดงความรู้สึก (Tone) ได้เหมาะสม

6. การเรียบเรียงข้อความ (Organization) ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเรียบเรียงถ้อยคำเป็นปริเฉท (Paragraphs) ประโยคใจความสำคัญและประโยคสนับสนุน (Topic and Support) การใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพและความเป็นเอกภาพ (Cohesion and Unity)

7. กลไกในการเขียน (Mechanics) ผู้เขียนควรคำนึงถึงลายมือ (Handwriting) การสะกดคำ (Spelling) และเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) ฯลฯ

8. ไวยากรณ์ (Grammar) ผู้เขียนควรคำนึงถึง กฎเกณฑ์การใช้คำกริยา (Rules for Verbs) ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Agreement) คำนำหน้านาม (Articles) และคำสรรพนาม (Pronouns) ฯลฯ

9. ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค (Syntax) ผู้เขียนควรคำนึงถึงโครงสร้างประโยค (Sentence Structure) ขอบข่ายของประโยค (Sentence Boundaries) และการเลือกใช้ลีลาของประโยค (Stylistic Choices) ฯลฯ

บรูคส์ และกรุนดี (Brookes and Grundy. 1990 : 14 - 26) ได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนที่ครูผู้สอนภาษาควรสอนแก่นักเรียน ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายในการเขียน (Purpose) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเขียนงานเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนเสียก่อน จึงจะสามารถเริ่มลงมือเขียนได้

2. ภาษาพูด และภาษาเขียน (Spoken and Written) ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจในการใช้ภาษาในการเขียนงานเขียนแต่ละชิ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะใช้ภาษาเขียนในการเขียนงานเขียน นอกจากเป็นการเขียนงานเขียนที่มีบทพูดอาจมีการใช้ภาษาพูดเข้ามาร่วมด้วย อย่างไรก็ตาม ในองค์ประกอบข้อนี้รวมการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ สังคมศาสตร์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ไว้ด้วย

3. ความเป็นนักอ่าน (Readership) ผู้เขียนจะต้องเป็นผู้ที่อ่านมาก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนไม่เพียงแต่ด้านความรู้ที่จะนำมาใช้ในการเขียนเท่านั้นแต่จะช่วยให้ผู้เขียนได้เห็นรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันไปในงานเขียนแต่ละชิ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากต่อการเขียนของผู้เขียนเอง

4. กระบวนการ และผลผลิตของงานเขียน (Process and Product) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในกระบวนการเขียนว่า ในการเขียนแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอนไม่ใช่เขียนเพียงครั้งเดียวเป็นงานเขียนทันที แต่จะต้องมีการศึกษาหาข้อมูล มีการวางแผน (Planning) เพื่อเขียนฉบับร่าง (Draft) ก่อน แล้วจึงทบทวนแก้ไข (Revising) เพื่อให้ได้งานเขียน (Product)

5. การวิเคราะห์รูปแบบของภาษาเขียน (Genre Analysis) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในรูปแบบของงานเขียนแต่ละประเภทว่างานเขียนใดควรใช้รูปแบบการเขียนแบบใด เพื่อเลือกใช้รูปแบบนั้นให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน

ศิริพร พัวพันธ์ (2531 : 17 - 18) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนไว้ดังนี้

1. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามระเบียบวิธีการเขียนของแต่ละภาษา

2. ไวยากรณ์หรือหลักภาษา (Grammar) ได้แก่ การเขียนประโยคให้ถูกต้องตามไวยากรณ์หรือหลักภาษานั้น

3. เนื้อหา (Content) ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ได้แก่ สาระในการเขียนให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการ และเหมาะสมกับผู้อ่าน

จากทักษะและข้อสรุปของนักการศึกษาต่าง ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนนั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ในสิ่งที่เขียน ความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียน และความสามารถในการเชื่อมโยงความคิด ประสพการณ์หรือสิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาเป็นงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้

2.3 ขั้นตอนในการฝึก และการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมาย และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1970 : 254 - 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์
2. การหัดเขียน (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้
3. การผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) การเขียนในระดับนี้ ผู้เขียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยุ่งยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการใช้ตารางเทียบแทน และการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น
4. การเขียนที่ให้คำแนะนำ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูด และภาษาเขียนด้วยในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ แต่ครูยังต้องควบคุม
5. การเขียนเรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียนรู้จักการทำโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

ลาโด (Lado. 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre-Writing) เป็นขั้นเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำพูด ผูกการคัดเลือกสัญลักษณ์ และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ซึ่งให้ถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษร กับระบบเสียง รวมทั้งลีลาในการเขียน และความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว
2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Reading Texts) ให้เด็กฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว
3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนเคยรู้จักให้ผู้เขียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียนรู้จักถ่ายทอดคำพูดหรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู
4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผน และโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics) ความชัดเจนของแนวคิด และวัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) ลีลาภาษา (Style) ตลอดจนความแจ่มชัด และความมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity and Effectiveness)
5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุด ซึ่งผู้ที่จะสามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษามีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

จอห์นสัน (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 42 ; อ้างอิงมาจาก Johnson. 1981 : 93 - 106) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนควรมีลักษณะ 3 ประการดังนี้ คือ

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ และแบ่งความหมายออกเป็นส่วน ๆ (Jigsaw) ประโยชน์คือ การทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในชั้นเรียน และสามารถประเมินผลได้จากเพื่อนร่วมชั้น โดยดูจากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่ ถ้าการอ่านเข้าใจแสดงว่าทักษะการเขียนย่อมบรรลุผลตามไปด้วย เพราะทักษะเขียนเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทักษะอ่านที่มีประสิทธิภาพเสียก่อน

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน หมายถึง การบูรณาการทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน สำหรับการสื่อสาร กิจกรรมแต่ละกิจกรรมในแต่ละทักษะจะส่งผลถึงกิจกรรมต่อมาในทักษะต่อมาด้วย ซึ่งจอห์นสันได้อธิบายไว้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่ไม่ควรเป็นอิสระ และเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมอื่นด้วย เช่น การสอนฟัง - พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการฟังให้เข้าใจ การตอบตลอดจนการถาม เป็นต้น

2.2 การเขียนเรียงความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกันหลาย ๆ อย่าง ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการได้โดยการให้ทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกัน เช่น เขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมติ อภิปราย ฯลฯ จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนเป็นกิจกรรมสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ (Paragrath Writing) สิ่งสำคัญในการเขียนลักษณะนี้ คือ การผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องตามความหมาย (Coherence) การสอนอ่าน และเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กันมา ฉะนั้นควรฝึกดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้นักเรียนอ่าน ให้ดูเฉพาะข้อความตอนต้น และปิดส่วนอื่น ๆ ไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงให้ดูเพื่อเปรียบเทียบว่าความคิดของแต่ละคนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยคผู้เขียนจะต้องบอกว่าประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความทีละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์แล้วจึงเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคอื่นมา แล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านี้

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบโดยใช้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ ไม้ขีด แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้ผู้เรียนจัดวิธี จัดลำดับข้อความเป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน เพื่อฝึกเรียงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจมาจากการกระจายเสียงทางวิทยุหรือข้อความจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเขียนให้แตกต่างไปจากเรื่องที่อ่าน เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การสอนเขียนนั้นควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนโดยเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อนไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น ซับซ้อนขึ้น การที่ผู้เขียนจะเขียนได้ดีต้องอาศัยการฝึก แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อต้องการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น

2.4 การวัดความสามารถในการเขียน

ฮีตัน (Heaton. 1979 : 134 - 135) ได้เสนอแนะว่า ในการวัดความสามารถในการเขียนนั้น ควรจะวัดผู้เขียนในด้านต่อไปนี้

1. วัดความสามารถในด้านไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง ความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนเรื่องนั้น ๆ
2. วัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม และหลากหลาย
3. วัดความสามารถด้านกลไกการเขียน (Mechanics) หมายถึง เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดที่ผู้เขียนใช้ได้ถูกต้อง
4. วัดด้านความคล่องแคล่วของการเขียน คือ วัดด้านลีลา และความคล่องของการสื่อความหมาย (Fluency : Style and Ease of Communication) หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอเนื้อเรื่อง และความคิด ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การเลือกใช้ถ้อยคำ ลีลาการเขียน และโวหารต่าง ๆ
5. วัดด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Relevance) หมายถึง การจัดลำดับความคิด และการเรียบเรียงข้อความ

บ๊องร สว่างวโรธ และเยาวภา พุกกะคุบต์ (2524 : 50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่นำมาใช้พิจารณาเพื่อวัดความสามารถในการเขียน 5 ประการ คือ

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออก และความรู้ที่ผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน
2. วัตถุประสงค์ในการเขียน (Judgement Skills) ได้แก่ งานเขียนนั้นจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ และผู้อ่านตลอดเวลา ซึ่งรวมถึงความสามารถในการเลือกสรร การจัด และลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องกันด้วย (An Ability to Select, Organize and Order-Relevant Information)
3. ไวยากรณ์ (Grammatical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ถูกต้อง
4. สลีการเขียน (Stylistic Skills) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน ไวยากรณ์ เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน
5. กลไกการเขียน (Mechanic Skills) ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง

เพอร์คินส์ และคอนเนคเกอร์ (สุเบดา ปาทาน. 2529 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Perkins and Konneker. 1982 : 51) กล่าวถึงองค์ประกอบในการวัดการเขียน คือ

1. ความสอดคล้อง (Relevance) หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหา กับเรื่องที่เขียนของข้อมูลต่าง ๆ ได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยเดียวกัน
2. ความสละสลวย (Fluency) หมายถึง ความน่าอ่าน และมีการเรียบเรียงเนื้อหาประติดประต่อกันอย่างมีเหตุผล
3. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง ระดับคำที่ใช้ ความหลากหลายของคำความเหมาะสมของการใช้สำนวน และใช้คำ
4. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง การใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพ โครงสร้างประโยค และขอบเขตของประโยค
5. ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics) หมายถึง กลไกในการเขียน

คาร์เรล (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 46 อ้างอิงมาจาก Carrell. 1980 : 50) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อ

ความหมายโดยการเขียนว่า การทดสอบวัดความสามารถในการเขียนนั้น อาจจะเขียนเรียงความ (Essay) หรือบรรยายภาพ บรรยายสิ่งของ และการกระทำหรือเหตุการณ์ที่จำได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน เขียนโน้ต เขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายสั่งสินค้าจากห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ในการวัดความสามารถด้านการเขียนนั้น จะวัดในด้านต่อไปนี้ ด้านภาษา ได้แก่ กลไกการเขียน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ส่วนด้านความคิด ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียน ซึ่งรวมถึงสำนวนโวหาร และอารมณ์ของผู้เขียนด้วย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจงานเขียนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยตรวจให้คะแนนเฉลี่ยจากผู้ตรวจ 2 คน ซึ่งใช้เกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (1987 : 54 - 65)

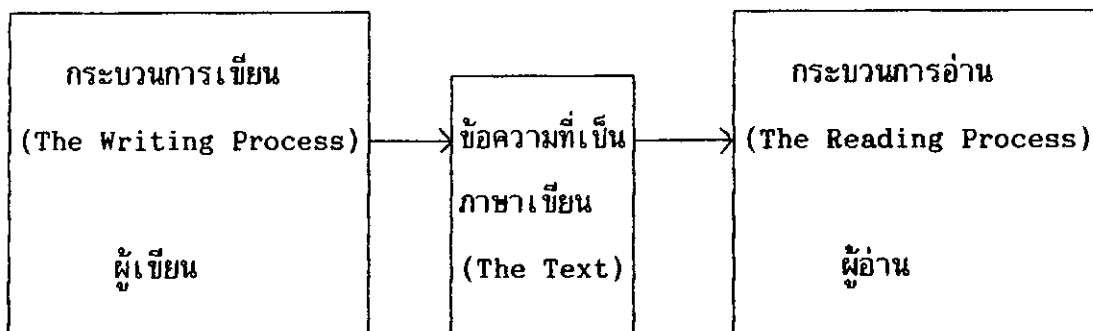
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างมากในการศึกษาหาความรู้ นอกจากนี้ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะทักษะการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับความรู้ทางภาษา ในขณะที่ผู้อ่านต้องพยายามถอดความหมายของภาษาเขียน โดยนำความรู้ในการใช้ภาษาการเรียบเรียงถ้อยคำ และประสบการณ์ของผู้อ่านมาช่วยทำความเข้าใจงานเขียนนั้น และการเขียนก็เป็นกระบวนการทางความคิดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด โดยอาศัยความรู้ทางภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำ และประสบการณ์ของผู้เขียนมาช่วยในการผลิตงานเขียน เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ของทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนดังกล่าว มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

เพจ (Page. 1974 : 175 - 176) ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนในรูปของแผนภูมิต่อไปนี้

เขียนที่ผู้เขียนเขียนมาอ่าน และทำความเข้าใจในงานเขียนนั้น เพื่อจะได้ทราบถึงจุดประสงค์ และความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะนำเสนอแก่ผู้อ่าน และเมื่ออ่านเข้าใจแล้วผู้อ่านจะได้รับ ความรู้เพิ่มพูนขึ้น

ดูบิน และอลเชน (Dubin and Olshain. 1980 : 354) ได้กล่าวถึง การสื่อสารว่า การสื่อสารด้วยการพูดนั้น การพูดมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเข้าใจคำพูด เพราะผู้พูดเป็นผู้ใส่รหัสในภาษา และผู้ฟังเป็นผู้ถอดรหัส การสื่อสารด้วยการเขียนก็ควรจะมี ลักษณะเดียวกันกล่าวคือ ผู้เขียนก็น่าจะมีความสัมพันธ์กับผู้อ่าน แม้ว่าผู้เขียนและผู้อ่านไม่ได้ เผชิญหน้ากันในขณะที่สื่อสารด้วยภาษาเขียนก็ตามแต่ความสัมพันธ์ยังคงอยู่ ดังรูปแบบที่แสดงไว้ในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเขียน และกระบวนการอ่าน

(Relationship between Writing and Reading Process)

จากรูปแบบความสัมพันธ์ดังกล่าว ในกระบวนการเขียนผู้เขียนใช้ความรู้ในด้าน โครงสร้างทางภาษา คำที่มีความหมาย คำเชื่อม และเครื่องหมายต่าง ๆ เพื่อใส่รหัสให้ ข่าวสารด้วยรูปแบบของข้อความที่เป็นภาษาเขียน และจากข้อความที่เป็นภาษาเขียนดังกล่าว ผู้อ่านก็ต้องใช้ความรู้ในเรื่องเดียวกันนี้เองในการตีความข่าวสารออกมาในกระบวนการอ่าน

วิทธรอด (Wittrock. 1983 : 600) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนไว้ว่า ทั้งทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ต่างก็เป็นกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ที่คล้ายคลึงกันแต่ส่วนทางกัน นั่นคือ ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการที่นำเสนอความหมายออกมาเป็นงานเขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างความ

สัมพันธ์ระหว่างความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของผู้เขียนเพื่อนำเสนอออกมาเป็นงานเขียน แต่ทักษะการอ่านนั้นผู้อ่านจะพิจารณาจากงานเขียนที่อ่าน และใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของตนเองผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อหาความหมายของบทอ่านนั้น

สตอทสกี (Stotsky. 1983 : 627 - 628) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนต่อการอ่านว่า ในการเรียนรู้เพื่อเรียบเรียงเนื้อความเป็นงานเขียน ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการที่ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดที่ซับซ้อนของเขามาเป็นภาษาเขียน ในขณะเดียวกันผู้เขียนก็สะสมความรู้ และประสบการณ์ที่ได้เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อความในแบบเดียวกัน เมื่อได้อ่านในครั้งต่อ ๆ ไป

ไอสเตอร์โฮลด์ และคนอื่น ๆ (Eisterhold and others. 1990 : 248) ได้กล่าวว่า "การให้ข้อมูลทางภาษาด้านการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียนเช่นเดียวกับการให้ข้อมูลทางทักษะด้านการเขียน จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียน"

ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการรับสาร และส่งสารด้านภาษาเขียน นอกจากนี้ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถซึ่งกันและกันอีกด้วย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านและการเขียน

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน และการเขียนไว้หลายท่าน ดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไอสเตอร์โฮลด์ และคนอื่น ๆ (Eisterhold and others. 1990 : 245 - 266) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน และการเขียนในภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สองของผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาความสัมพันธ์ข้ามภาษา (ภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง) และความสัมพันธ์ข้ามทักษะ (การอ่านและการเขียน) ได้แก่

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาที่หนึ่ง และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาที่สอง ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชาวจีน 48 คน และชาวญี่ปุ่น 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนทั้ง 3 ภาษา ๆ ละ 1 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน และการเขียนในภาษาที่หนึ่งมี ความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน และการเขียนในภาษาที่สอง แต่ค่าสหสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ของความสามารถในการเขียน มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และการเขียนในแต่ละภาษา และความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้แตกต่างกันออกไปในแต่ละภาษา และกลุ่มตัวอย่างประชากร

ฮัลเลตต์ (Hullett. 1986 : 847 - A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบ คือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอน และสอนก่อนที่จะให้นักเรียนเขียน และจะมีการนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับกระบวนการเขียนด้วยการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดลองพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนดีก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวเรื่องที่ตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง

สตอทสกี (Stotsky. 1982 : 330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในการพัฒนาการอ่าน โดยได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนถ่ายทอดเนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน (Paraphrase Writing) การสรุปความ (Precise Writing) เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง และความสัมพันธ์

ระหว่างข้อความมีโอกาสที่จะถ่ายทอดความคิด และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเขียนไปประยุกต์กับการทำความเข้าใจข้อความที่จะอ่านต่อ ๆ ไปได้อย่างดี

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม และประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิม ความสามารถในการเขียนการอ่านจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิม จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ศุภพร สุขชื่น (2529 : 44) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการรับสารกับทักษะส่งสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนยานนาวาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนจะมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านในทางบวก หมายความว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะมีความสามารถในการเขียนสูงด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ ชาคิมดนตรี (2533 : 136) ได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนไกรภักดีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

สายสุรีย์ เตมสินสุข (2535 : หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ ผลการทดลองพบว่าความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประยุทธ์ พันธบัว (2536 : 91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถสูง ปานกลาง ต่ำ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบางลี่วิทยาฯ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนตามคู่มือครูอีกด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์ส

4.1 ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส

นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส ได้ให้ความหมายของมินิคอร์สไว้ดังต่อไปนี้

ฮูเทน (Houten. 1975 : 2757-8-A) ให้คำจำกัดความว่า มินิคอร์สคือชุดการฝึกอบรมการสอนของครูด้วยตนเอง เริ่มพัฒนาขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยฟาร์เวสต์ แลบบอราทอรี ฟอร์ เอ็ดดูเคชั่น รีเสิร์ช และดีเวลลอปเม้นท์ ชานพานซิสโก แคลิฟอเนีย (The Far West Laboratory For Education Research and Development)

ศูนย์พัฒนาการสอนมหาวิทยาลัยแมคควอรี (Center For Advancement of Teaching (C.A.T.), Macquarie University. 1980 : Introductory) อธิบายชุดการเรียนการสอนมินิคอร์สว่า เป็นโครงการเรียนที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สามารถใช้ได้กับกลุ่มและรายบุคคล โดยทั่วไปการเรียนรูมินิคอร์สอาศัยสื่อ และยุทธวิธีหลายแบบ มีจุดประสงค์การเรียนอย่างชัดเจน และจำกัดสามารถเกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้ในระยะเวลาสั้น ปกติใช้เวลาเพียง 1 วัน หรือน้อยกว่านี้

อาเพค (APEID. 1982 : 4) ให้ความหมายของมินิคอร์สว่าคือ รายวิชาย่อยที่ยืดหยุ่นได้ และเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเอง หรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่ม กำหนดจุดประสงค์ไว้ชัดเจนเน้นอนการเรียนรูจะใช้สื่อ และยุทธวิธีหลายแบบ จนสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ในระยะเวลาอันสั้น โดยมีพื้นฐานสร้างจากรูปแบบทางเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยไม่จัดเป็นชุดเพื่อใช้เรียนอิสระ และไม่สร้างเป็นหน่วยย่อยประกอบวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป.: 1) กล่าวว่า มินิคอร์ส คือ ชุดการสอนที่มีความยืดหยุ่น และเปิดเสรีจในตัวเองอย่างสมบูรณ์แบบ ใช้ได้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยทั่วไปจะใช้สื่อ และยุทธวิธีหลายประการ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน สามารถบรรลุผลได้ในระยะเวลาอันสั้น ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นหลัก มิได้จัดเป็นกล่องให้ศึกษาอย่างอิสระ และไม่ใชหน่วยย่อยประกอบวิชาหนึ่งวิชาใด เป็นการจบเฉพาะในตนเอง สิ่งสำคัญคือ มินิคอร์สนั้นที่กลุ่มสัมพันธ์มากกว่าการศึกษาเป็นรายบุคคลแต่เพียงอย่างเดียว

เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2529 : 113) เรียกชุดการสอนนี้ว่า ชุดการสอนรายวิชาย่อย ได้ให้ความหมายว่า เป็นชุดการสอนหรือชุดการอบรมสำหรับรายวิชาหนึ่ง ๆ ซึ่งมีความยืดหยุ่น และจบสมบูรณ์ในตัวเอง โดยเน้นวิธีการเชิงระบบ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และมีขั้นตอนการดำเนินการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้บรรลุเป้าหมายได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ๆ เช่น 2 - 3 หรือ 4 - 8 ชั่วโมง โดยใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยเสริมในการวางแผนการสอน จะเน้นการจัดกิจกรรมในลักษณะปฏิสัมพันธ์สำหรับผู้เรียนเป็นกลุ่ม โดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ สื่อการเรียน และกลวิธีการสอนหลายแบบ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสอน และควบคุมกิจกรรมให้เป็นไปตามวิธีที่กำหนดไว้ ชุดการสอนนี้มิได้จัดเป็นชุดเพื่อศึกษาเป็นรายบุคคล แต่เน้นการจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า มินิคอร์ส คือ ชุดการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สอนเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง โดยนำมาจัดเรียงลำดับขั้นตอนให้เป็นระบบ และกระชับ มีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน จบสมบูรณ์ในตัวเอง มีจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนที่เด่นชัด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายทางการเรียนได้ภายในระยะเวลาอันสั้น โดยกำหนดกิจกรรมเวลา และสื่อการสอนไว้อย่างชัดเจน เน้นกิจกรรมกลุ่มมากกว่ารายบุคคล มุ่งฝึกทักษะ และส่งเสริมการร่วมกิจกรรมจากสื่อ และยุทธวิธีหลายแบบโดยมีครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ (วิชัย คิสสระ. 2535 : 154)

4.2 ความแตกต่างของบทเรียนโมดูล และชุดการสอนมินิคอร์ส

เนื่องจากบทเรียนโมดูล และชุดการสอนมินิคอร์ส มีลักษณะใกล้เคียงกันจึงเกิดการใช้สับสนมาก จึงได้มีการให้คำจำกัดความของคำว่า "โมดูล" และ "มินิคอร์ส" เพื่อความกระจ่างแจ้ง ดังนี้

ความหมายของบทเรียนโมดูล

บทเรียนโมดูล คือ หน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาจบในตัวเองมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง บทเรียนโมดูลออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนตามจุดประสงค์เฉพาะภายในเวลาอันสั้น ปกติมักใช้เวลาเพียง 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านี้ บทเรียนโมดูลสร้างขึ้นโดยพื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา มักจะจัดเป็นกล่อง หรือเป็นชุดการเรียนรู้เพื่อการใช้ที่อิสระ อาจเป็นหน่วยหนึ่งของรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งก็ได้ โดยมี

ส่วนประกอบดังนี้ (Greager and Murray. 1971 : 4)

1. วัตถุประสงค์
2. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นแก่ผู้เรียน
3. จุดประสงค์ของการสอน
4. แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้
5. เครื่องมือเสริมบทเรียนโมดูล เช่น อุปกรณ์วัสดุต่าง ๆ
6. โปรแกรมของบทเรียนโมดูล
7. ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับบทเรียน
8. แบบทดสอบหลังการเรียนรู้การสอน
9. การประเมินผลบทเรียนโมดูล

ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส (APEID. 1982 : 4)

ให้ความหมายของมินิคอร์สว่า เป็นรายวิชาย่อยที่ยึดหยุ่นได้ มีเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเอง หรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่ม ปกติการเรียนรู้จะใช้สื่อหลายอย่างกำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ได้ในระยะเวลาอันสั้นภายใน 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านี้โดยพื้นฐานการสร้างจากรูปแบบเทคโนโลยีการศึกษา ไม่จัดเป็นชุดหรือกลุ่ม เพื่อการเรียนอิสระและไม่เป็นหน่วยย่อยของการเรียนวิชาใดโดยเฉพาะ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : 5)

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โครงสร้าง และแบบแผนการสอนของมินิคอร์ส
 2. กิจกรรมผู้เรียน เน้นที่การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่น การแบ่งกลุ่มฝึกทักษะแต่ละทักษะ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุดในการเรียน
 3. กิจกรรมครู ครูจะมีหน้าที่เพียงแต่จัดชุดการสอนมินิคอร์สให้พร้อมทั้งทางด้านเวลา สื่อกิจกรรม ฯลฯ แล้วทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่นักเรียน
 4. การประเมินผล ใช้วิธีการสังเกต การทำแบบฝึกหัดของนักเรียน เป็นต้น
 5. เนื้อหาเสริม เพื่อใช้เพิ่มเติมความรู้ให้แก่นักเรียนในเนื้อหาบางตอน ครูก็จะแจกเอกสารให้อ่าน นักเรียนศึกษาจากเอกสาร
 6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน
- ขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดเตรียมไว้อย่างดี ตลอดชุดการเรียนการสอนในแต่ละชุด โดยทั้ง 6 ส่วนนี้ จัดไว้ในแฟ้มอย่างเป็นระบบ โดยครูนำมาใช้ได้สะดวก
- ชุดการสอนมินิคอร์ส และบทเรียนไมคูลยังมีความแตกต่างกันทั้งในส่วนประกอบ คุณลักษณะ ตลอดจนขั้นตอนการสร้าง ซึ่งพอจะสรุปความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนดังนี้
- (ปราโมทย์ ชูเดช. 2536 : 12)

ความแตกต่างของชุดการสอนมินิคอร์ส และบทเรียนโมดูล

ชุดการสอนมินิคอร์ส	บทเรียนโมดูล
- ดำเนินตามขั้นตอนทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ - เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคลก็ได้ แต่เน้นกระบวนการกลุ่ม - ผู้เรียนต้องบรรลุจุดประสงค์ในระยะเวลาที่กำหนด - ผู้เรียนจะมีกิจกรรมเหมือน ๆ กัน เป็นส่วนมาก - ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการสอน และปรับปรุงการสอน - เป็นรายวิชาย่อยที่ยืดหยุ่นได้ - ไม่เป็นหน่วยหนึ่งของรายวิชาใดโดยเฉพาะ	- ใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ ที่จำเป็น - เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเป็นส่วนบุคคล - ผู้เรียนใช้เวลาไม่น้อยตามความสามารถของตนเอง ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเท่ากัน - ผู้เรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเหมือนกันหมด - ผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา - เป็นหน่วยการเรียนรู้ - เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาใดวิชาหนึ่ง

4.3 คุณสมบัติของชุดการสอนมินิคอร์ส

ชุดการสอนมินิคอร์สที่พัฒนามาจากมหาวิทยาลัยแมคควอรี ออสเตรเลีย มีคุณสมบัติดังนี้ (APEID. 1982 : 6 - 8)

1. ตอบสนองความต้องการเฉพาะเรื่อง (Responsive to Need) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะเรื่อง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ภายหลังจากการกำหนดดวงตัวบุคลากร การกำหนดสถานที่ในการเรียนการสอน หรือได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของโรงเรียนที่มีอิสระในการเรียนการสอนด้วยตนเอง

2. จบสมบูรณ์ในตัวเอง (Self - Contained) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะจบสมบูรณ์ในตัวเอง และจะไม่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์สชุดอื่น ๆ ลักษณะที่เป็น

อิสระของชุดการสอนมินิคอร์สนี้สามารถทำให้ครูดำเนินการสอนไปได้ทันทีซึ่งตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. ใช้ระยะเวลาอันสั้น (Short Duration) ชุดการสอนมินิคอร์สไม่ควรใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 1 วัน และในแต่ละชุดควรให้เกิดการเรียนรู้ภายใน 8 ชั่วโมง บางครั้งอาจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ช่วงละ 4 ชั่วโมงก็ได้ ระยะเวลานี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมได้คือ ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง

4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน (Clear Objectives) ด้วยเหตุที่ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดใช้เวลาเพียง 8 ชั่วโมง ดังนั้นจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของวิชาที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญมาก และจะต้องสามารถบรรลุได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. มุ่งฝึกทักษะ (Skills Orientation) รูปแบบของชุดการสอนมินิคอร์สเหมาะกับการฝึกทักษะต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ การใช้คำถาม การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ หรือการใช้โปรแกรมประเมินค่า

6. มีการเข้าร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึง (Wide Participation) มีลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของชุดการสอนมินิคอร์สคือ ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจากกิจกรรมต่าง ๆ

7. มีกิจกรรมการเรียนรู้หลายรูปแบบ (Varied Learning Activities) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะใช้ยุทธวิธีการสอนหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสม และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระยะเวลาอันสั้น ควรมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมในการเรียนการสอนบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะใช้วิธีการแบ่งกลุ่ม และมีการเปลี่ยนกลุ่มใหม่ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันออกไป

8. ใช้สื่อหลายประเภท (Variety of Media) ชุดการสอนมินิคอร์สเกือบทุกชุดจะใช้สื่อหลายประเภท เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เทป โทรทัศน์ สไลด์ ภาพยนตร์ สื่อทัศนูปกรณ์ และสื่ออื่น ๆ

9. กำหนดขั้นตอนแน่นอน (Structured Program) ในทุกกิจกรรมจะใช้ยุทธวิธี และสื่อต่าง ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 15 - 30 นาที ในแต่ละกิจกรรมชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะกำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด เพื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อหา และวัตถุประสงค์

10. ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative Activity) ชุติการสอนมินิคอร์ส
ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์แบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดที่อิสระ

11. มีกลวิธีนำไปสู่การเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง (Strategies Made Overt) เนื่องจากชุติการสอนมินิคอร์สเป็นการพัฒนาการสอนของครู และเป็นการพัฒนาทักษะ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นชุติการสอนทุกชุดจึงเปิดโอกาสให้มีการทบทวน และ
วิเคราะห์ยุทธวิธีที่ใช้ในการสอน

12. มียุทธวิธีที่สามารถนำมาใช้ได้ (Exemplary Strategies) ชุติ
การสอนมินิคอร์ส จะรวมยุทธวิธีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ ดังนั้นชุติการสอนนี้
จึงเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นความต้องการของ
ผู้เรียน

13. มีการประเมินผล (Evaluation) จะต้องมีการศึกษาข้อมูลย้อนกลับ
เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของชุติการสอนมินิคอร์ส และเป็นประโยชน์ในการที่จะวางแผนงานต่อไป

14. มีการติดตามผล (Follow - up) จะมีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วม
กิจกรรม ทุกคนที่อาจจะต้องความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในสิ่งที่ปัญหา

15. มีการออกแบบ (Design) ชุติการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดสร้างขึ้นโดยใช้
พื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ แต่ละกิจกรรมจะจัดเป็นวงจร

ปัจจัยป้อน ----- กระบวนการ ----- ผล

Input

Process

Output

4.4 หลักการเรียนการสอนโดยใช้ชุติการสอนมินิคอร์ส

การเรียนการสอนโดยใช้ชุติการสอนมินิคอร์ส เป็นหลักการสอนที่อยู่บนพื้นฐาน
ของแนวคิดมนุษยนิยม และพฤติกรรมนิยม ดังนั้น หลักการสอน และการจัดกิจกรรมการสอนควร
คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (ปราโมทย์ ชูเดช. 2535 : 15 - 17)

1. ชุติการสอนมินิคอร์สสร้างขื้น เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มบุคคลที่จะนำไปแก้ปัญหาเกี่ยวกับทักษะวิชาชีพของตนเองโดยใช้เวลายันสั้น 8 ชั่วโมง จึงทำให้มีการเลือกใช้อยู่ทวิธีที่เหมะสม และมีการใช้สัตทัศนูปกรณ้อย่างสัตคล้องกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด ชุติการสอนรายวิชาอย่ยน มีความเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นผลทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนชุติการใดก่อนก็ได้ตามความต้องการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน

2. การจัดวางแผนโปรแกรมการเรียนรู้อ จะจัดวางแผนไว้อย่างดี โดยจัดลำดับเนื้อหาตามหลักวิชาการเลือกสรรอยู่ทวิธี และวิธีการต่าง ๆ อย่างรอบคอบ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นจะมีการเลือกใช้อยู่ทวิธีมากมายหลายแบบ และผู้เรียนจะต้องมีการรวมกลุ่มหลายครั้ง ทั้งกลุ่มใหญ่ และกลุ่มย่อย เพื่อให้เหมะสมกับอยู่ทวิธีนั้น ๆ

3. กิจกรรมของชุติการสอนมินิคอร์ส จะเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์การเรียนรู้อ และการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นและสนใจ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าขั้นตอนในการดำเนินการ กิจกรรม วิธีการ และการใช้อุปกรณ์เหมะสมกับผู้เรียนหรือไม่

4. กิจกรรมของกลุ่มย่อย จะมีการสร้างบรรยากาศในการให้ความร่วมมือกัน โดยมีการตัดสินใจแบบประชาธิปไตย ผลงานที่แสดงออกมาเป็นลักษณะผลงานกลุ่ม ในแต่ละกิจกรรมผู้เรียนสามารถที่จะวิเคราะห์อยู่ทวิธีที่นำมาใช้ในกระบวนการได้ โดยผู้สอนจะเปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ถกปัญหา และประเมินผลในเชิงวิเคราะห์กิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

5. ผู้เรียนแต่ละคนมาจากที่ต่าง ๆ กัน มีพื้นฐานประสบการณ์การศึกษาไม่เหมือนกัน จึงมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมในแต่ละโปรแกรมให้เปิดกว้างมีความเป็นกลาง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกกิจกรรม เลือกกลุ่ม ซึ่งมีทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ และจะต้องใช้อยู่ทวิธีที่เหมะสมเพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ เช่น การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การศึกษากรณีตัวอย่าง ฯลฯ

6. จะมีการสอนแทรกทักษะและแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้อของผู้เรียนลงในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ทำให้เกิดความชำนาญในทักษะ

นั้น ๆ และผู้เรียนสามารถที่จะประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้หลังจากปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ๆ และรู้ว่าตนเองได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ได้คาดหวังแล้วหรือยัง

7. ผู้เรียนจะยอมรับตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เคารพความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้ร่วมเรียนทุกคน ร่วมกันตัดสินใจแบบประชาธิปไตย ไม่มีการบังคับขู่เข็ญ การจัดกิจกรรมทุกอย่างเพื่อสร้างเสริมความสามัคคีกัน และสามารถเลือกเรียนชุดการเรียนการสอนรายวิชาย่อยเองได้

8. ผู้สอนจะแสดงความกระตือรือร้น และสนใจต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ เพราะถือว่าความกระตือรือร้นของผู้สอนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน และถ้าผู้เรียนในกลุ่มมีความสนใจ ยอมรับในบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ก็จะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เมื่อมีการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ จะมีการเสริมแรงทางบวกให้กับผู้เรียน แต่จะ ไม่มีการเสริมแรงทางลบแก่ผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จน้อย

9. กิจกรรมการเรียนการสอนในชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นการเลียนแบบพฤติกรรม เช่น ชุดการสอนมินิคอร์ส เรื่องการบรรยายก็จะจัดกิจกรรมในเรื่องการบรรยายพร้อม ๆ กับการสอนเรื่องนี้แล้วให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล วิเคราะห์กิจกรรมนั้นด้วยความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

10. การประเมินผลผู้เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส มิใช่เพื่อตัดสินว่าได้หรือตก แต่เป็นการประเมินว่า ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองไปแค่ไหน และจะเป็นการประเมินเกี่ยวกับผลงาน และกระบวนการของกิจกรรมเท่านั้น ไม่มีการตำหนิตี้นหรือทำโทษใด ๆ กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลงานของตนเองตามหลักเกณฑ์ที่ได้วางไว้หรือการตัดสินใจร่วมกันในกลุ่มผู้เรียนหรือบางครั้งผู้เรียนอาจจะพัฒนาหลักเกณฑ์การประเมินผลของตนเองได้

จะเห็นได้ว่า หลักการสอนในชุดการสอนมินิคอร์ส ประยุกต์มาจากหลักการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ที่จะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

4.5 ขั้นตอนการสร้างมินิคอร์ส (APEID, 1982: 9)

มินิคอร์สมีพื้นฐานการสร้างมาจากรูปแบบเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ดำเนินตามขั้นตอนทฤษฎีวิเคราะห์ระบบดังนี้

ขั้นตอนทฤษฎีวิเคราะห์ระบบในการพัฒนาหลักสูตร	ขั้นตอนเฉพาะในการพัฒนามินิคอร์ส
1. กำหนดความต้องการ และความจำเป็น (Determination of Need)	ความจำเป็นควรสัมพันธ์กับการเพิ่มทางเลือก แก่ครู และความจำเป็นนี้จะพัฒนาคุณภาพการเรียน และการสอน โดยทั่วไปความจำเป็นนี้ควรสัมพันธ์ในการพัฒนาทักษะพิเศษ
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย (Formulate of Aims)	เป้าหมายต้องเฉพาะเจาะจง มีความสัมพันธ์กับความต้องการ และความจำเป็นอย่างชัดเจน
3. กำหนดจุดประสงค์เฉพาะ (Formulate of Objectives)	จุดประสงค์ต้องเป็นข้อความ และเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และสามารถบรรลุผลได้ภายในเวลาที่เหมาะสม ปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง
4. สรรวจทรัพยากรที่เหมาะสม (รวมทั้งสื่อ) และยุทธวิธีการสอนที่เป็นไปได้	มินิคอร์สต้องการสัมฤทธิ์ผลในระยะเวลาสั้น และหวังผลสัมฤทธิ์อันสูง ดังนั้นทรัพยากร สื่อ ข้อมูล และเอกสารประกอบจึงมีความจำเป็นที่สุด
5. การเลือก และจัดลำดับยุทธวิธีและสื่อ	ยุทธวิธีและสื่อต้องให้เหมาะกับจุดประสงค์มากที่สุด โดยพยายามไม่ให้เกิดความผิดพลาดเกิดขึ้น เพราะทุกนาทีมีผลต่อความสัมฤทธิ์ผล การเรียนตามจุดประสงค์การเรียน ซึ่งไม่สามารถเพิ่มเวลาได้
6. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน	การเอาใจใส่ต่อการจัดสื่อและกิจกรรมทำให้มั่นใจได้ว่ากิจกรรม และยุทธวิธีการสอนทำให้สัมฤทธิ์ผลในเวลาที่กำหนด

ขั้นตอนทฤษฎีวิเคราะห์ระบบในการพัฒนาหลักสูตร	ขั้นตอนเฉพาะในการพัฒนามินิคอร์ส
7. ทดลองครั้งแรก 8. ประเมินผลย่อย (แต่ละขั้นจาก 2 - 7) 9. ปรับปรุงจุดประสงค์ และยุทธวิธี 10. พัฒนาหลักสูตรรวมทั้งสื่อ "ครั้งสุดท้าย" 11. การประเมินผลรวม	เป็นการทดลองเพื่อดูข้อบกพร่องของมินิคอร์ส ทำให้เห็นการพัฒนาทุกขั้น และเป็นการเปลี่ยนวิธีการตามที่ได้ข้อมูลย้อนกลับมาจากผู้ร่วมกิจกรรมโดยตรง เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของมินิคอร์สอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงก่อนการสร้างมินิคอร์สครั้งสุดท้าย การสร้างมินิคอร์สจะให้สัมฤทธิ์ได้ต้องทำซ้ำกัน สื่อต่าง ๆ ต้องทดลองเสมออย่างน้อย 2 ปี/ครั้ง ศึกษาพฤติกรรมของผู้ร่วมกิจกรรมว่า พัฒนาขึ้นหรือไม่ ระหว่างการใช้มินิคอร์ส

สำหรับขั้นตอนในการดำเนินการสร้างมินิคอร์สสำหรับประเทศไทยนั้น กรรมการ
 แย้มเกษร (2525 : 5 - 6) ได้นำมาปรับปรุง และกำหนดขั้นตอน
 ที่รัดกุม และชัดเจนดังนี้

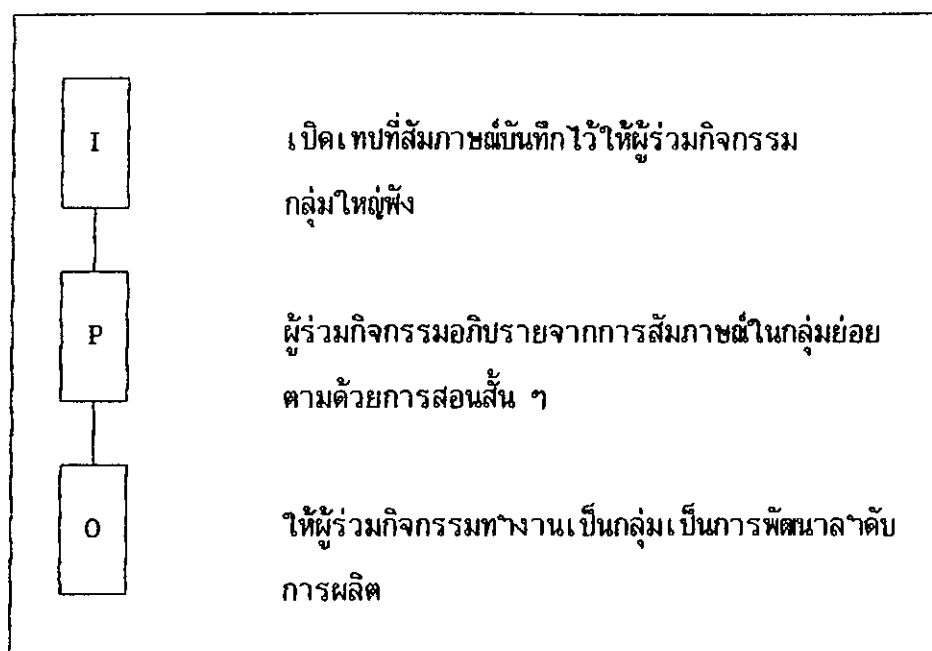
ขั้นตอนการพัฒนามินิคอร์สตามทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ (กรณีการ แยมเพชร. 2525 : 5 - 6)

กระบวนการและขั้นตอนตามระบบ ของทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	คำอธิบายประกอบ
1. กำหนดความต้องการ และความจำเป็น	ความต้องการ และความจำเป็น คือ สิ่งที่ได้ จากความต้องการ และปัญหาที่วิเคราะห์แล้ว ซึ่งจะเป็นหลักการ และเหตุผลของการสร้าง โครงสร้างของรายวิชาย่อย
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้รับบริการของรูปแบบนี้ ผู้เรียน และผู้ที่ประสงค์จะหาความรู้เพิ่มเติม
3. กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป	วัตถุประสงค์ทั่วไปต้องเฉพาะเจาะจง และ ชัดเจนตรงกับความต้องการ และความจำเป็น จึงเกิดประโยชน์
4. กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ	วัตถุประสงค์เฉพาะทุกข้อจะต้องเป็น วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติ และวัดได้
5. สืบหาความเป็นไปได้ของทรัพยากร สื่อ และข้อมูล	ทรัพยากร สื่อ ข้อมูล และเอกสารประกอบ ต่าง ๆ มีความจำเป็นที่สุด ต้องใช้ให้ เหมาะสมกับท้องถิ่น
6. การเขียนโครงสร้าง	โครงสร้างจะต้องมีกำหนดเวลาที่แน่นอนแต่ละ กิจกรรมเป็นตามวัตถุประสงค์ที่ระบุได้แต่ละข้อ และมีปัจจัยอื่น กระบวนการ และผลผลิตครบ วงจรต่อเนื่องกันไปอย่างชัดเจน
7. การพัฒนากิจกรรม และสื่อประกอบตาม โครงสร้าง	ในการพัฒนากิจกรรมตามโครงสร้าง ควร ประกอบไปด้วย

กระบวนการและขั้นตอนตามระบบ ของทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	คำอธิบายประกอบ
8. การทดลอง	1. คำอธิบายรายวิชา 2. คู่มือดำเนินกิจกรรมสำหรับครู 3. รายละเอียดกิจกรรมสำหรับผู้เรียน 4. เอกสารประกอบความรู้ 5. การประเมินผลและเครื่องมือ 6. สื่อที่ใช้ประกอบ
9. การปรับปรุงแก้ไข	เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนมาจากที่ต่างกัน การทดลองควรทำหลายครั้ง เพื่อจะได้ข้อมูลที่เชื่อมั่นได้พอสมควร ขั้นตอนนี้เป็นสิ่งทำได้ยาก แต่จำเป็นต้องทำอย่างยิ่ง เพื่อการพัฒนาทางคุณภาพ และผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอน รูปแบบจึงควรอยู่ในลักษณะที่สามารถปรับปรุง และแก้ไขได้ตลอดเวลา

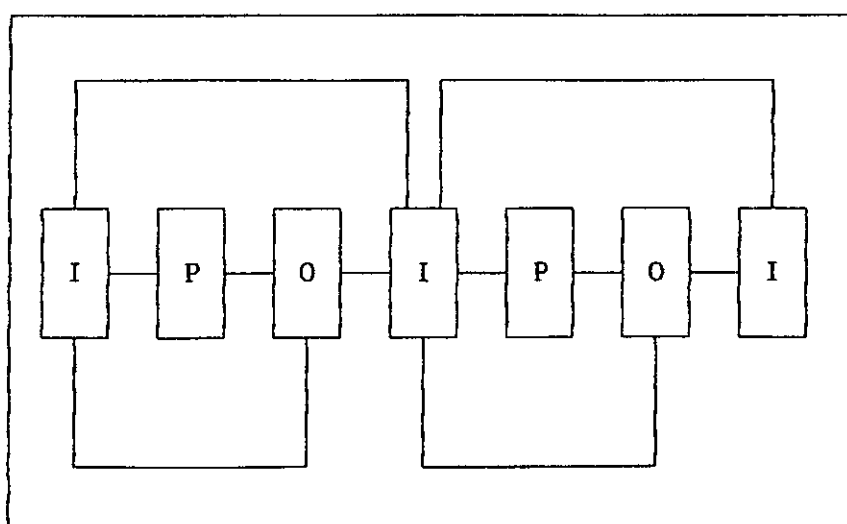
ขั้นที่ 2 ของการสร้างมินิคอร์ส คือ ใช้พื้นฐานของเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรม ทุกโปรแกรมการเรียนจะเสนอกิจกรรมในลักษณะของปฏิกิริยาลูกโซ่ การเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Chains) โดยการตอบสนองแต่ละครั้งทำให้เกิดแรงเสริม เช่น ความพอใจต่อตนเอง การยอมรับในกลุ่ม และอื่น ๆ

ขั้นที่ 3 พื้นฐานทางเทคโนโลยีทางการศึกษาที่พัฒนามินิคอร์ส คือ รูปแบบ Input --- Process --- Output เป็นคุณสมบัติของมินิคอร์ส เช่น การเล่น และใช้การบันทึกเสียง ดังภาพประกอบที่ 4

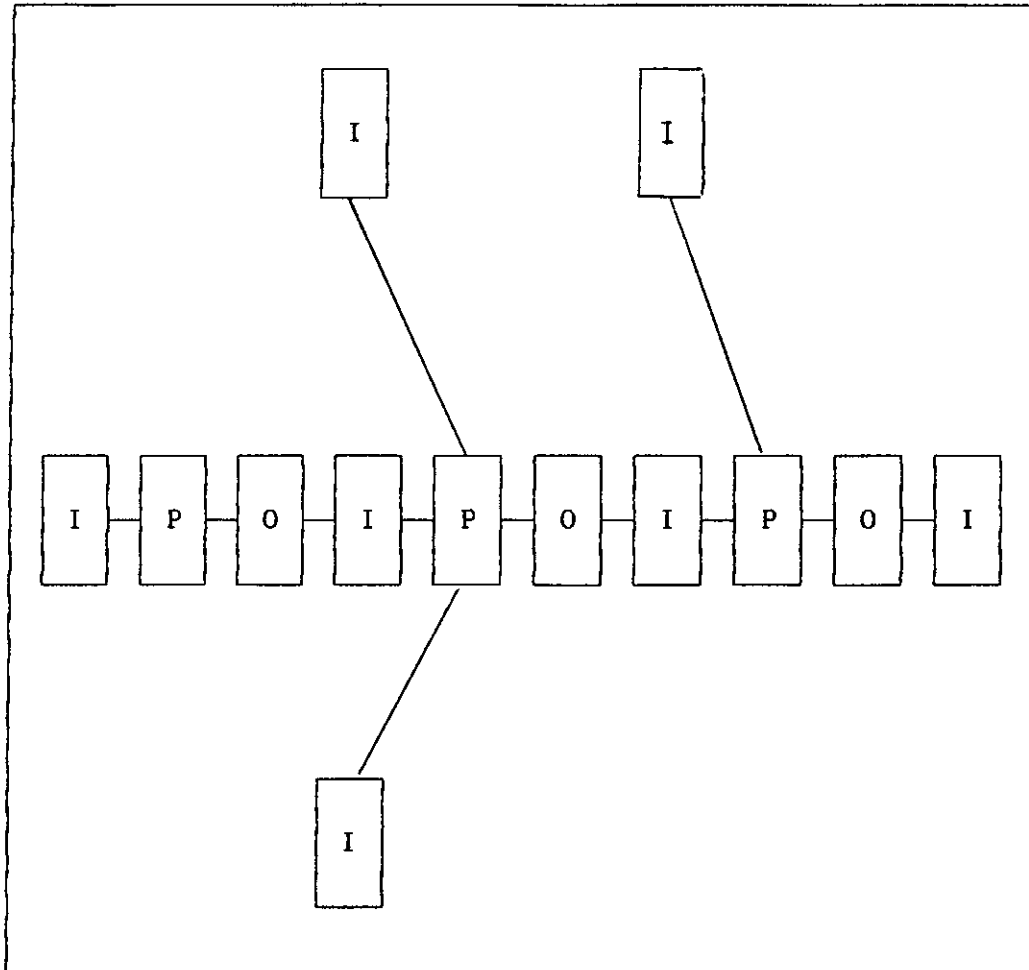
ภาพประกอบ 4 วงจร I - P - O ของกิจกรรมชุดการสอนมินิคอร์ส

วงจร Input ---- Process ---- Output เชื่อมโยงกันเป็นเส้นตรง แต่ละ
ครั้งจะมีผลกับ Input ในชุดนั้น และในวงจรต่อไปนี้ ภาพประกอบ 5

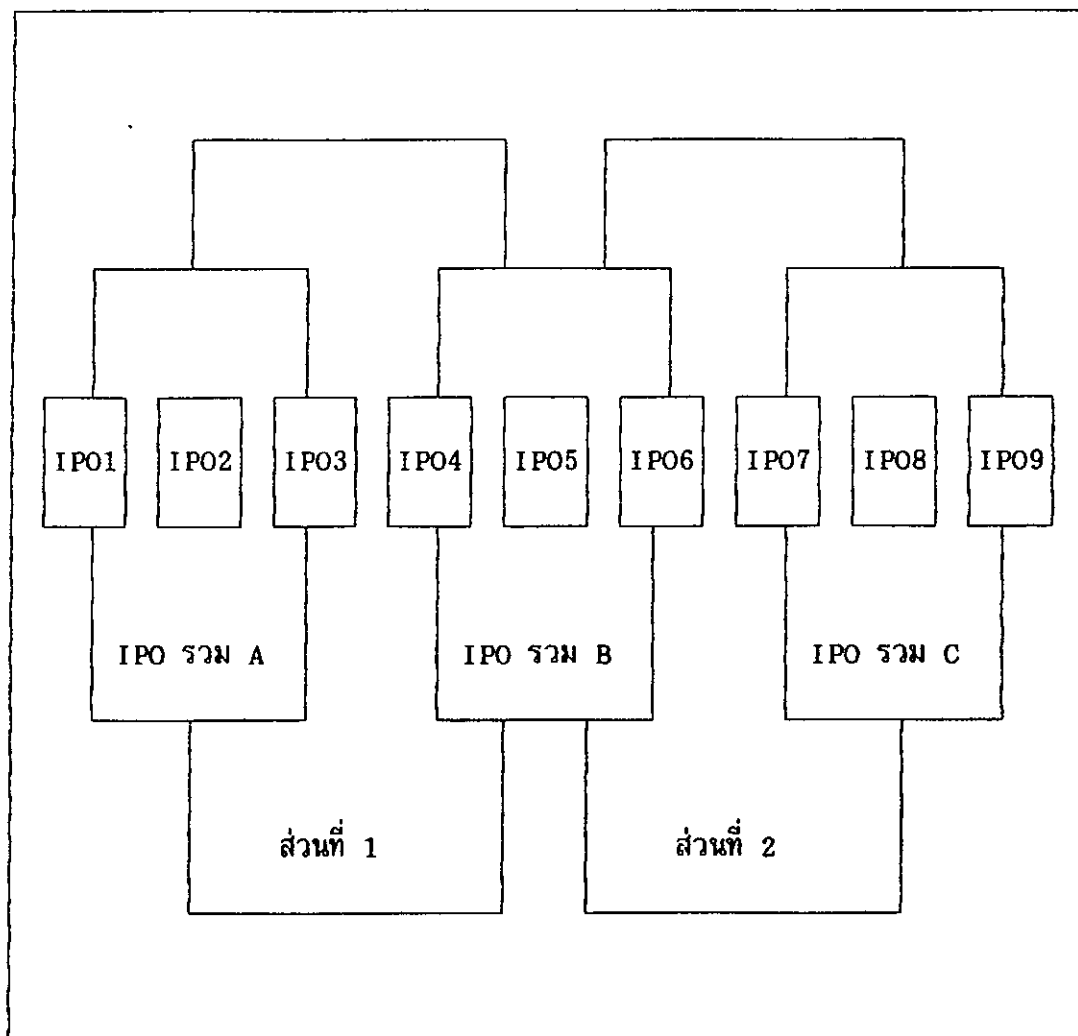
ภาพประกอบ 5 วงจร I - P - O ในชุดการสอนมินิคอร์ส .

ในบางโปรแกรมวงจรหนึ่งอาจมีขบวนการ Input ตั้งแต่ 2 หรือมากกว่าก็ได้ดัง
 แผนภูมิ

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิตัวแปรต่าง ๆ ของวงจรในชุดการสอนมินิคอร์ส

รูปแบบ I - P - O อาจซับซ้อนขึ้น เรียกว่า "วงจรพิเศษ" โดยในแต่ละวงจรเป็นตัวเชื่อมโยงไปใน I - O (อาจเท่ากับปฏิบัติการใช้ เวิร์ก - สอน) ตาม I - O ที่หนึ่งจะตอบสนองต่องานในขั้นแรกคือ I และส่วนที่ 2 คือ O ของแต่ละโปรแกรม ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 วงจร IPO รวมของโปรแกรมมินิคอร์ส

ชุดการสอนมินิคอร์สส่วนใหญ่ประกอบด้วย 4 - 5 วงจร ในเวลา 8 ชั่วโมง แต่ไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง และไม่เกิน 9 ชั่วโมง

4.6 การสอนที่เป็นระบบ (Meyer. 1978 : 1 - 4)

การสอน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน การสอนที่ดีจะบรรลุเป้าหมาย จำเป็นต้องมีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ ผู้สอนสามารถศึกษาและกำหนดพฤติกรรมใหม่ ๆ กำหนดเนื้อหา กลวิธี และแหล่งวิชาที่ช่วยให้บรรลุการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะสามารถศึกษากำหนดล่วงหน้าได้โดยผ่านแผนการสอนที่เป็นระบบ ดังกล่าว นอกจากนี้ในแผนการสอนจะมีการวัดผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ด้วย เพื่อตรวจสอบหรือประเมินผลสำเร็จของการสอนโดยส่วนร่วม และแยกตามองค์ประกอบ

แนวคิดเชิงระบบ (System Analysis) นั้น เป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาใหม่ โดยมีเป้าหมายที่มีความต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์สอดคล้อง และมีประสิทธิภาพด้วยพร้อมกันไป กิจกรรมทุกอย่างที่ดำเนินไปอย่างมีระบบจะต้องได้รับการประเมินวิเคราะห์ถึงคุณค่า ความสำคัญและประสิทธิภาพที่ได้รับสอดคล้องกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใดอยู่ตลอดเวลา

4.7 ขั้นตอนจัดโปรแกรมการสอนอย่างมีระบบ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

2528 : 2)

ขั้นที่ 1 กำหนดพฤติกรรมเมื่อเข้าสู่บทเรียน

ก่อนที่จะเริ่มการสอน และพัฒนาเข้าสู่บทเรียน จำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้มากที่สุด เช่น ผู้เรียนได้ผ่านการเรียนอะไรบ้างเกี่ยวกับวิชาที่เรียน เคยเรียนหรือกำลังเรียนวิชาอะไรบ้างที่สัมพันธ์กับวิชานี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาเป็นอย่างไร เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะมีผลต่อการกำหนดขอบเขตของจุดมุ่งหมายการเลือกเนื้อหาบทเรียน และระดับความรู้ที่ผู้เรียนควรจะได้รับ

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดมุ่งหมาย

ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญมากในการจัดโปรแกรมการสอนใดก็ตาม จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ทั้งครู และผู้เรียนรู้ถึงขอบข่ายของการสอนรวมทั้งเนื้อหา ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จะได้รับ และทำการวัดผลสัมฤทธิ์ด้วย

ขั้นที่ 3 กำหนดและจัดลำดับเนื้อหา

เมื่อได้กำหนดจุดมุ่งหมายแล้ว ก็จะเลือกสรรกำหนดเนื้อหาวิชา และจัดลำดับเนื้อหาให้เกิดประโยชน์ และโอกาสที่ผู้เรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้มากที่สุด

ขั้นที่ 4 กำหนดยุทธวิธีการสอน การจัดกลุ่ม จัดเวลา จัดแบ่งช่วงเวลา และ

กำหนดทรัพยากร

ยุทธวิธีการสอน หมายถึง วิธีการสอนแบบทั่วไปที่นำมาประยุกต์ใช้กับแต่ละหัวข้อรายวิชา เช่น การบรรยายหน้าชั้นเรียน การแบ่งกลุ่มทำงานย่อยหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น ส่วน "วิธีการสอน" หมายถึง กิจกรรม รายละเอียด เช่น ในกลวิธีแบ่งกลุ่มย่อยอาจมีวิธีการสอนทั้งการอภิปราย การแสดงบทบาท หรือการตอบปัญหาสั้น ๆ เป็นต้น กลวิธีจะใช้เมื่อจบเนื้อหาแต่ละหัวข้อเท่านั้น ส่วนวิธีการสอนจะใช้เมื่อมีการจัดแบ่งกลุ่ม แบ่งเวลา และจัดแบ่งช่วงเวลาแล้ว สำหรับทรัพยากรที่ต้องใช้ควรกำหนดเจาะจงลงไป อาจจะเป็นทรัพยากรที่เป็นมนุษย์หรือวัตถุ ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนก็ได้ ขั้นตอนที่ 4 นี้ จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ทุกลักษณะ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับข้อมูลพฤติกรรมของผู้เรียนเมื่อเข้าสู่บทเรียนที่กำหนดไว้จากขั้นที่ 1 ด้วย

ขั้นที่ 5 วัดผลสัมฤทธิ์

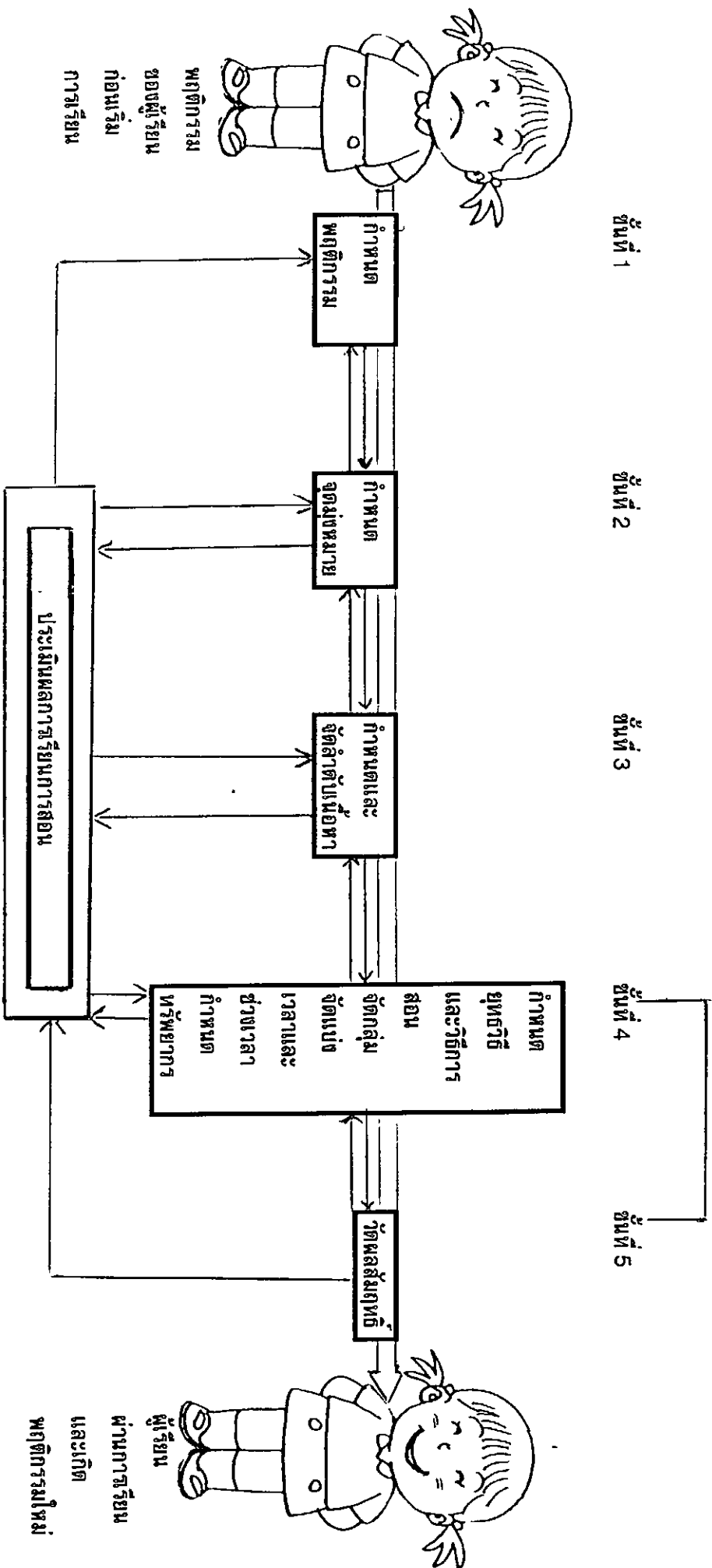
จะต้องมีการวางลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรมการสอนไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะกำหนดได้จากจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ก่อนแล้ว การวัดผลนี้จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา วิธีการ และทรัพยากรการเรียนการสอนด้วย การกำหนดลักษณะการวัดผลจะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของการวัดผล คือ มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ และกระบวนการเรียนรู้เป็นสำคัญ

ขั้นที่ 6 ประเมินผลการเรียน

โปรแกรมการสอนที่ดีจะต้องมีวิธีการที่มีระบบในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนในทุก ๆ ปี ด้านวิธีการดังกล่าว ได้แก่ การออกแบบสอบถาม การทดสอบ การสัมภาษณ์ และการสังเกตนั้นควรจะมีการกำหนดวางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อมูลที่ได้นั้นควรจะนำมาใช้แก้ไขลักษณะการสอนใดที่จะเกิดผลเสียต่อระบบการสอนโดยรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นที่ 1 - 6

ตามผังการจัดระบบการสอน จะเห็นได้ว่า ทุกขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่เป็นระบบนั้นจะมีความสัมพันธ์ต่อกัน ขั้นตอนในการสอนใด ๆ ก็ตามจะมีผลต่อขั้นตอนในการสอนอีกขั้นตอนหนึ่งเสมอ แสดงว่าในทางปฏิบัติแล้วขั้นตอนต่าง ๆ จะไม่เรียงลำดับ และองค์ประกอบทุกขั้นตอนควรจะมีการวางแผนไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ยังแสดงให้เห็นถึงการสอนที่เกี่ยวข้องกับอธิบายหน้าชั้นเรียน และการจัดการสอนด้วย

ขั้นที่ 6

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามวิธีระบบ

4.8 การผลิตและการนำชุดการสอนมินิคอร์สไปใช้

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ให้แนวทางเสนอแนะในการพัฒนา หรือการผลิต ชุดการสอนมินิคอร์ส และการนำไปใช้ว่าควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2528 : 70 - 72)

1. ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่ว่ามีอะไรบ้าง ขาดอะไรจะใช้อะไรได้บ้าง
2. ควรพยายามลดการเชิญวิทยากรที่อื่น ที่หายาก และเสียค่าใช้จ่ายสูง โดยใช้วีดีโอ หรือสิ่งตีพิมพ์ ที่สามารถทดแทน
3. ในการเลือกใช้สื่อ จะต้องพิจารณาความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน ได้ดีว่าเขารับรู้สื่อชนิดไหนได้ดีที่สุด เช่น เสียง รูปภาพ สิ่งตีพิมพ์หรือต้องใช้เสียงควบคู่กับ รูปภาพ ถ้าจะใช้สิ่งพิมพ์ต้องแน่ใจว่าเขาอ่านได้คล่อง และมีความสามารถในการจับใจความ
4. ความเหมาะสมกับนักเรียนส่วนมากในด้านกิจกรรม โดยพิจารณาจากวัย เพศ ความเชื่อทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น ต่อไปจึงผลิตสื่อ และจัด กิจกรรมสำหรับกลุ่มที่มีความแตกต่างจากคนส่วนมากเพิ่มขึ้น หรือใช้สื่อชุดเดียวกันแต่กิจกรรม แตกต่างกันไป
5. วิธีใช้สื่อ และขั้นตอนในการใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส ควรให้สะดวกต่อครู ผู้ใช้ และทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วย
6. สื่อที่ประกอบเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส น่าจะเป็นสื่อที่ไม่หมดไป เมื่อใช้แต่ละครั้งหรือแยกไว้นอกชุดการสอนที่ไม่หมดเปลือง

4.9 การเกิดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากชุดการสอนมินิคอร์ส (Meyer. 1978 :

1 - 2)

จากการศึกษาว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้า ได้อย่างคล่องตัว และรับการย้อนกลับได้ในทันที ชุดการสอนมินิคอร์สจึงถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการนี้ ฤๅจะสำคัญที่ผู้เรียนจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ก็คือ พยายามให้โอกาสในการตอบสนอง ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

โอกาสในการตอบสนองดังกล่าว จะมีได้หลายรูปแบบ ซึ่งผู้เรียนจะพบได้จากการอ่านรายละเอียด ขอบข่าย วัตถุประสงค์ และโปรแกรมกิจกรรมของชุดการเรียนการสอนที่เขียนขึ้น จะได้ประโยชน์คือ ผู้เรียนเกิดความกระจำขึ้นในวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนอาจจะต้องสังเกตว่า วัตถุประสงค์ด้านใดของชุดการสอนมีนิคอร์สที่สำคัญสำหรับตน วิธีการนี้จะช่วยให้ได้รู้เกี่ยวกับแบบแผน และการจัดลำดับการเรียนของตนเอง พร้อมกันนี้ยังทำให้ผู้เรียนสามารถจัดแบบเบ็ดเสร็จในใจ (Mind Set) ที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการสอนนิคอร์สได้ ดังนั้นพฤติกรรมการตอบสนองดังกล่าวจะเป็น "การตอบสนองที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในทันที" และสามารถชี้ให้เกิดประโยชน์ในทุกบททุกตอนของกลุ่มนี้เสมือนกับเป็นกิจกรรมแบบหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้าง และเพิ่มพูนการเรียนรู้ได้

ยกตัวอย่างเช่น ชุดการสอนนิคอร์สชุดหนึ่ง อาจเริ่มต้นการฉายภาพยนตร์ซึ่งใช้เวลาประมาณ 25 นาที กิจกรรมต่อไปนี้อาจจัดเป็นรูปแบบของการอภิปรายกลุ่มย่อย วิเคราะห์ว่าภาพยนตร์ที่ฉายไปก่อให้เกิดเรื่องสำคัญ ๆ อะไรบ้าง แล้วกลุ่มทั้งหมดก็มารวบรวม ประชุมกันอีกครั้ง กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มรายงานผลการวิเคราะห์ต่อที่ประชุม ซึ่งจะมีการสรุปย่อย แสดงความคิดเห็นในการอภิปรายรวมอีกครั้งแผนผังดังต่อไปนี้

ภาพยนตร์ ----- อภิปรายกลุ่มย่อย ----- รวมกลุ่ม
ปัจจัยป้อนเข้า ---- กระบวนการ ----- ผล

ในขณะที่ฉายภาพยนตร์อยู่ กระบวนการสนองตอบก็คือ ผู้เรียนจะมุ่งความสนใจไปที่ภาพยนตร์ต่อจากนั้นผู้เรียนก็จะสนองตอบต่อสิ่งเร้านั้น โดยการพูดคุยเรื่องภาพยนตร์กับผู้อื่น เพื่อให้ทราบเรื่องกระจำขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ เพื่อแสดงท่าที ทักษะที่ผู้เรียนมีต่อภาพยนตร์ ทำยที่สุดผลของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนจะได้รับการรายงานต่อกลุ่มอภิปราย

การที่กลุ่มหนึ่งมีการตอบสนองต่อสภาพการณ์ในทันทีนั้น นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเองแล้ว ยังเกิดประโยชน์ต่อไปอีกคือ กลุ่มสามารถทำให้เกิดการย้อนกลับได้ กล่าวคือ การตอบสนองในตอนนี้จะแสดงให้เห็นว่า กลุ่มมีความคิดและทัศนคติที่สอดคล้องกัน มีประโยชน์ และประทับใจในด้านใด และถึงระดับใด จะสังเกตได้ว่าชุดการสอนส่วนมากจะเน้นเรื่องการมีปฏิริยาต่อกันของกลุ่มเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของชุดการสอนมินิคอร์สมากที่สุด เมื่อสามารถโต้ตอบตัวเองได้อย่างทันทีทันควัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้อื่นเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างทันใดเพียงเมื่อได้รับฟังจากเรื่องอื่นเท่านั้น และเมื่อสมาชิกกลุ่มทุกคนตั้งใจฟังอย่างจริงจังแล้วนำความคิดเฉพาะของตนหรือแนวความคิดของบุคคลอื่นมาใช้ประโยชน์โดยการสร้างความคิดอื่นต่อไปได้นั้น คุณภาพของงานกลุ่มก็จะปรากฏผลร่วมกันกล่าวคือ คุณค่าของผลงานทั้งหมดจะมีมากกว่าคุณค่าของผลงานเพียงบางส่วน

4.10 ประโยชน์ของชุดการสอนมินิคอร์ส (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2529 : 115 - 116)

การนำชุดการสอนมินิคอร์สมาใช้ จะสร้างประโยชน์หลายประการดังต่อไปนี้

1. เหมาะที่จะเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรหรือพัฒนารายวิชาต่าง ๆ ได้
2. ประหยัดเวลา และทรัพยากร ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเพียง 4 - 8 ชั่วโมง ในแต่ละชุดและสามารถบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว
3. รูปแบบของชุดการสอนมินิคอร์สสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์และเนื้อหาต่าง ๆ ได้ เนื่องจากกิจกรรมต่าง ๆ สามารถจัดได้หลายรูปแบบให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน
4. ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์อย่างรวดเร็ว เพราะกิจกรรมเน้นการฝึกทักษะเป็นสำคัญ
5. ผู้เรียนสามารถพัฒนาเจตคติ และบุคลิกภาพระหว่างบุคคลต่อบุคคลได้ เนื่องจากกิจกรรมต่าง ๆ เน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่มตามหลักของกลุ่มสัมพันธ์
6. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้สูง เพราะมีความหลากหลายของสไตล์ทัศนูปกรณ์สื่อการเรียน และกลวิธีการสอนในแต่ละชุดการสอนมินิคอร์ส

4.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์ส

งานวิจัยในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1973 : 4021-A) ได้ศึกษาถึงการพัฒนา ประเมินผล โครงสร้างมินิคอร์สที่ใช้สำหรับการศึกษาวิทยาศาสตร์พื้นโลก พบว่า นักเรียนยอมรับ ความคิดเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส และเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางบวกของ นักเรียนต่อวิทยาศาสตร์พื้นโลกหลังจากเสร็จสิ้นจากการเรียน

ครอส (Cross. 1974 : 338-AP) ได้ศึกษาชุดการสอนมินิคอร์สที่ใช้ อบรมครูก่อนสอน โดยศึกษาถึงการพัฒนา และการประเมินผลชุดการสอนมินิคอร์สเช่นกัน พบว่า ครูที่ได้รับการอบรมด้วยการสอนมินิคอร์สเกิดพฤติกรรมพิเศษขึ้น 6 ลักษณะโดยที่ครูจำนวนนี้ เชื่อว่า รายวิชาย่อยเป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาพัฒนาพฤติกรรมได้ตามจุดประสงค์ของรายวิชาย่อย เมื่อเปรียบเทียบกับครูที่ได้รับการอบรมด้วยการสอนแบบจุลภาค

เคท (Kate. 1975 : 218-A) ได้สร้างและหาความเที่ยงตรงของชุด การสอนมินิคอร์สที่ใช้กับครูระดับประถมศึกษา ผลปรากฏว่า ครูที่ได้รับการอบรมด้วยชุดการสอน มินิคอร์สพัฒนาทักษะสูงขึ้น 5 ทักษะ ที่ระดับความเชื่อมั่น .95 และนักเรียนที่เรียนจากครูได้รับการ อบรมด้วยชุดการสอนมินิคอร์สมีความสามารถในการใช้คำเกี่ยวกับการพรรณนาได้ดีขึ้น ที่ ระดับความเชื่อมั่น .95

มิลโซว (Milzow. 1976 : 7165-A) ได้ศึกษาปฏิกิริยาระหว่างผู้เรียน กับครูในโครงการเรียนมินิคอร์สระหว่างปี 1973 - 1976 ในโรงเรียนเคนเนดี้ จูเนียร์ ไฮสคูล (Kennedy Junior High School) มิชิแกน จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น ของนักเรียนต่อมินิคอร์สไม่แตกต่างในทุกระดับความสามารถของนักเรียนคือ ระดับสูง กลาง ต่ำ และนักเรียนทุกระดับดังกล่าวชอบกลวิธีการสอนในมินิคอร์สมากกว่าการสอนแบบเดิม

งานวิจัยในประเทศไทย

สุรัตน์ ยุทธเสรี (2527 : 92) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอน ตามคู่มือครูการสอนภาษาอังกฤษเยสเนื้อหาที่ใช้ทดลองคือ เรื่อง Pronouns และ Comparison of Adjective กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัด

นครนายก จำนวน 120 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนจากการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สที่ใช้เวลาเรียน 10 คาบ ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้เวลาเรียน 14 คาบ ส่วนกลุ่มควบคุม 40 คน เรียนจากการสอนตามคู่มือการสอนภาษาอังกฤษเยส ใช้เวลาเรียน 14 คาบ ผลการศึกษปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู

อภิรุณ วรสัตยาภรณ์ (2529 : 64 - 65) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏผลการวิจัยว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่สอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู

ขวลิต สุนใหญ่ (2530 : 66) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิโรจน์ คล้ายลี (2533 : 116 - 117) ได้ทำการศึกษาถึงการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และศึกษาความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้การสอนตามรูปแบบเอริก้า (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริก้าที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงว่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 58.14 และกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมที่แสดงว่าสนใจคิดเป็นร้อยละ 41.86

วาสนา คมสัน (2534 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วย

ชุดการสอนรายวิชาย่อย และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยชุดการสอนรายวิชาย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราโมทย์ ชูเดช (2536 : 66 - 67) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สก่อนการทดลอง และหลังการทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย ส่วนความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกัน

ศุภลักษณ์ สัตยวณิช (2538 : 91) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครูกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

จากงานวิจัยต่างประเทศ และในประเทศที่เสนอมาดังกล่าว สรุปได้ว่าการนำชุดการสอนมินิคอร์สมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนด้วยวิธีปกติ และยังทำให้นักเรียนเกิดเจตคติ และมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม เพราะชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นการจัดในเชิงระบบมีกิจกรรมให้ทำอย่างกว้างขวาง นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยการยัดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นความต้องการของกลุ่มบุคคลมากกว่าความต้องการรายบุคคล ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเองจากการปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญในวิชาที่เรียนมากขึ้นด้วย

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนววรรณฐาน

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียน หรือกิจกรรมนั้นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน เพื่อให้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย และยึดหลักการพัฒนาจากแนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 24 - 27)

5.1 ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 ; อ้างอิงมาจาก Martin and Rothery. 1980 ; 1981 ; Christie. 1987 ; 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกัน โดยทั่วไปในกลุ่มของนักภาษา และผู้สอนภาษา ในสมัยปัจจุบันทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าวจะเน้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อเนื้อหาความจากบริบทภาษาในกาลเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคมหรือชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจจะเป็นคำพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วยแล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่าง ๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจ และยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน

ยกตัวอย่างเช่น ภาษาไทยมีรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียงแตกต่างจากภาษาอื่น เช่น ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์ก็แตกต่างกัน การเรียงคำเป็นประโยคก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทยใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษคำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้าคำนาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกันในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้น จะเหมือนกัน นั่นคือความเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาใบ้ หรือภาษากาย ความหมายของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจเนื้อความของเรื่องในการสื่อสารจึงนับว่าเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชนหรือสังคมที่พึงตระหนัก เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ในสังคมจากการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษา หรือความแวดล้อมในสถานการณ์ และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลเทศะต่าง ๆ กัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความเป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ความหมายของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่าง เช่น

ประโยคภาษาไทยที่ว่า ไก่ "ขัน" เวลาเช้า และเขา "ขัน" นို့ดให้แน่น คำว่า "ขัน" ทั้งสองประโยค มีรูปภาษาคือ เสียงตัวอักษร และสระแบบเดียวกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า "ขัน" ในสองประโยคนี้นี้ไม่เหมือนกันเลย "ขัน" ในประโยคแรกนั้นหมายถึง อาการส่งเสียงของไก่ในเวลาเช้า ส่วน "ขัน" ในประโยคที่สองนั้นหมายถึงอาการที่หมั่นเพื่อทำให้นั่น

หรือในประโยคภาษาอังกฤษที่ว่า She is a "kind" person. และประโยค What "kind" of tree is that? คำว่า "kind" ทั้งสองประโยคมีรูปแบบคือเสียงตัวอักษร และสระเหมือนกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า "kind" ในสอง

ประโยคนั้นไม่เหมือนกันเลย "kind" ในประโยคแรกมีความหมายว่า ใจดี มีเมตตา แต่ "kind" ในประโยคที่สองมีความหมายว่า ประเภทหรือชนิด (วิภาดา ประสานทรัพย์. 2535 : 38)

ดังนั้น การเข้าใจภาษาจึงมิใช่เพียงทำความเข้าใจคำ ระเบียบ ไวยากรณ์หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษาได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday. 1985 : 5)

เนื้อความของภาษาอาจมีความสำคัญ 2 ประเด็นคือ

1) เป็นผล (Output) หรือ (Product) ของการสื่อความหมาย (Halliday. 1985 : 10) หมายถึง เนื้อความจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นว่าหมายถึงสิ่งใด

2) เป็นกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อความจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ในแต่ละชนิดของลักษณะการพูดหรือการเขียน

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญ และได้ความหมายที่ชัดเจนคือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of Situation) และบริบทภาษาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture)

บริบทของสถานการณ์ (Context of Situation)

เป็นบริบทที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นการสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็นลักษณะของการใช้ภาษาอย่างจริงจังในสภาพแวดล้อม กาละเทศะ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้ ดังนี้

1. เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูดหรือข้อความที่อ่าน หรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสารซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourses) โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูดหรือภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกได้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬาชนิดหนึ่ง เรื่องกีฬาจะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อเนื้อความนั้น

2. ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษา ระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือก ใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น ผู้ที่กำลังรายงานเกี่ยวกับกีฬาเป็นผู้รายงานข่าววิทยุ ภาษาที่ใช้ของผู้รายงานข่าวจะมี ลักษณะเป็นการรายงาน ไม่มีการใช้สรรพนามหรือคำนามเฉพาะเจาะจงกับผู้ใดผู้หนึ่ง จะพูด กล่าวโดยทั่ว ๆ ไป ความสัมพันธ์ของคนรายงานข่าวกับผู้ฟัง จะเป็นการกำหนดการใช้ภาษาใน ลักษณะดังกล่าว หากผู้พูด 2 คน ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องกีฬาแสดงความเห็น เกี่ยวกับกีฬาที่แข่งขันกันมา ผู้พูดนั้นก็จะใช้ลักษณะภาษาอีกแบบหนึ่ง แตกต่างจากการรายงานข่าว ของผู้รายงานข่าวกับผู้ฟัง การใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาระหว่างคน 2 คนพูดกันนั้นย่อมจะใช้ภาษาที่ แตกต่างกันไปได้แม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม

3. วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของ ภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

ตัวอย่าง การรายงานเรื่องการแข่งขันฟุตบอลของนักข่าวที่เสนอต่อผู้ฟัง ให้ภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียน แต่ถ้านักข่าวรายงานให้ผู้อ่าน เช่น ลงข่าวหนังสือพิมพ์ ภาษาที่ใช้ จะเป็นภาษาเขียนซึ่งย่อมจะมีลักษณะภาษาในการใช้ภาษาต่างกันทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและบริบทของสถานการณ์สามารถสรุปได้ดังนี้

สถานการณ์ : ลักษณะของบริบทภาษา	(รับรู้โดย)	เนื้อหา : ส่วนประกอบที่ทำหน้าที่ของระบบ ความหมาย (Semantic System)
เรื่องราวของข้อความ (สิ่งที่เกิด)	/	ความหมายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่มีอยู่ (ลักษณะการกระทำ การกำหนดชื่อ ฯลฯ)
ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (เกี่ยวข้องกับบุคคลใด)		ความหมายเกี่ยวกับบุคคลโดยทั่วไป (ความรู้สึก อารมณ์ ตัวบุคคล ฯลฯ)
วิธีการใช้ภาษา (บทบาทที่มีต่อภาษา)		ความหมายตามเนื้อหา (หัวข้อสำคัญ ข้อมูล ความสัมพันธ์ของเรื่อง ฯลฯ)

จะเห็นว่า องค์ประกอบของบริบทของสถานการณ์ทั้ง 3 ประการดังกล่าว มีอิทธิพลที่ทำให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปในลักษณะต่าง ๆ ตามสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านี้ มีความสำคัญต่อการสร้างเนื้อหาซึ่งจำเป็นต้องสอดคล้องกับบริบทภาษาเพื่อสร้างความเข้าใจ และการรับรู้แก่ผู้รับสาร ซึ่งอาจจะเป็นผู้ฟัง หรือผู้อ่านได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

บริบททางวัฒนธรรม (Context of Culture)

ในแต่ละสถานการณ์ที่เราใช้ภาษานั้น ย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งย่อมเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่ยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชนด้วยการใช้คำสำนวนต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เนื้อหาในบริบททางวัฒนธรรมย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละสังคมหรือชุมชนที่ยกตัวอย่าง

เช่น ในภาษาไทยที่ใช้กันในภาคอีสาน คำว่า "ถั่ว" เมื่อเราอาบน้ำ คนอีสานจะพูดว่า "ถั่วโคล" หรือในประเทศอังกฤษ "First Floor" หมายถึง ชั้นที่ 1 ของตึก แต่ในสหรัฐอเมริกา หมายถึง ชั้นใต้ดิน (Basement) เป็นต้น เมื่อเราเข้าใจว่าวัฒนธรรมกับเนื้อความที่ใช้อยู่ นั้น มีความหมายอย่างไรในแต่ละบริบทหนึ่ง ๆ ความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นย่อมจะชัดเจนขึ้น

3. ภาษาและท่าเียนภาษา (Language and Register)

เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ "เนื้อความ" ของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจ และมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์ หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ท่าเียนภาษา (Register) หรือศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานะก็แตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้าแผ่นดิน ท่าเียนภาษาที่ใช้เฉพาะ อันได้แก่ คำราชาศัพท์ก็จำเป็นต้องนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อกล่าวถึงพระภิกษุท่าเียนภาษาที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ก็จำเป็นต้องใช้ท่าเียนภาษา จึงเกิดควบคู่กันไปกับบริบททางภาษาที่แตกต่างกันไปตามกาลและเทศะ ตามเรื่องราวที่กล่าวถึงตามความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และตามลักษณะวิธีการในภาษาเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน เป็นต้น ท่าเียนภาษาจึงแตกต่างไปตามลักษณะของบริบทภาษาที่ใช้

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนควรเริ่มจากการรับรู้แบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบทภาษาต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษา และเนื้อความต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้องจากการเลียนแบบการฝึกหัดภายใต้การควบคุมของผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของภาษา หรืออรรถลักษณะนั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า "Genre" ซึ่งหมายถึงแบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรม ซึ่ง

หมายถึงจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ที่ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งนักวางหลักสูตร ผู้สอนและผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนสามารถนำอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ มาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝน และใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

5.2 อรรถลักษณะของภาษา (Genre) (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 27)

อรรถลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจนจะสื่อความให้ผู้ฟัง (หากเป็นภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟัง หรือ ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือเฉพาะเจาะจงจะเป็นความรู้สึกส่วนตัวหรือเป็นความเห็นกลาง ๆ โดยทั่วไป เป็นต้น

การเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟังหรือการอ่าน ชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องการหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนั้นแล้ว การลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบทจนกระทั่งจบ ลำดับของการดำเนินเรื่องในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีอรรถลักษณะเป็นการรายงานเพื่อให้ความรู้ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลาง ๆ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น จะไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 แทน เป็นต้น ระเบียบไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กันในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้ไวยากรณ์มีระบบ และเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่าง ๆ ในภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียนมีหลายชนิด ดังตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้อยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณะดังกล่าว โดยทั่วไปจะมีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ เพื่อการสื่อความหมายของภาษา และลักษณะของภาษา ดังนี้

1. เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre)

หน้าที่ (Function) ของอรรถลักษณะประเภทนี้ ได้แก่ การเขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1. เริ่มต้นด้วยบทนำ
2. การลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
3. บทสรุป

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลา และลำดับของเหตุการณ์
2. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
3. เป็นเรื่องเล่าซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต
4. มีคำเชื่อมเพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และให้

ใจความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้วดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนหน้าที่ หลังจาก ฯลฯ

5. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง เรื่อง MEETING A STAR

On Saturday morning at 9.30, I was walking down High Street, looking for a record store. A man stopped me and asked me the way to the Ritz Hotel. I wasn't sure exactly where it was, but I walked with him to the end of High Street. He was very friendly, and his face looked so familiar. Then I remembered where the Ritz was and told him how to get there. He thanked me and tried to give me something. I thought it was money. I said 'no' at first, but he really wanted me to have it, so I took it.

I found the record store and listened to a few records. The "Fantastic Five" had a new record that was number two in the top twenty. I decided to buy it. I looked in my bag for my wallet and found a piece of paper the man gave me. It was a photo. I was so surprised! He was a singer in the "Fantastic Five!".

จากหนังสือ New Horizons in English 4

2. รายงาน (Report)

หน้าที่ของอรรถลักษณะนี้ ได้แก่ การเขียนตามข้อเท็จจริง เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และวิถีทางของปรากฏการณ์นั้น ซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสังคม การเขียนชนิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความ และให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1. มีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป ซึ่งอาจให้คำจำกัดความหรือคำนิยามทั่วไปของเรื่อง

2. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภทลักษณะท่าทีหรือลักษณะของพฤติกรรมคุณค่าที่มีต่อมนุษย์ เป็นต้น

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
2. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ

เช่น เป็น อยู่ คือ

3. อาจมีหัวข้อกล่าวนาเป็นเรื่อง
4. มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่างเรื่อง Penguins

Penguins are birds but they cannot fly. They live in Antractica near the South Pole. They live in the sea and catch their food from the sea.

Penguins are good swimmers. They use their wings just like a seal uses its flippers. Their feathers are thick and oily to keep their bodies warm and dry. Penguins can slide very fast on smooth ice too. They use their wings and feet to do this. They have webbed feet and there are no feathers on them. Yet their feet do not feel cold even though they are standing on ice and snow. This is because a penguin's feet are colder than its body.

Though they live in the sea, penguins build their nests on land. In spring they swim to Antractica to find a suitable place to build their nests on land. In spring they swim to Antarctica to find a suitable place to build their nests. A whole rookery may swim to the shore and walk up to the beach. Some penguins may even jump from the sea onto the ice.

3. การอธิบาย (Explanation)

หน้าที่ของอรรถลักษณะนี้ ได้แก่ การเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และ กระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1. บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ
2. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. เป็นประโยคบอกเล่า
2. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เจาะจงเจาะจง
3. มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลกัน
4. ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่างเรื่อง How Deserts Remain Dry

There are three possible reasons why deserts remain dry. These are high mountain barriers, old ocean currents and high pressure systems. Mountain Barriers :

When warm air passes over the ocean it picks up moisture in the form of water vapour. As this moist air travels over the land, it rises to pass over mountain ranges. When it begins to rise, the air cools and this causes the water vapour to condense into droplets which fall as rain. When the air reaches the other side of the mountain barrier, it has lost all its moisture and so the other side of the mountain remains dry. Cold Ocean Currents :

Air passing over cold ocean currents is cooled and therefore is unable to pick up and hold much moisture. When this cold air mass reaches the warm desert, any moisture in the air is evaporated and so does not fall as rain and so the desert remains dry.

High Pressure System :

In a high pressure system, the air is dry and moving downwards. As this system moves over the land it draws in moisture from the land surface. Consequently the moisture does not fall as rain and so the desert remains dry.

(จากหนังสือ Teaching Factual Writing. Page 71)

4. การแสดงความคิดเห็น (Exposition Genre)

หน้าที่ของอรรถลักษณะนี้ได้แก่ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเป็นความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1. แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น เช่น แสดงประโยชน์หรือความสำคัญ
2. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด
3. มีบทสรุปย้ำการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. มีข้อความหรือเนื้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
2. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
3. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง
4. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่างเรื่อง TV is important to me

My television is an important piece of furniture to me. I can't get out of the house very often, but my TV brings the whole world to me. From the evening news I learn about reality in the outside world; politics, the environment, recent changes in technology and medicine, and so on, I like games shows and travel programs, too. And I love comedies; I think it's important to be able to laugh.

จากหนังสือ (Interaction I for Reading Skill)

5. เรื่อง วิธีการ (Procedure)

หน้าที่ของอรรถลักษณะนี้ได้แก่ การเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic

Structure)

1. มีเป้าหมายการเขียนที่แน่นอน
2. ให้รายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. เป็นประโยคคำสั่ง
2. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงบุคคล
4. ใช้คำนาม

ตัวอย่างเรื่อง How to make a simple guitar

This is a guitar that you can make quite easily. You will need these things :

- some pieces of wood
- a wooden box (e.g., and old cigar box) or a metal can (e.g., an oil can) for the sound box
- some metal or nylon strings
- some nails

To make the guitar

1. Cut two sound holes in one side of the box or can. This is the face of the guitar.
 2. Take a long, flat piece of wood for the neck of the guitar and join it carefully to the sound box with nails
 3. Make six small holes in the top end of the neck (this is the head of the guitar) and put some round pieces of wood (or pegs) through these holes.
 4. Tie one end of your metal or nylon strings to the pegs and the other end to the bottom of the sound box.
 5. Put a piece of wood the bridge under the strings on the face of the guitar.
 6. Tune the guitar by turning the pegs.
- Your guitar is now ready!

จากหนังสือ ODYSSEY ม.4 (page 66)

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

หน้าที่ของอรรถลักษณะประเภทนี้คือ เป็นการเขียนเรื่องเล่าจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic

Structure)

หรือเวลา

1. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องบ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือเวลา
2. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
3. แสดงปัญหาของเรื่อง
4. แสดงการคลี่คลายของเรื่องหรือการแก้ปัญหา
5. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
2. ใช้บุพบทบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของ

อื่น ๆ

4. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง และบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผล ความคล้ายตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

ตัวอย่างเรื่อง The Lion and The Mouse

One day, a lion lay asleep under a tree. A tiny mouse was running about in the grass near by. It didn't see the lion and it ran over one of the lion's paws. The lion woke up with a loud roar, and down came his pass over the little mouse. Poor mouse! The lion opened his huge mouth to swallow the mouse ; but the mouse cried out "Spare me, Oh! lion. I didn't mean to awaken you. If you forgive me this time, I shall never forget your kindness. I may be able to help you some day." The lion laughed, and said, "How could a tiny creature like you help me?" "But then he thought," "Oh, well, a mouse is too small to make a meal, anyway"; and he took his paw off the mouse and let it run away.

Not long after that, a hunter set a trap for the lion, and he was caught in the rope trap. He struggled and struggled but he couldn't get away, and the rope coiled more and more tightly around him. All he could do was to lie there, roaring pitifully. Poor lion!...

จากเอกสารการอบรม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ แบบ CLE ณ โรงแรมเวล
จังหวัดนครปฐม ระหว่างวันที่ 9 - 21 มกราคม 2537

7. การอภิปราย (Discussion Genre)

หน้าที่ของอรรถลักษณะนี้ได้แก่ การเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุและผล และความจำเป็น ชี้ให้เห็นถึงข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจผู้อ่านให้คล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure)

1. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
2. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุน โดยมีการอ้างอิงแสดงเหตุผล
3. มีข้อความแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่แตกต่างกันไป
4. ตอนท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่าควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร

โดยย้ำหลักการหรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับบทนำ

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น
2. ใช้ประโยคบอกเล่า
3. มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
4. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความ

ขัดแย้งคล้อยตามหรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

ตัวอย่างเรื่อง Mind Travel (วิภาดา ประสานทรัพย์. 2535 :

50)

If you would like to learn the most interesting, the most fun, and the most fascinating activity in the world, try daydreaming, the lazy person's sport. You can visit distant lands, win games, and meet interesting people, all in the comfort of your own home, You don't need any special equipment daydreaming. With just a good imagination, you are ready to beginning. It's easy learning. It is best to do it with closed eyes, but I have had many successful daydreams in crowded classrooms with my eyes wide open. Daydream is also fun while you are walking, riding the bus, or listening to boring stories. Group daydream is enjoyable, too. One person can begin a story and the others can add to it. If you start tomorrow, you will have years of excitement ahead of you.

(จากหนังสือ Interaction I for Writing Skill)

8. การสังเกต (Observation)

หน้าที่ของอรรถลักษณะประเภทนี้ คือ เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็น และให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic

Structure)

1. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งบอกเวลาหรือสถานที่
2. มีลำดับของการบอกรายละเอียด
3. ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. มีคำวิเศษณ์บอเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอก
รายละเอียด
2. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่าง ๆ
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่างเรื่อง The Frog (วิภาดา ประสารทรัพย์. 2535 : 51)

The frog is an amphibian. Any kind of animal that lives both on land and in water is called an amphibian. There are frogs everywhere in Thailand. We generally find them in the rainy season.

The frog begins its life in an egg in water. When it leaves the egg, it is called a tadpole. It looks like a round black head with a tail, but it has no legs. The tadpole swims about the pond.

When the tadpole grows bigger, it gets two hind legs, and then two front legs. The hind legs are longer and bigger than the front legs. Later the tadpole loses its tail. Soon after this, it comes out of the water and hops about on the bank. It is now a tiny baby frog.

As you see, the frog spends the first part of its life in the water. But a full grown frog lives both on land and in water

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการค้นหาในเรื่อง
1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์	ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ——> แล้วอย่างไรต่อไป ——> สรุปเป็นอย่างไรร เกิดอะไรขึ้น กับใคร ที่ไหน อย่างไร ——> แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก ——> อย่างไร
2. เรื่องรายงาน	(ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง) เรื่องที่เกี่ยวกับอะไร ——> เป็นอย่างไร ——> มีลักษณะเฉพาะ ——> มีประโยชน์อะไรบ้าง ——> มีลักษณะอย่างไร โดยทั่วไป { เป็นอย่างไร
3. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ	ใคร ——> ทำอะไร ——> ที่ไหน ——> เมื่อใด ——> อย่างไร ——> แล้วเกิดอะไรขึ้น (ลำดับเรื่องก่อนหลัง) ——> ปัญหาคืออะไร ——> แก้ไขได้อย่างไร ——> สรุปแล้วเรื่องนี้มีคติ สอนใจอย่างไรบ้าง
4. เรื่องแสดงความคิดเห็น	เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ——> เป็นความคิดเห็นของใคร ——> มีเหตุผลอย่างไร (ลำดับเหตุผลและผล ——> จะสรุปการแสดงความคิดเห็น จากประเด็นที่ตั้งไว้อย่างไร) เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ——> มีความสำคัญ อย่างไร ——> มีเหตุผลเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร จำเป็น
5. เรื่องอธิบาย	(ลำดับเหตุผลที่เห็นด้วยทีละตอน และไม่เห็นด้วยทีละตอน สรุปเรื่องนี้จะสนับสนุนเรื่องที่ว่ามาแต่ต้นอย่างไร) เรื่องอะไรที่จะพูดถึง ——> สำคัญอย่างไร ——> ทำได้อย่างไร ——> ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น { เกิดขึ้นได้อย่างไร { เหตุใดจึงเกิดขึ้นได้ ฯลฯ
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร ——> มีอุปกรณ์อะไรบ้าง ——> ทำอย่างไร (ลำดับการกระทำทีละตอน) จะ { พูดเกี่ยวกับอะไร ——> ที่ไหน ——> มีลักษณะอย่างไร ——> ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นทีละตอน { เขียน
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	สรุปสิ่งที่เกิดคิดว่าอย่างไร

5.3 แนวทางการประเมินวิธีสอนแบบอรรถฐาน

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนได้ดังนี้

1. การตอบคำถามของเด็กนักเรียนในขณะที่ครูรูปภาพ
2. การที่นักเรียนร่วมกันเขียนแผนภูมิ โดยครูเป็นฝ่ายแนะโดยใช้คำถาม
3. การที่นักเรียนนำผลงานของเพื่อนมาเสนอหน้าชั้น
4. การสะกดคำ และแต่งประโยคหลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ

อรรถฐานไปแล้ว

5. การร่วมมือของเด็กนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบ

ประชาธิปไตย

6. ความสนใจของนักเรียนในการอ่าน สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษา

ค้นคว้าด้วยตนเอง เมื่อมีเวลาว่าง

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียน และทำงานกับเพื่อน ตรวจสอบงานกลุ่มของนักเรียน โดยอาศัยความคิดวิพากษ์วิจารณ์ของนักเรียนทั้งชั้น ส่วนผลงานเดี่ยวครั้งสุดท้ายเป็นผลงานที่ครูผู้สอนต้องตรวจให้คะแนนเป็นรายบุคคล

5.4 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบอรรถฐาน

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การที่ได้ดูภาพ แล้วช่วยกันทายเรื่องราวเกี่ยวกับภาพ
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอด ก่อนที่จะเข้าใจเสียง และสัญลักษณ์ในลักษณะของบูรณาการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1 และ 2
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการ ตั้งแต่ในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ และการเล่าเรื่อง
4. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน
5. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนตามแนววรรณฐาน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เชชเตอร์ และสเชชเตอร์ (Shechter and Schecter. 1987 : 23 - 25) แห่ง Ontario Institute for Studies in Education ได้ทำการวิจัยโดยนำเอาวรรณลักษณะมาใช้สอน เพื่อสื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียน โดยศึกษากับนักเรียนต่างวัฒนธรรม จำนวน 30 คน ที่เรียนในห้องเรียนเดียวกันในระดับเกรด 5 ใช้เวลาในการสังเกตเชิงคุณลักษณะ 1 ปี โดยให้นักเรียนได้รับการสอนรูปแบบวรรณลักษณะจากการนำเสนอสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น จากหนังสือทั้งจากห้องเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาจากสื่อต่าง ๆ เหล่านี้แล้วให้นักเรียนแสดงเหตุผลว่าเรื่องราวดังกล่าวมีความเป็นไปได้หรือไม่ โดยให้เหตุผลสนับสนุนความคิดนั้น จากนั้นผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่องแสดงความคิดเห็นหลังจากให้นักเรียนอ่านเนื้อความวรรณลักษณะแล้ว ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจภาษา และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างดี

ฮิลแลนด์ (Hyland. 1990) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการสอนคำอธิบายวรรณลักษณะที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative essay) พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบภาษาของการเขียนในการเรียงความลักษณะนี้ ซึ่งปรากฏว่ามีประโยชน์มาก และส่งผลต่อคุณภาพของงานเขียนมากทีเดียว

งานวิจัยในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 134) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัย ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบวรรณฐาน มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2535 : 95) ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนววรรณฐาน กับวิธีสอนเขียนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีการสอนเขียนตามแนววรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จินตนา นัคนุญ (2536 : 113) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 กลุ่มทดลองได้รับการสอนเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน กับกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

6.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ (Responsibility) ไว้ดังนี้

หม ภูมิภาค (2528 : 55) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบนี้มีความหมายรวมถึงทั้งความซื่อสัตย์ สุจริต และความตรงต่อเวลา

วิทย์ วิศทเวทย์ และเสรีयरพงษ์ วรรณปก (2524 : 35) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบของบุคคลไว้ว่า คนที่มีความรับผิดชอบคือ คนที่ตั้งใจปฏิบัติภารกิจ

ในหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่พึงประสงค์ด้วยความเพียรพยายาม และยอมรับผลของการกระทำนั้นไม่ว่าจะเป็นความชอบหรือความผิดโดยเต็มใจไม่หลีกเลี่ยง

จรูญ สุภาพ (2520 : 84) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า คือ การยอมรับ และรู้สำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็นผลดี หรือผลร้ายไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่ปิดความรับผิดชอบให้ผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบนี้เป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติตามหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องมีการบังคับเข้มงวดจากผู้อื่น

พิจิตรา พงษ์จินดากร (2525 : 16) ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พากเพียร และความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลของการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น มีความสำนึกหน้าที่ทั้งต่อตนเอง และต่อสังคม ทั้งนี้ ความรับผิดชอบกำหนดตามฐานะ และหน้าที่ได้ดังนี้คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม

วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2526 : 5) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงานว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค ไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น รู้จักวางแผนงาน และป้องกัน ความบกพร่องเสื่อมเสีย ในงานที่ตนรับผิดชอบ

อุไร คลยเกษม (2529 : 45) ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน พากเพียร และติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วโดยไม่มีการบังคับเข้มงวดจากผู้อื่นเพื่อปรับปรุง แก้ไข ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับผลของการกระทำของตนด้วยความตั้งใจทั้งในด้านที่เป็นผลดี และผลเสีย มีความปรารถนาที่จะทำให้อีกดีกว่าเดิม ควบคุมตนเองได้ และยึดมั่นในกฎเกณฑ์

ฟังก์ และแวนแนลส์ (Funk and Wagnalls. 1961 : 1073) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบคือ การแสดงออกถึงการรับผิดชอบในการกระทำของตน มีความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้ สามารถจัดการเรื่อง และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังหมายถึงความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่ หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติ และหลักศีลธรรมด้วย

ดิกินสัน (Dickinson. 1987 : 9 - 11) กล่าวว่า ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น การตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การเลือก และใช้วัสดุอุปกรณ์ การบันทึกผลการเรียน การแบ่งเวลา การประเมินผลการเรียน การเลือกกระทำกิจกรรม การเลือกพบบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ การเข้าร่วมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการตัดสินใจในพฤติกรรมดังกล่าวเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

จากความหมายดังกล่าวสรุปความหมายของคำว่า ความรับผิดชอบได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้วยการปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ไม่หลีกเลี่ยง มีความพากเพียรเพื่อบรรลุเป้าหมาย มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา และพยายามปรับปรุงแก้ไข ให้สำเร็จไปด้วยดี ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ยอมรับผลการกระทำตนเองด้วยความเต็มใจทั้งในด้านการเป็นผลดีและผลเสีย นอกจากนี้ยังเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ไว้ใจได้

6.2 ความสำคัญของความรับผิดชอบ

ความรู้สึกรับผิดชอบเป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดีที่สำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากความมีวินัยทางสังคม ความเอื้อเฟื้อ และความเกรงใจ ซึ่งลักษณะความเป็นพลเมืองดีนี้ก็คือ นิสสัย และการกระทำของบุคคลซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐาน และกฎเกณฑ์ของศาสนา และกฎหมายบ้านเมือง รวมถึงลักษณะซึ่งเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เนื่องจากว่าความรู้สึกรับผิดชอบนี้เป็นลักษณะนิสัย และทัศนคติของบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องผลักดันให้ปฏิบัติตามระเบียบ เคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตน และมีความซื่อสัตย์สุจริต ความเป็นคนที่มีความรับผิดชอบนี้ เป็นลักษณะที่จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น สงบสุข นอกจากนั้น "ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศด้วย" (พิจิตรา พงษ์จินดากร. 2525 : 19)

6.3 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

นิคม ตั้งคะพิภพ (2516 : 28) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ มีறிโอบอ้อม มีการวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบ และละเอียดรอบคอบ รักความก้าวหน้าทั้งตนเองได้

ประณต เล็กสวาสดี (2517 : 9) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะต้องสามารถปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้ได้

1. ช่วยเหลืองานของครอบครัว และส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
 2. ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้
 3. กล้าเผชิญต่อความเป็นจริง
 4. ตั้งใจทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
 5. รับผิดชอบตนเองทั้งการเงิน การงาน และการเรียน
 6. ดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของตนเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
 7. รักษาสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิ และหน้าที่ของผู้อื่น
- อภิสิทธิ์ วงษา (2517 : 6 - 7) ได้อ้างถึงคำกล่าวของ คาเทล

(Catell) ว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบสูง จะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียรถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ส่วนบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่ำ จะถือเอาความสะดวกเป็นเกณฑ์ มักหลีกเลี่ยงกฎข้อบังคับ ลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีความรับผิดชอบมีดังนี้คือ ตรงต่อเวลา พยายามทำงานให้เสร็จ ติดตามผลงานเสมอ ยอมรับความผิดพลาด รักษาชื่อเสียงของตนเอง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความซื่อสัตย์รักษาคำพูด ตั้งใจทำงานพิถีพิถัน ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีความอดทนและอดกลั้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2524 : 77) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบ จะต้องประกอบด้วย ความขยันหมั่นเพียร ความละเอียดรอบคอบ ความสามารถ และความรอบรู้ ความเอาใจใส่ และความฝึกฝนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

บราวเน และคอห์น (Browne and Cohn. 1958 : 58) ได้สรุปองค์ประกอบของความรับผิดชอบไว้ว่า ได้แก่ เป็นที่ไว้วางใจได้ มีความคิดริเริ่ม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การทำงานแข็งขันมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำให้อีกดีกว่าเดิม ผู้ที่มีความรับผิดชอบต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์ สุจริต และตรงต่อเวลา

6.4 การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน

ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2505 : 54) ได้เสนอความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน ว่า โรงเรียนควรมุ่งสอนให้เด็กสร้างสมหลักธรรมประจำใจดังต่อไปนี้ การรู้จักสิทธิหน้าที่ของตน และเคารพในสิทธิของผู้อื่น การทำงานให้สำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ได้รับไว้แล้ว และความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และผู้อื่น

สุดใจ เหล่าสุนทร (2510 : 36) กล่าวว่า การสอนให้คิดและเคารพต่อเหตุผลมีความคิดเห็นของตนเอง ถ้าสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในภายหน้าปัญหาความไม่กล้าแสดงออกทางความคิดก็จะมี เพราะได้สร้างอิสระภาพทางความคิด และการกระทำของตนให้มากขึ้น การศึกษา เป็นขบวนการต่อเนื่อง ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝน ให้รู้จักคิดหาเหตุผลด้วยตนเอง ไม่รับแต่การบอกเล่าจากครูก็จะทำให้สติปัญญาแตกฉาน เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้วก็สามารถหาหนทางศึกษา หาความรู้ได้ด้วยตัวเองเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้บุคคลควบคุมตนเองได้ เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในที่สุด

ชม ภูมิภาค (2528 : 5 - 15) กล่าวถึง การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวมต่อบุคคลว่า จะต้องปลูกฝังด้วยการให้เขาได้กระทำ มิใช่จะเกิดได้จากการบอกเล่ากันเท่านั้น วิธีการสอนในโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังความรับผิดชอบ การบอกให้จัดทำงานเป็นรายบุคคล ไม่มีส่วนช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวมเลย ควรจะให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มเป็นคณะ ตามความเหมาะสมในการทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ทำงานอันเป็นส่วนหนึ่งของงานทั้งหมด เพื่อจะให้งานส่วนรวมสำเร็จลงด้วยดี แต่ละคนก็จะทำงานในส่วนความรับผิดชอบของตนอย่างเต็มที่ งานสำเร็จเมื่อแต่ละคนทำงานประสานกันหากคนใดคนหนึ่งขาดความรับผิดชอบงานก็จะสำเร็จลงได้ยาก นอกจากนี้ควรจัดให้ครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนด้วย เพื่อฝึกความรับผิดชอบไปในตัว

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1978 : 244) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน เป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมตั้งแต่วัยเด็ก คุณลักษณะนี้จะพัฒนามันเรื่อย ๆ จากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่น และจากวัยรุ่นจนกระทั่งเป็นวัยผู้ใหญ่ ในระยะแรก ๆ ของชีวิตเด็กยังช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา แต่เมื่อโตขึ้นจะมีความสามารถด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และช่วยตัวเองได้มากขึ้นทีละน้อย จะค่อย ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การพัฒนาความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงานให้กับเด็ก ควรจะเริ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป

เริ่มด้วยการให้ทำงานที่ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง

มิตตัน และแฮริส (Mitton and Harris. 1962 : 407 - 416) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน ดังนี้

1. การฝึกความรับผิดชอบ ควรเริ่มตั้งแต่เด็กยังอายุน้อย ๆ
2. เด็กทุกคนควรมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบโดยการปฏิบัติจริงให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน

ส่วนร่วมในการทำงาน

3. การจัดประสบการณ์ให้เด็กรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน ควรให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล

4. ควรให้เด็กได้ทราบว่าผู้ใหญ่หวังอะไรจากตัวเขา
5. ในการฝึกความรับผิดชอบนั้น ผู้ใหญ่ต้องรู้จักยืดหยุ่นไม่ควรเร่งรัดเด็กจนเกินไป

จนเกินไป

6. ต้องระลึกไว้เสมอว่า ในการทำงานนั้นเด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่
7. เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ ดังนั้น เมื่อมอบหมายงานให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่

8. การให้เด็กรับผิดชอบเกินความสามารถ ก็อาจเป็นอันตรายแก่เด็กได้

สรุปข้อเสนอแนะในการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงานของบุคคลได้ว่า ควรฝึกให้รับผิดชอบตั้งแต่ในวัยเด็กทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน โดยเริ่มให้ทำงานง่าย ๆ เหมาะสมกับวัย และความสามารถแต่ละบุคคล และเมื่อมอบหมายให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่ มีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น หัดไม่ให้รับผิดชอบในหน้าที่การงานของตนให้แก่ผู้อื่นให้ทำงานสำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ทำไว้แล้ว ชี้แจงให้เด็กรู้จักขอบเขตหน้าที่การงานของตนว่ามีอะไรบ้าง เพื่อมิให้ไปก้าวก่ายงานของคนอื่น ๆ และต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการปลูกฝังให้เด็ก เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงาน

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เพค (Peck. 1958 : 347 - 350) พบว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่การงานขึ้นอยู่กับปัจจัยการฝึกวินัย และวินัยโดยอาศัยความรักนั้นจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การงานสูงขึ้นด้วย

ฟลาเฮอร์ตี้ และเรุตเซล (Flaherty and Reutzell. 1965 : 409 - 411) ได้ศึกษาเพื่อหาลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนสูง และนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนต่ำ โดยใช้แบบทดสอบ CPI (The California Psychological Inventory) วัดบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ และใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

บัตเตอร์เวิร์ท (Butterwarth. 1974 : 204 - 210) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ทศนคติต่อโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบต่อตนเองผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และทัศนคติต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงที่มีความสามารถทั่วไปสูงมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทั่วไปต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบคอน (Bacon. 1989 : 1289-A) พบว่า นักเรียนจะแสดงความรับผิดชอบในการเรียนด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ คือ

1. การทำกิจการเรียน
2. การเชื่อฟังครู
3. การตั้งใจเรียน
4. การเรียนหรือการศึกษาค้นคว้า
5. การพยายามเรียน
6. การทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่เลือกทำ

งานวิจัยในประเทศ

ชะอ้อน ทองสงไสม (2525 : 35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลกับนักเรียนที่ไม่ใช้ชุดการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล มีความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีความรับผิดชอบสูงขึ้น แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 40) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภัสสร ไชยชนะใหญ่ (2529 : 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น ม. 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการให้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความรับผิดชอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุปราณี ศรีใสคำ (2531 : 132) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันโดยที่นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียนมีความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สายสุนีย์ เต็มสินสุข (2535 : 146) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความรับผิดชอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บังอร หล่อวิริยากุล (2535 : 107) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจ การอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนว ทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครูมีความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประยูทธ พันธบัว (2536 : 91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการ อ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา อังกฤษ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถสูง ปานกลาง ต่ำ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีความสามารถในการ อ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และพบว่าความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่นำมาเสนอเห็นได้ชัดว่า ความรับผิดชอบเป็น คุณลักษณะหนึ่งของบุคคลที่มีความสำคัญในการช่วยให้บุคคลพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ ได้ ซึ่งความรับผิดชอบนี้ เป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยการใช้วิธีการและกระบวนการ เรียนการสอนที่เหมาะสมใช้เวลาในการฝึกโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกความมีระเบียบ วินัย ได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน จึงเป็น วิธีการหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน กับการสอน ตามคู่มือครูจะมีความรับผิดชอบในการเรียนต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (013) จำนวน 16 ห้องเรียน รวม 800 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่จัดห้องเรียนโดยการละนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน 80 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยการจับฉลาก จำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวน 16 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีการจับฉลาก ห้องละ 40 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบูรณาการ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 013) โดยแบ่งออกเป็น

2.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ในรูปของชุดการสอนมินิคอร์สแบบ

บูรณาการ

2.1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้การสอนตามคู่มือครู

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อทดสอบแบบ Cloze ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย เขียนเรียงความจากภาพ แบบทดสอบฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพแล้ว

2.4 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนของ ประยุทธ์ พันธุ์บัว (2536 : 120 - 122) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพแล้ว

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จัดเป็นชุดการสอน 3 ชุด เป็นการจัดขั้นตอนวิธีสอนแบบมาตรฐาน โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 013 ดังรายละเอียด ดังนี้

ชุดที่ 1 ชุดการสอนมินิคอร์ส ประกอบด้วยเนื้อหาเป็นอรรถลักษณะทางภาษา ประเภทเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง "The Stone in the Road"

ชุดที่ 2 ชุดการสอนมินิคอร์ส ประกอบด้วยเนื้อหาเป็นอรรถลักษณะทางภาษา ประเภท วิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง "How to make a Paper Flower"

ชุดที่ 3 ชุดการสอนมินิคอร์ส ประกอบด้วยเนื้อหาเป็นอรรถลักษณะทางภาษา ประเภท เรื่อง รายงาน (Report Genre) เรื่อง "The Octopus"

3.2 แผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐาน

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐาน สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และวิธีสร้างชุดการสอนมินิคอร์สจากเอกสารงานวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส

2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัตถุประสงค์รายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้

3. ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐาน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531)

หนังสือพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3 ของ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 25 - 30)

หนังสือ Teaching All the Children to Read ของ Richard Walker, Saowalak Rattanawich and W.Oller, Jr. 1992

หนังสือ Teaching Factual Writing ; A Genre Based Approach ของ Michael Callaghan and Joan Rothery. 1988

หนังสือ Games for Language Learning ของแอนดรูว์ ไรท์ และคณะ (Wright. 1984)

หนังสือนิตยสาร วารสารและหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น Student Weekly, Student Times, N.J.Nation Junior, Bangkok Post, Bangkok World, Idea ฯลฯ

4. วิเคราะห์หลักสูตร หรือวิเคราะห์งาน เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ โครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้ในมินิคอร์ส รวมทั้ง การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ Pretest และ Posttest

5. สร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน โดยคำนึงตามหลักการ และขั้นตอนของอาเพค (APEID. 1982 : 9 - 13) โดยมีองค์ประกอบ 6 ประเภท ดังนี้

5.1 หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง แผนการสอน

5.2 กิจกรรมนักเรียน

5.3 กิจกรรมครู

5.4 การประเมินผล

5.5 เนื้อหาเสริม

5.6 เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบการสอน

โดยการจัดการเรียนการสอนใช้ขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน
ภาษาแบบบรรทัดฐาน 3 ขั้นตอน กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของ
เนื้อหาโดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะ
เช่นเดียวกับที่สอน

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบของแผนภูมิ
(Diagram)

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือลักษณะ
การเขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาความร่วมมือกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูกับ
นักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือภาษาที่ใช้ในแต่ละ
อรรถลักษณะ

ขั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อหาใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะ
เดิม

2.1.1 การสังเกต

2.1.2 การค้นหา

2.1.3 การจดบันทึก

2.1.4 การอภิปราย

2.2 การสร้างเนื้อหาใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียน และครู
ในอรรถลักษณะของภาษาเดียวกัน โดยครูถามนักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียนร่าง
(Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน

ขั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่ม

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียนร่างของเรื่องใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้วรรณลักษณะอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากร่างของแต่ละกลุ่ม)

6. นำชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.บังอร พานทอง และ อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวณิช พิจารณาว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้อง และถูกต้องตามคุณลักษณะของมินิคอร์ส เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผลหรือไม่ โดยให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง

ให้คะแนน -1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือถูกต้อง

ดังตัวอย่างแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้อง ของชุดการสอนมินิคอร์ส	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
1. การสอนมินิคอร์สนี้ตรงกับความต้องการของนักเรียน			
2. ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจบในตัวเอง ไม่ขึ้นกับมินิคอร์สชุดอื่น			
3. มีวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ชัดเจน			
ฯลฯ			

7. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อทำการปรับปรุง

8. นำชุดการสอนมินิคอร์ส ที่ได้รับการตรวจสอบ และปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนมินิคอร์สอีกครั้งหนึ่ง

9. นำชุดการสอนมินิคอร์ส ที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปทำการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

3.3 แผนการสอนตามคู่มือครู

3.3.1 ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนตามคู่มือครู สำหรับกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนรายคาบจำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาและความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาในแผนการสอนของกลุ่มทดลองและหนังสือเรียนรายวิชา อ 013 (Discoveries Book 2) โดยมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนของบทเรียนนั้น โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นจะต้องนำมาใช้ โดยการใช้การกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้นโดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูดอธิบายชักถามให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมโดยครูชี้จุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้าให้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ครูให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำรวมทั้งแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำนั้นได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยวิธีการประเมินหรือเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวน การเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่น โดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่ม การให้ที่บ้าน เป็นต้น

3.3.2 นำแผนการสอนตามคู่มือครู ไปใช้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.บังอร พานทอง และ อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวณิช ตรวจสอบข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงโดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาต่อไปนี้

1. ความชัดเจน และความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
3. ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3.3 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ ดังต่อไปนี้

- เทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 :

116 - 210)

- เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดและประเมินผล การใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร(อัจฉรา วงศ์โสธร . 2529)

- เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531)

- Language Test at School ของ Oller (1979)

- Teaching Communicative Performance ของ Carrell

(1980)

3.4.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากเรื่องที่ได้คัดเลือก และ
เนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน Discoveries Book 2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา
ภาษาอังกฤษ 3 (อ 013)

3.4.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในชุดการสอนมินิคอร์ส เนื้อหา
และหน้าที่ภาษาในบทเรียน เป็นข้อสอบ 2 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
แบบปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อทดสอบชนิด Cloze จำนวน 100 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัด
ความสามารถในการอ่าน ด้านการตีความ แปลความ ขยายความ เรียงลำดับเหตุการณ์
และจับใจความจากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากรูปภาพจำนวน 1 เรื่อง ความยาว
ไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค

3.4.4 การวิเคราะห์แบบทดสอบ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษ

3.4.4.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.สุวัฒน์ สุกมลสันต์
และ ผศ.ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดย
พิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนขึ้นนั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่โดยใช้เกณฑ์
การกำหนดความคิดเห็นไว้ดังนี้

1 ข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 ข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออก หรือปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

3.4.4.2 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

3.4.4.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบกับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2538 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

3.4.4.4 นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำแล้วเปิดตารางสำเร็จของ จุงเตห์ฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32) เพื่อหาค่า p และ r แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .20 - .80 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .23 - .76 และ .22 - .81 ตามลำดับ

3.4.4.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกจำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .789

3.4.5 แบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ ความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค โดยจะวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียนการลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องอีกทั้ง ความสมบูรณ์ของการเขียน

3.4.5.1 นำนแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญสาขา การสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร. บังอร พานทอง และ ดร. สุพัฒน์ สุกมลสันต์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสม ของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.4.5.2 นำนแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.4.5.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการวัดความสามารถ ในการเขียน ยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing)	5
2. ความคิด ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

3.4.5.4 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบ การเขียนเรียงความของนักเรียนดังนี้

1. มีคู่มืออย่างต่ำปริญญาตรีด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย

5 ปี

3.4.5.5 นำคะแนนการตรวจข้อทดสอบความสามารถในการเขียนมาคำนวณหาค่าความยากโดยใช้เทคนิค 25% ที่ใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สีนุระเวชผู้. 2533 : 198) และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สีนุระเวชผู้. 2533 : 199) ทั้งนี้ได้ค่าความยากเท่ากับ 0.54 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.64

3.4.5.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 70) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

3.5 การสร้างแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของ ประยุทธ์ พันธุ์บัว (2536 : 120 - 122) มาปรับปรุงและหาคูณภาพอีกครั้งโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.5.1 นำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนที่คัดเลือกไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รศ.ดร.อัจฉรา สุขารมณ และอาจารย์ประยุทธ์ พันธุ์บัว ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ

วิธีการตรวจให้คะแนน ถือหลักการให้คะแนน ดังนี้

1. ข้อคำถามในทางดี ถ้าตอบรับให้ 3 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 1 คะแนน และถ้าตอบไม่แน่ใจให้ 2 คะแนน
2. ข้อคำถามในทางปฏิเสธหรือทางลบ การตอบรับให้ 1 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 3 คะแนน ส่วนการตอบไม่แน่ใจให้ 2 คะแนน

3.5.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจ
 จาแนกของข้อสอบเป็นรายข้อโดยคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่า t ระหว่าง 3.30 - 7.18
 แล้วหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ
 ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 171) ได้ค่า
 ความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ
 Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.
 2531 : 67) ดังแสดงไว้ในแผนการวิจัย ตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂
RC	T ₁	$\sim$ X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบสุ่ม
- E แทน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน
- C แทน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู
- X แทน การจัดกระทำทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน
- X แทน วิธีการสอนตามคู่มือครู
- T₁ แทน การสอบที่จัดกระทำก่อนการทดลอง
- T₂ แทน การสอบที่จัดกระทำหลังการทดลอง

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

4.2.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียนเป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

4.2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2.3 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้เนื้อหา และระยะเวลาเท่ากัน จำนวน 20 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม

4.2.4 ทำการสอบหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่ม (S.D.)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

3. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดย ใช้ t-test แบบ Difference Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

6.1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

6.1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา

สายยศ. 2536 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$N-1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์โดยใช้สูตร
(บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum p_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ $q = 1 - p$

6.2.4 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤษ์และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชย์. 2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (N_T)(X_{\min})}{N_T(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H แทน ผลรวมของ Fx ของคะแนนกลุ่มสูง
 S_L แทน ผลรวมของ Fx ของคะแนนกลุ่มต่ำ
 $X_{\max}$ แทน คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
 $X_{\min}$ แทน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
 n_T แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 n_H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

6.2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษชนิดอัตนัยโดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพฤษ์ และ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชย์. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{n_H(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H แทน ผลรวมของ Fx ของคะแนนกลุ่มสูง
 S_L แทน ผลรวมของ Fx ของคะแนนกลุ่มต่ำ
 $X_{\max}$ แทน คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
 $X_{\min}$ แทน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
 n_H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

6.2.6 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้ตรวจ 2 คน โดยใช้การคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\left[N \sum X^2 - (\sum X)^2 \right] \left[N \sum Y^2 - (\sum Y)^2 \right]}}$$

เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่

N แทน จำนวนคน (Case)

6.2.7 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤต t เป็นรายข้อตามวิธีการ t-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

s_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง

s_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
n_H	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

6.2.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียน
ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร ∞ - Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2536 : 171)

$$\infty = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ ∞ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test ชนิด Difference Score (Scott. 1966 : 262 - 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_D^2_1}{n_1} + \frac{S_D^2_2}{n_2}}$$

และ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ t แทน ค่าใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ T

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของ
กลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม

$S_D^2_1$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของ
กลุ่มทดลอง

$S_D^2_2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของ
กลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้			
t	หมายถึง	ค่าวิกฤตที่ใช้พิจารณาใน t-distribution	
MD	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง	
S	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง	
N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	
P	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	
กลุ่มทดลอง	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน	
กลุ่มควบคุม	หมายถึง	กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู	

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
 2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
 3. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
- ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามแบบแผนการวิจัย Randomized Control Group Pretest Posttest Design ได้ทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ t-test Independent ในรูป Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์แบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S	t
กลุ่มทดลอง	40	5.72	3.67	6.25**
กลุ่มควบคุม	40	1.77	1.56	

**p < .01

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์ แบบอรรถฐานและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S	t
กลุ่มทดลอง	40	3.52	1.84	4.88**
กลุ่มควบคุม	40	1.77	1.33	

**p < .01

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส แบบอรรถฐานและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 4 เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S	t
กลุ่มทดลอง	40	3.10	3.81	3.20**
กลุ่มควบคุม	40	0.65	2.98	

**p < .01

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส แบบอรรถฐานและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ หลัก 3 (อ 013) จำนวน 16 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 800 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ที่จัดห้องเรียน โดยการคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน 80 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับฉลาก จำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวน 16 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีจับฉลากห้องละ 40 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากอีกครั้ง เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนของชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งแผนการสอนได้ผ่านการตรวจแก้ไข การทดลองใช้ และปรับปรุงแล้วจำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 20 คาบ

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประกอบด้วยการวัดความสามารถในการอ่าน ด้านการแปลความ การตีความ การจับใจความ การขยายความ และการเรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) รวม 40 ข้อ แต่ละข้อมีค่าความยาก (p) ระหว่าง .23 - .76 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .22 - .81 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.789

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนด โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ ตลอดจนการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพความยาวไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวได้ทดสอบหาความยากได้ค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.54 และได้ทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.64 ได้ทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การตรวจของผู้ตรวจ 2 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

3.5 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้วัดพฤติกรรมของนักเรียนในด้านความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร ทักษะที่ของตนตามที่ได้รับมอบหมายควบคุมตนเองในกฎเกณฑ์ ข้อสัณยั ตรงเวลา มีความพยายามศึกษาค้นคว้าและวางแผนแก้ไขปรับปรุงงานอยู่เสมอ มีความละเอียดรอบคอบ ไม่สะละเยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงในงานที่ตนรับผิดชอบ โดยมีคำถามในทางบวกและทางลบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์และหาคุณภาพ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test ทดสอบค่าอำนาจจำแนก (t) ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 3.30 - 7.18 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง คือดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลา กลุ่มละ 20 คาบ รวมทั้งสิ้น 40 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

4.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

4.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่มและใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 20 คาบ

4.4 ทำการทดสอบหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง

4.5 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Difference Score
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Difference Score
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Difference Score

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน กับการสอนตามคู่มือครู จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับสมมติฐาน ต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน ซึ่งได้รับการจัดขั้นตอนที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของภาษาเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible Input) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในการใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมายและสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องคำนึงถึงส่วนย่อย ๆ ของภาษา ผู้เรียนสามารถอ่านได้ตามความหมายที่ผู้สอนจัดให้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับเสาหลักสี่ รัตนะวิช (2531 : 12) กล่าวว่า การสอนภาษามุ่งเน้นที่ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียนในลักษณะบูรณาการจากความเข้าใจความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาโดยขั้นตอนการสอนเริ่มจากขั้นการให้รูปแบบ นักเรียนได้อ่านเนื้อความร่วมกัน มีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนแนวความคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อแสดงถึงความเข้าใจต่อเรื่องราวที่อ่านนั้น จากนั้นนักเรียนยังได้เรียนรู้ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure) และลักษณะของการใช้ภาษาของเนื้อความ (Language Features) ซึ่งแยกแยะประเภทของการใช้ภาษาทำให้ให้นักเรียนเข้าใจลักษณะและประเภทของเรื่องที่อ่านจากการเรียนรู้รูปแบบของภาษาอย่างมีระบบจึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถเรียบเรียงเรื่องราว ลำดับความรวมถึงจับใจความตีความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนได้มากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเน้นความเข้าใจของกฎเกณฑ์ภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา และนักเรียนได้เรียนรู้ภาษาโดยแยกองค์ประกอบของภาษาออกเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้างประโยค ก่อนที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจความต่อเนื่องของเนื้อหาในบริบทครูจะเป็นผู้นำการให้คำศัพท์และกระส่วนประโยคและนักเรียนจะฝึกออกเสียงตามตัวอย่างแล้วจึงให้อ่านเรื่อง โดยครูอ่านนำนักเรียนอ่านตามพร้อมกันและแปลความ จึงทำให้นักเรียน

ขาดโอกาสในการใช้กระบวนการทางความคิด และการเอาความการตีความตามบริบทภาษาที่อ่าน และเมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องที่ไม่เคยพบในบทเรียนจึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากและจึงทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

1.2 การให้ผู้เรียนได้รู้รูปแบบของอรรถลักษณะ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเป้าหมายของการสื่อสารได้ชัดเจน อันเนื่องมาจากวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเป็นการสอนภาษาที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทภาษา คือใช้ภาษาให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ มีการจัดเนื้อหาออกเป็นประเภทตามเป้าหมายของภาษาที่จะสื่อสาร ซึ่งแต่ละอรรถลักษณะ (Genre) จะใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป นักเรียนได้รับการฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามชนิดของเนื้อหา และเห็นถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน กิจกรรมการสอนเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน นักเรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีปฏิสัมพันธ์ในการฟัง การพูดการอ่าน และการเขียน นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมกลุ่มทั้งชั้นการอ่านและการเขียนและการที่นักเรียนได้เขียนเรื่องร่วมกันในอรรถลักษณะ ชนิดต่าง ๆ ทำให้นักเรียนฝึกใช้ความคิดและสามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่านได้ดี นอกจากนั้นการสอนตามขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐานทำให้นักเรียนสามารถนำเอาประสบการณ์เดิม (Schema) มาใช้เชื่อมโยงกับเรื่องราวต่าง ๆ ในบริบทที่สอนเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนใช้สมองทั้งด้านซ้ายและด้านขวาสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความจำระยะยาว ทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพ ซึ่งทุกขั้นตอนของการสอนผู้เรียนต้องใช้สมองคิดตลอดเวลาตั้งแต่นั้นที่ 1 การให้รูปแบบ นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิมมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยครูตั้งคำถามนักเรียนตอบ สำหรับขั้นที่ 2 เป็นการเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน เป็นการสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดกว้างไกลออกไป และในขั้นตอนที่สามเป็นการเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่ม นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสัมพันธ์กับความคิด ปรัชญาหรือ แก่ไขข้อบกพร่อง และแสดงความคิดเห็น ซึ่งกระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอนนักเรียนต้องใช้สมองซีกซ้ายและซีกขวาให้เกี่ยวโยงสัมพันธ์กันตลอดเวลา การทำงานของสมองลักษณะนี้จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครู

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม, 2534 ; วิภาดา ประสานทรัพย์, 2535 ; จินตนา นักบุญ, 2536)

1.3 การเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐานในกลุ่มทดลอง สร้างขึ้นตามทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ (ดังรายละเอียดจากบทที่ 2) จึงเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอนโดยการดำเนินการสอนได้อย่างกระชับเพราะได้ระบุเวลา การดำเนินกิจกรรม ทุกขั้นตอนเป็นการเตรียมการให้สามารถปฏิบัติได้จริง ผู้เรียนสามารถฝึกภาษาตามที่วางแผนไว้ ผู้สอนสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้สะดวก ช่วยแก้ปัญหาห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก การขาดครู และช่วยในเรื่องการจัดชั้นเรียน นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาในการซ่อมเสริมนักเรียน โดยเน้นการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งทำให้นักเรียนได้ปรึกษาหารือ ร่วมมือกันแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนร่วมกัน นักเรียนเก่งสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน และยังสามารถฝึกคุณธรรมในด้านต่าง ๆ อีกด้วย กระบวนการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐานนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเองและแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองในการทำกิจกรรมได้ในทุกขั้นตอนซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ ส่วนการสอนในกลุ่มควบคุม การสอนจัดตามขั้นตอนที่ต้องสอนตามเนื้อหาของบทเรียน มีการจัดแบ่งขั้นตอนของกิจกรรมไม่กระชับรัดกุมและแน่นอนเท่าที่ควร การให้โอกาสนักเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ทำได้อย่างไม่เต็มที่และไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 134) ; วิภาดา ประสานทรัพย์ (2535 : บทคัดย่อ) ; จินตนา นักบุญ (2536 : 114) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรณฐาน กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรณฐานส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู เนื่องด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐานในกลุ่มทดลอง นั้นเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจธรรมชาติของภาษาในลักษณะระบบความหมาย (Meaning System) และลักษณะของตัวภาษาอย่างมีระเบียบแบบแผนโดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อเนื้อความจากบริบทภาษา ซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นการให้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้อง คัดเลือกเรื่องที่เป็นตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนถือเป็นแบบอย่างของการใช้ภาษาในการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียน จึงจำเป็นต้องได้ รับรูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องจากการฟังหรือการอ่าน เพื่อพัฒนาไปสู่ความสามารถในการพูด หรือการเขียน สอดคล้องกับความคิดของคราเชน (Krashen, 1984 : 20 - 23) ซึ่ง กล่าวเกี่ยวกับการเขียนว่า ความสามารถทางการเขียนพัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถทางการเขียนเกิดจากการรับปัจจัยป้อนเข้า ไปอย่างเพียงพอจนเกิดความเข้าใจ (Comprehension Input) จะนำไปสู่ความสามารถทางการเขียนคือ ผล (Production) ได้/นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ดำเนินการวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ ชนิดต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันรวมทั้งวิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในเนื้อความนั้น ๆ จึง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่เป็นระบบ สามารถแยกประเภทหรือรณลักษณะประเภท ต่าง ๆ ได้และเป็นตัวอย่างที่นำมาเขียนได้อย่างมีความหมาย ซึ่งต่างจากการสอนตามคู่มือครู ที่ไม่ได้เน้นในรูปแบบของภาษาที่เป็นระบบ แต่เน้นในเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและ ไวยากรณ์เพื่อนำประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้ในการเขียน และเมื่อได้เขียนเรื่องนักเรียนในกลุ่ม ทดลองจึงสามารถดึงประสบการณ์จากขั้นตอนการสอนมาใช้ได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความที่จะเขียนได้ดีกว่า ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 27) กล่าวว่า การลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ ง่าย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความนั้น

2.2 การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรทัดฐาน เน้นให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ตรงทางด้านการเขียน ในขั้นตอนที่สอง การเขียนเรื่องในบรรทัดฐานเดียวกันกับครู และในขั้นตอนที่สาม การเขียนเรื่องในกลุ่ม ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการอภิปราย ร่วมกัน ทำงานกลุ่ม เขียนเรื่องร่วมกัน แสดงความคิดเห็น รวมทั้งเปิดโอกาสให้แก้ไขข้อ บกพร่องของตนเอง การเขียนโดยได้รับประสบการณ์ตรงนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทาง ความคิด การใช้เหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโรเจอร์ (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม.

2534 ; อ้างอิงมาจาก Asher. 1989 : 19) ที่กล่าวถึงกระบวนการทำงานของสมองซึ่งประกอบด้วยสมองซีกซ้ายและซีกขวาว่า เมื่อมนุษย์ได้รับการฝึกให้ใช้สมองทั้งสองส่วนทำงานประสานกันแล้ว จะก่อให้เกิดความจำระยะยาว ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจดจำนำไปใช้ได้ดีในภายหลัง จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานมีประสิทธิภาพในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่าความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้คือ

การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานในกลุ่มทดลองส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการฝึกกระบวนการกลุ่มโดยมอบหมายให้นักเรียนช่วยกันทำงาน ซึ่งวิธีนี้ช่วยให้นักเรียนรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ได้ดี ซึ่งนักเรียนต้องใช้ความพยายามในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จเรียบร้อยเกิดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและฝึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ดังคำกล่าวของ ชม ภูมิภาค (2528 : 5 - 18) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวมต่อบุคคล ควรจะให้อำนาจทำงานในกลุ่มเป็นคณะตามความเหมาะสมสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา วิจิตรศิริ (2520 : 50) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนและพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่ม และการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับผลย้อนกลับในการปฏิบัติกิจกรรมได้ทันทีทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองและเกิดความพยายามในการปรับปรุงตนเองในการทำงานที่ได้รับมอบหมายนั้นซึ่งการสอนตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุม ไม่ได้ส่งเสริมการทำงานกลุ่มเท่าที่ควรและนักเรียนจะทราบผลย้อนกลับเมื่อเรียนจนเกือบจบบทเรียนซึ่งไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความพยายามในการปรับปรุงงานที่ได้รับมอบหมาย จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานในกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครูในกลุ่มควบคุม

จากเหตุผลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส แบบ
 อรรถฐาน มีองค์ประกอบที่สำคัญคือการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนที่พัฒนา
 ให้ผู้เรียนรับรู้รูปแบบภาษาที่มีระบบ เน้นกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ภาษาโดยรวมสู่
 องค์ประกอบย่อยของภาษา นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาได้อย่างบูรณาการทั้งการฟัง การพูด
 การอ่าน และการเขียน และยึดแนวปฏิบัติจากแผนการสอนที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีวิเคราะห์
 ระบบส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะ
 ฟังและพูดอย่างมีบูรณาการ และส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
 และการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส
 แบบอรรถฐาน ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ
 ตลอดจนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์
 ในการเรียน ดังนั้นจึงพอที่จะเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการพิจารณานำเอา
 เทคนิควิธีสอนรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษา และควรมีการ
 เผยแพร่การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่
 เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

1.2 การสอนตามแผนการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน และการนำชุดการสอน
 มินิคอร์สแบบอรรถฐานไปใช้นั้น ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสอน การจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอน กำหนดเวลา สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างชัดเจน ควรมีการ
 เตรียมการสอนและวางแผนการสอนให้ดำเนินไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องและเหมาะสม
 กับเวลาและสื่อที่กำหนดในแต่ละชุดการสอน นอกจากนั้นก่อนนำชุดการสอนไปใช้จริงควรมี
 การทดลองใช้ชุดการสอนและบันทึกผลหรือประเมินผลหลังการใช้งานทุกชุดการสอนเพื่อเป็น
 ข้อมูลประกอบการแก้ไข ปรับปรุงชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 เนื้อหาที่นำมาสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐาน ควรเลือกเนื้อหาที่มีอรรถลักษณะชนิดนี้ ๆ อย่างชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะทางภาษาอย่างถูกต้อง และเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องในการเขียนของนักเรียน และเนื้อหาควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและเป็นตัวอย่างในการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม ฯลฯ แก่ผู้เรียนได้ จากการสังเกตการทดลองในครั้งพบว่า นักเรียนเรียนชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐานประเภทเรื่อง วิธีการได้ดีที่สุด จึงควรเพิ่มเนื้อหาประเภทนี้ให้มากขึ้น

1.4 การใช้เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ผู้สอนควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่จัดหาสื่อของโรงเรียน เช่น ฝ้ายสอดทัศนศึกษาของโรงเรียนเพื่อจัดเตรียมสื่อ และทดลองใช้สื่อให้พร้อมก่อนการใช้งานทุกครั้งผู้สอนควรให้ความรู้ในการใช้สื่อแก่นักเรียนให้ถูกต้องก่อนการใช้งานประกอบการสอน เช่น การฉายเครื่องฉายข้ามศีรษะ การเขียนแผ่นใส เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยต่อการใช้งานและไม่เสียเวลาเมื่อต้องการใช้ประกอบในการดำเนินกิจกรรม เช่นการเสนอผลงานที่ต้องใช้แผ่นใส เป็นต้น นอกจากนี้ ควรมีการพัฒนาการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ทันสมัยและคงทนถาวรมากขึ้น

1.5 การจัดกลุ่มที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ควรมีสมาชิกเกิน 5 คน เพราะจะทำให้มากเกินไปในการวางแผนการทำงานหรือการปรึกษาหารือ และจำนวนสมาชิกควรมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อเกิดการช่วยเหลือกันในการทำงานโดยครูควรให้คำแนะนำในการแบ่งหน้าที่กันทำงานในกลุ่ม อาจมีการสลับหน้าที่กันในการทำงานในแต่ละกิจกรรมหรือแต่ละชุดการสอน นอกจากนั้นครูควรให้การเสริมแรงด้วยการให้รางวัล การให้คะแนน หรือคำชมเชยแก่กลุ่มเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานกลุ่มมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมาตรฐานที่สร้างจากเนื้อหาอรรถลักษณะประเภทอื่น ๆ เช่น เรื่องประเภท การอธิบาย (Explanation) เรื่องประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เรื่องประเภทการแสดงความคิดเห็น (Exposition) ฯลฯ นำไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายตามความเหมาะสม

2.2 ควรมีการวิจัยในลักษณะอื่น ๆ เช่น การใช้งานเกี่ยวกับชุดการสอน การพิจารณาและปรับปรุงสื่อวัสดุทัศนูปกรณ์ และศึกษาผลของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เจตคติต่อวิธีสอน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีวินัยในตนเอง ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่อไป

2.3 ควรสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส แบบบรรทัดฐานเพื่อนำไปใช้สอนในวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่ง จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ เช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2505.
- กรณีการ ชาติมนตรี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพณ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- กรณีการ แยมเพชร. การสร้างมินิคอร์ส. 2525. เอกสารไร้นาย.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม กอพัฒนาการศึกษา. คู่มือการใช้ชุดอบรมระยะสั้น (Minicourse) สำหรับครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 - 4 ระหว่างประจำการ. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2528.
- _____. Minicourse. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันธุระเวช. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน กอวิจัยการศึกษา. บทสรุป รวมผลงาน วิจัยทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (เล่ม 4). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2531.
- จรรยา สุภาพ. แบบเรียนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- จินตนา นักบุญ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วย วิธีการเขียนตามข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธี การสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินทิพณ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. "การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวม," รวมบทความวิทยุกระจายเสียง. 50 - 52 : 28 ; เมษายน 2528.

- ชวลิต สุงใหญ่. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยชุดการสอนรายวิชาย่อย. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.
- ชะอ้อน ทองส่องไสม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- เตือนใจ คันทงามตรง. "ทฤษฎีการอ่าน และแนวความคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารครุศาสตร์. 14(4) : 94 - 98 ; เมษายน 2529.
- นิคม ตั้งคะพิภพ. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพความเกรงใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยและจีน. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- นิภา วิจิตรศิริ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สรกิจพิทยา" จังหวัดสระบุรี. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- บั้งอร สว่างวโรส และเยาวภา พุกกะคุปต์. "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 2 : 49 - 60 ; 2524.
- บั้งอร หล่อวิริยะกุล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา (Language Learning Strategies) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียน. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2524. อัดสำเนา.

- บุญเชิด ภิญโญอันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ประณต เล็กสวาสดี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูการฟังผู้อื่น พฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ประภัสสร ไชยชนะใหญ่. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนสังคมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ประยุทธ์ พันธ์บัว. การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนความรับผิดชอบและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ปราโมทย์ ชูเดช. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- พิจิตรา พงษ์จินดากร. การทดลองสอนความรับผิดชอบแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาที่ต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- เพ็ญสุข ภูตระกูล. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง. ปรินิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- รสริน วรรณะภัก. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. อัดสำเนา.
- ลำพูน มณฑล. การสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : เอกสารไร้นิยาม, 2534.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- วาสนา คมสัน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ในวิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาย่อยและ การสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.
- วิชาการ, กรม. รายงานการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และเสฐียรพงษ์ วรรณปก. หนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษารายวิชา ส.402 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524.

- วิภาดา ประสารทรัพย์. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของ
การเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีการสอนเขียนตามแนววรรณฐาน.
กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- วิโรจน์ คล้ายลี. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและศึกษา
ความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์โดย
ใช้การสอนตามรูปแบบเอริกา (EREC) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กับการสอน
ตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วิภา ลังทองจีน. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529. อัดสำเนา.
- ศิริพร พัวพันธ์. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2532.
- ศึกษาธิการเขต, สำนักงาน เขตการศึกษา 6. รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 6. ลพบุรี : เขตการศึกษา 6,
2530.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524.
- ศุภพร สุธัน. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้าน
ทักษะรับสารและส่งสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529. อัดสำเนา.

ศุภลักษณ์ สัตยวณิช. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู.

ปริญญาพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2538. อัดสำเนา.

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. "เด็กหลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร," ประชากรศึกษา.
33 : 4 ; เมษายน 2528.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย. กรุงเทพฯ : แพร์พิตยา, 2524.
สามัญศึกษา, กรม ทน่วยศึกษานันเทศก์ เขตการศึกษา 10. การประเมินคุณภาพการศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2533 เขตการศึกษา 10
ปีการศึกษา. 2534.

สายสุนีย์ เต็มสินสุข. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาพันธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

สาวตรี ประเสริฐกุล. "วิธีสอนอ่านโดยใช้หลักของความรู้เดิม," ภาษาปริทัศน์.
7(1) : 40 - 48 ; ภาคต้นปีการศึกษา, 2529.

สุเบดา ปาทาน. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อ
ต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึก รวมประโยค
และแบบฝึกทำยบทเรียน. ปริญญาพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

สุปราณี ศรีไสศา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ
และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียน กับการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. "การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ,"
แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุดใจ เหล่าสุนทร. "การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม," เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2510.
- สุรัตน์ ยุทธเสรี. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourses) กับการสอนตามคู่มือครูการสอนภาษาอังกฤษ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2533.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พิมพ์ที่ตั้ง จำกัด, 2536.
- _____. "ชุดการสอนรายวิชาย่อย," สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 3 : 113 ; มกราคม - มีนาคม 2529.
- _____. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.✓
- อภิรุณ วรสัตยาภรณ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- อภิสิทธิ์ วงษา. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรับผิดชอบ การปรับตัวและลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้น ป.7 และม.ศ. 3 ในเขตเทศบาลเมืองตาก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดและการประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อุไร คลยเกษม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความ
รับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม
(Flow Chart) กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

Anderson, Jack Ronald. "The Development and Affective Evaluation of
Minicourses Structure for General Education Earth Science,"
Dissertation Abstracts International. 35 : 4012 - A ;
December, 1973.

APEID. The Minicourse Approach : What it is and How it work.
UNESCO, Bangkok : Regional Office Bangkok, 1982.

Arapoff, Nancy. "Writing A Thinking Process," English Teaching
Forum. 33 - 39 ; June, 1967.

Arndt, Valerie. "Six Writers in Search of Texts : A Protocol-Based
Study of L1 and L2 Writing," ELT Journal, 41 : 257 - 267 ;
October, 1987.

Bacon, Charles Samuel. "Teacher Goal Structures and Student
Responsibility for Learning : A Student Perspective,"
Dissertation Abstracts International. 46 : 1989.

Barnitz, John G. Reading Development of Nonnative Speakers of
English. New Jersey : Prentice - Hall Regents, 1985.

Biggs, John B. and Ross Telfer. The Process of Learning. 2nd ed.
Sydney : Prentice - Hall of Australia, 1987.

Brookes, Arthur and Peter Grundy. Writing for Study Purposes.
Cambridge : Cambridge University Press, 1990.

ψ Browne, C.G. and Thomas S. Cohn. The Study of Leadership.
Illionis : The Interslate Printer and Publishers, Inc.,
1958.

Butterwarth, Thomas W. "The Relationship of Two Different Methods
of Reporting Pupil Progress to the Reading Achievement,
School; Attitude and Self Responsibility of a Sample of Six
Grade Pupils," Dissertation Abstracts International.
35 : 2043 - A; October, 1974.

Byrne, Donne. Teaching Writing Skills. New Edition. Hong Kong :
Longman, 1988.

Callaghan Michael and Joan Rothery. Teaching Factual Writing.
Report of the DSP Literacy Project Metropolitan East
Region, 1988.

Carrell, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon
Press, 1980.

- Carrell, Patricia L. "Schema Theory and ESL Reading : Classroom Implications and Application," The Modern Language Journal. 68 : 332 - 341 ; 1984.
- Carrell, Patricia L. and Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," TESOL Quarterly. 17 : 553 - 573, 1983.
- Casanave, Christne P. "The Communication Prereading Activity : Adapting Existin Textbooks," Paper Presented at the TESOL Convention. Miami : Unite Stated of America, 21 - 25 ; April, 1987.
- C.A.t. How to Get the Most Out of this Minicourses. Mcquarie University Australia, 1980 Introductory.
- Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholing- uistic Principles in the ESL Reading Class," Reading in a Second Language. Massachusettes : Newbury Hourse, 1979.
- Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rowley Massachusettes : Newbury Horse, 1979.
- Cross, W.K. "Develoment and Evaluation of the Feasibility of a Minicourse in inquiry for Pre-service Teacher," Dissertation International Abstracts. 35(6) : 3388-AP ; December, 1974.
- De Burgues, Juliet and Suarez, Jeannette. "The Role of Prediction and Background Knowledge in the Eliciting of Authentic Reading Strategies," English for Specific Purposes, 74 : 5 - 8 ; January, 1985.
- Dickinson, Leslie. Self - Instruction in Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1987.
- Devine, Thomas G. Teching Reading Comprehension : From Theory to Practice. Boston : Allyn and Bacon, 1986.
- Dubin, Fraida and Elite Olshain. "The Interface of Writing and Reading," TESOL Quarterly. 14 : 352 - 363 ; Septimber, 1980.
- Dubin, Fraida and others. Teaching Second Language Reading for Academic Purposes. Reading, Mass : Addison - Wesley, 1986.
- Eisterhold, John Carson. Reading - Writing Connections : Toward a Description for Second Language Writing. p. 88 - 100. Cambridge : Cambridge University Press, 1990.
- _____. "Reading - Writing Relationships in First and Second Language," TESOL Quarterly. 24 : 245 - 266 ; Summer, 1990.

- Evanechko, Peter, and others. "An Investigation of The Relationships between Children's Performance in Writing Language and their Reading Ability," Research in the Teaching of English. 8 : 315 - 236 ; Winter, 1974.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Service, Princeton, 1952.
- Finocchiaro, Mary. Teaching English as a Second Language. New Yeay : Harper and Row, 1958.
- Flatherty, Rita M., and Reutzel Eileen. "Personality Traits of High and Low Achievers in College," The Journal of Educational Research. 59 : May - June, 1965.
- Funk and Wagnalls. New Standard Dictionary of the English Language. p. 2095. New York : McGraw-Hill Book Company, 1961.
- Goodman, Kenneth S. "Psycholinguistics Universals in the Reading Process," Psycholinguistics and Reading. p. 21 - 27. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1973.
- _____. The Psychology of Second Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1971.
- Greager, Joan G. and Darrel Murray. The Use or Module in College Science, 1971.
- Halliday, M.A.K. and R.Hasan. Language, Context, and Text Aspects of Language in a Social - Semiotic Perspective. Victoria : Deckin University, 1985.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman, Inc., 1979.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London : Longman Group Limited, 1979.
- Hennings, Dorothy. "A Writing Approach to Reading Comprehension Schema Theory in Action," Languages Arts. 59 : 8 - 17 ; January, 1982.
- Houten, Van. "International Transter of Educational Innovation A Comparative Study of Minicourses Transter Projects in Selected European Countries," Dissertation International Abstract. 36(5) : 2757 - 2758 A ; November, 1975.

- Hughes, Arthur. Testing for Language Teachers. New York : Cambridge University Press, 1989.
- Hullett, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship with Reading," Dissertation Abstracts International. 47(3) : September, 1986.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1978.
- Hyland, Ken. "Effects of Genre Descript in Argumentative Eassay," in Research in the Teaching of English. 23(3) : 23 - 34 ; June, 1990.
- Johnson, Keity. and Deith Morrow. "Writing," in Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd., 1981.
- Johnson, Patricia. "Acquistion of Schema for Comprehension Communication : A Study of Reading -Writing Relationship in ESL," RELJ JOURNAL. 17(1) : 1 - 13 ; July, 1986.
- Kadler, Eric H. Linguistics and Teaching Foreign Languages. New York : Van Nostrand Reinhold Company, 1970.
- Kate, O.E. "Validation of Minicourse with pre-service Teachers of Primary and Inter Mediate Educats Mentally Related Children," Dissertation Abstracts. 36(1) : 218 AP ; July, 1975.
- Krashen, Stephen D. Writing : Research, Theory and Applications. 1st. ed. California : Pergamon Press, 1984.
- Krashen, Stephen D. and Traoy D. Terrell. The Natural Approach : Language Aoquistion in The Classroom. Oxford, New York : Toronto, Pergamon Press, 1983.
- Lado, Robery. Language Testing. London : McGraw Hill book Company, 1964.
- Lapp, Daine and Flood James. Teaching Students to Read. New York : Macmillan Publishing Company, 1986.
- Meyer, G.R. The Minicourse as a Model for the Continuing Education of Teachers. Macquarie University Control for Advancement of Teaching, Sydney, 1978.
- Milzow, G.R. Ann Jacqueline. "A Study of Student and Teacher Reaction to the Minicourse Program of 1973 - 74 at Kennedy Junior HighSchool Pontiac Michigan," Dissertation Abstracts International. 36 : 7165 - A; May, 1976.

- Mitton, Betty L. and Dale B. Harris. "The Development of Responsibility in Children," The Child : A Book of Reading. 46 : 407 - 416 ; 1962.
- Moore, B.J. The Teaching of Reading. Harlow : Longman, 1984.
- Nunan, David. Designing Tasks for the Communicative Classroom. London : Cambridge University Press, 1989.
- Oliva, Peter F. and Oliva Rebecca F. The Teaching of Foreigners Languages. New Jersey : Prentice - Hill, Inc., 1969.
- Oller, John W. Language Test at School. London : Longman, 1979.
- Page, William D. "The Author and the Reader in Writer and Reading," Research in the Teaching of English. 8 : 170 - 183 ; Summer, 1974.
- Paulston, Christina Bratt and Mary Newman Bruder. Teching English as a Second Language : Techniques and Procedures. Cambridge : Mass., Winthrop, 1976.
- Peck, R., F. and R.J. Havighurst. Child Development and Personality. New York : John Welley Sons, Inc., 1958.
- Raimes, Ann. Teachniques in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign - Language Skills. Chicago : The University of Chicago Press, 1970.
- Saowalak Rattanvich. The Effect of Using Top - level - Structure Instructional Modules And Traditional Students. SEAMEO Regional Language Center : Singapore, November, 1987.
- Scott, William and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological Research. 3rd ed. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1966.
- Shechter, Myrian and Sandra R. Schecter. Children's Acquisition of Litery Genre : Science Fiction Versus Fantasy. Toronto : Ontrario Institute for Studies in Education : Toronto Board of Education, 1987.
- Silberstein, Sandra. "Let's Take Another Look at Reading : Twenty-five Years of Reading Instruction," English Teaching Forum. 15 : 28 - 33 ; October, 1987.
- Smith, Frank. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rineheart & Winston, 1971.

- Smith, Larry E. Reading in English as an International Language. Oxford : Pergamon Press, 1983.
- Stotsky, Sandra, "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25, 4 : 330 - 340 ; January, 1982.
- _____. "Research on Reading/ Writing Relationship : A Synthesis and Suggested Direction," Language Arts. 60 : 627 - 642; May, 1983.
- Walker Richard, Saowalak Rattanaovich and John W. Oller, Jr. Teaching all the Children to Read. Buckingham Pliladelphia Open University Press, 1992.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistic. London : Oxford University Press, 1979.
- _____. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1978.
- Wittrock, M.C. "Writing and the Teaching of Reading," Language Arts. 60 : 600 - 608 ; May 1983.
- White, Ronald V. Teaching Writing English. Great Britain : George Allen & Unwin, 1980.
- Wright, Andrew and others. Games for Language Learning. Great Britain : Cambridge University Press, 1983.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบประเมินชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 90 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทั้งหมดมี 12 หน้า เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. ให้นักเรียนอ่านคำสั่ง และเนื้อเรื่องให้เข้าใจ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องใต้ตัวอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ
3. หากนักเรียนต้องการที่จะเลือกคำตอบใหม่ ให้ทำเครื่องหมายขีดฆ่า เครื่องหมายกากบาทเดิมทิ้ง
4. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
5. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้ทบทวนอีกครั้งว่าได้ทำข้อสอบครบทุกข้อหรือยัง แล้วนำกระดาษคำตอบพร้อมแบบทดสอบส่งคืนครู

จุดประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ เรียงลำดับเหตุการณ์ และจับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Reading Ability Test
Mathayom Suksa 2

Direction

Read the following passages, stories, notes, dialogues and poems carefully then choose the best choice for each item by marking (x) on a, b, c or d on your answer sheet.

คำชี้แจง

จงอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง บันทึก บทสนทนา โคลงต่อไปนี้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดของแต่ละข้อ คือ a, b, c หรือ d โดยทำเครื่องหมาย (x) ตรงกับอักษรที่เลือกลงในกระดาษคำตอบ

Example:

Come on," said Walter. "It isn't difficult to learn the game."

Yes," answered Janet, "but you need so many things to play it."

Walter said, "Not really. Listen, you can borrow one of my tennis rackets.

Why don't you try it?"

OK," said Janet.

(0) Janet and Walter will go to a.....

- a. tennis court
- b. swimming pool
- c. gymnasium
- d. stadium

Answer

a	b	c	d
(X)	()	()	()

During my summer holidays, I went to Hong Kong with my mother. She went there to take part in a competition. We reached there at midday and stayed at the Ambassador Hotel.

1. My mother and I arrived in Hong Kong at.....

a. 6 o'clock	b. 9 o'clock.
c. 10 o'clock.	d. 12 o'clock.

Pat had a stomachache. He was not well enough to go to school. He wanted to get over it quickly.

2. Which of the following might best end the paragraph?

- So his mother took him to see a doctor.
- So he stayed in bed all day.
- So he did some homework.
- So he ate a lot.

"Lie down here," said the doctor, "and let me look at you. Oh, my. Your leg doesn't look good. I think you're going to need some X-rays. You should be more careful when you play in the street."

3. What probably had happened before this scene?

- The doctor said hello to his patient.
- The boy was playing in the street and had an accident.
- The boy had taken an X-ray for a broken leg.
- The doctor took medicine to his patient.

When people talk about treasure they often think of money, silver, or gold. There is another kind of treasure. We see it when we go to museums. That treasure is history, what we know of our past. Museums are important because they keep treasure where everyone can see it.

4. According to the story, the writer believes that.....

- paintings are important.
- history is as important as money.
- money is more important than history.
- the treasure is our past memory.

Janie Beth watched the eggs closely. They were snug in a straw nest. The eggs were near a light. The light had kept them warm.

The eggs began to hatch. The quiet barn was filled with chirping sounds. The fluffy yellow chicks left the barn. They went out into the spring morning.

5 The word "hatch" in line (3) means.....

a. turn on	b. break out
c. get out	d. change colour

"Be careful with this machine," said the foreman.

"It can be dangerous. You can cut your hand if you don't run it right."

Sure, sure," Leo said. He really wasn't listening. He was looking at the pretty girl running the next machine. He thought that he would like to talk to her.

6 Where does the story take place?

a. In a hospital	b. In a gymnasium
c. In a factory	d. In an office

7. What will probably happen next?

- The Foreman will talk to the girl.
- Leo might have an accident.
- The machine may stop running.
- The pretty girl will walk toward Leo.

The kiwi is a bird that cannot fly. It lives in New Zealand's forest, but people seldom see it. The kiwi is shy, and will usually run away when anyone comes near it.

8. Which is true according to the passage?

- The kiwi can fly.
- The kiwi is seen in many countries.
- The kiwi can run away very quickly.
- The kiwi tries to stay with people.

The miners began to dig up the ground. They saw something shine. It was yellow in color. "We will be rich!" they said.

9. The miners probably found.....

a. water	b. gold
c. rocks	d. coal

Le Bistrot French Cuisine New menu of French specialties Open daily : 11.30 a.m. – 2.30 p.m. 6.30 p.m. – 11.30 p.m. Sats. & Suns. dinner only
--

10. What you can order at "Le Bistrot" is.....

a. French Fries.	b. New cuisine
c. French food	d. Thai dinner.

11. you can't haveat "Le Bistrot".

a. lunch	b. dinner
c. supper	d. breakfast

Read the following step number 12 – 13

1. Mother bird lays her eggs.
2. They are building a nest in a tree.
3. The baby birds learn to fly.
4. The birds are collecting grass and twigs.
5. The baby birds hatch out.
6. Mother and Father feed the baby birds.

12. Which arrangement is a natural order?

a. 1-4-2-6-5-3	b. 4-1-6-5-3-2
c. 4-2-1-5-6-3	d. 1-6-2-3-5-4

To make picture from leaf; you want some leaves, poster paint, old flat dish, water and a sheet of paper.

1. Then press the leaf down on to a sheet of paper.
2. Now take a leaf and dip one side into the paint.
3. First collect some leaves.
4. Hold it up and let any drips run off.
5. Mix some poster paint with water and put it into an old flat dish.

13. Which arrangement is in a correct order?

a. 3-2-5-1-4	b. 3-5-2-4-1
c. 5-1-4-3-2	d. 5-2-3-4-1

One day the sun and the wind had an argument.

"I am bigger and stronger than you," the sun said to the wind.

"No, I am stronger," argued the wind.

Just then they saw a man walking along the street. He was wearing a hat and a coat

Then the sun had an idea. "Let's see who can make the man take off his hat and coat. The one who can do it is stronger," it said.

The wind agreed to the sun's suggestion. It tried first. It blew and blew but the man held on tightly to his hat and coat. Then the sun shone. The man took off his hat and wiped his brow. It shone brighter. The man took off his coat.

The wind said, "That's enough. You are stronger than me."

14. The sun and the wind were arguing over.....

a. who was cleverer.	b. who was stronger.
c. who could blow stronger.	d. who could shine brighter.

15. The winner would be the one who could make the man.....

a. seem stronger	b. sweat.
c. shiner.	d. take off his hat and coat.

16. What should be the title of this story?

a. Why the wind blows	b. Why the sun shines
c. The man and his heavy coat.	d. How the sun proved its strength.

Plants, birds, animals and insects are living things. They breathe, feed and grow. however, plants do not move from place to place. Unlike other living things, plants make their own food.

A plant has many parts. Each part has its special job. The roots hold the plants and the leaves firmly in the ground. They also draw water from the soil. The stem carries the water from the roots to the leaves. It also holds up the leaves to face the sun. This job is important because the leaves need sunlight to make food for the plant.

17. The word "feed" in line 2 means.....

a. move	b. eat	c. sleep	d. learn

18 Which part of the plant product food?

a. The stem.	b. The roots.
c. The leaves.	d. The fruit.

There was a nobleman who lived in a big house near a beautiful village. He loved the people in his village, but he was sad because they didn't take care of it, and it began to lose its beauty. One night, he placed a huge stone in the middle of the road that ran through the village. On next day some farmers came along the road with their carts. They grumbled and grumbled, but nobody thought to move the stone. At the end of the day he called all the people together and moved the stone aside. There was a purse of gold in the hole under the stone. It was written that "For the one who moves the stone!"

19. According to the story "it began to lose its beauty" in line 3 means the village..... ..

a. became beautiful.	b. was dirty.
c. had many plants and animals.	d. began to grow

20. Why did someone put the purse of gold under the stone?

a. To teach the people.	b. To hide some money.
c. To make people angry.	d. To show some sadness.

21. What does the story teach you?

- a. One who has a lot of greedy will be rich.
- b. One who makes good thing will get good prizes.
- c. One who works hard will succeed.
- d. One who is lazy won't be rich.

"A bee's home is a hive.
 A bird's home is a nest.
 A squirrel goes home to its tree.
 When it wants to rest.
 A spider spins a web.
 An anthill is for ants.
 And ladybugs live in my garden.
 With the flowers and the plants

22. How many animals are there in the poem?

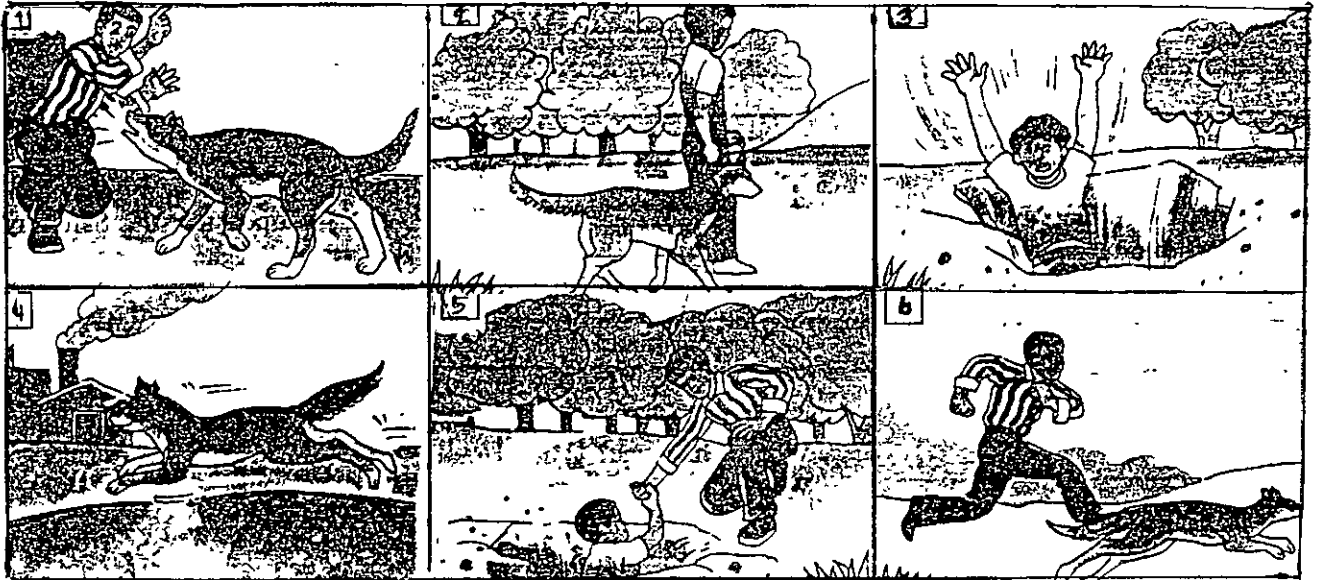
a. 3	b. 4	c. 5	d. 6

23. What would be the title of this poem?

a. Animal's home	b. Going home
c. Sweet nature	d. My animals

Read the story and arrange the pictures in the right order.

Lassie is a wonderful dog. She is a very good friend. She follows me wherever I go. She is very intelligent. Once I fell into a deep hole and I could not climb out. Lassie went home and barked loudly. My father followed her and found me. So I was saved.

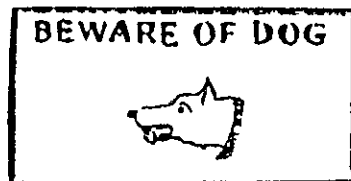

24. Which is the correct order?

- a. 6-3-5-4-1-2
- c. 4-1-2-3-5-6

- b. 2-3-4-1-6-5
- d. 1-6-5-3-2-4

25. Which sentence has the same meaning as the given sign?

- a. Dogs are sold here.
- c. Be careful of the fierce dog.

- b. Dog's food is available.
- d. Do not feed the dog.

The teacher said, "In this country we use colors to tell us things. For example, when you see red it means stop or sometimes danger. Yellow means be careful. Who can tell me what green means?"

Tammy raised her hand. "I can," she said.

26. What probably Tammy say?

- a. He may say that red means danger.
- b. He may say that green means danger.
- c. He may say that green means go ahead.
- d. He may say that "I don't know".

We left school at nine thirty and took the train downtown. When we were on the street the teacher said, "All right, class. I want everyone to line up and listen to me. Remember that you must not be loud. Remember that we are going to see paintings and things from the Middle ages. Be good so that I'll be proud of you."

27. The class was going to.....

a. a department store.	b a museum.
c. a school.	d. a church.

URGENTLY WANTED

Operator for well-established Company

- Female age between 18–25
- Very good personality & appearance
- Graduate from good Commercial College
- Able to speak English & Chinese

Qualifiers please send recent photo and resume to: –

P.O. Box 1457

Bangkok

28. A man of 20 applied for this offer, but he didn't get a job because.....

a. he's too young.	b. he may not be able to speak good English
c. he has bad personality.	d. they don't accept a male applicant.

29. A girl of 21 applied for this job. She talked and laughed loudly at the interview.

She didn't get this job because.....

a. she was too excited.	b. she had bad personality.
c. she was too friendly.	d. she didn't have much time.

Read the directions and answer the question.

1. First fold a strip of paper into zigzags.
2. Fold all the zigzags together
3. Ask a grown-up to draw a doll on the top fold. Make her arms go off the sides of the paper
4. Now cut carefully around the doll shape through all the folds.
Don't cut the ends of her arms.
5. Open out the paper and look! – lots and lots of dolls.

Now, you can paint them all with coloured faces and dresses.

30. This passage is about how to.....

a. cut a piece of paper	b. make some paper dolls
c. fold a paper doll.	d. draw some paper dolls

A lion was sleeping soundly when a mouse ran up and down upon him. He was awakened and was angry at being disturbed. He caught the mouse with his big...(31)....and opened his big mouth to swallow...(32).....

The mouse begged the lion to free...(33).... He promised that he would one day...(34).....the lion for his kindness if he...(35).....released. The lion was so amused at.... (36)....idea that he set the mouse free.

.....(37).....day later, the mouse heard a loud...(38).. .. He found the lion caught in a.....(39).... Rememberring his promise to the lion, the mouse.....(40) to gnaw at the ropes with his sharp teeth. Before long, he had made a big hole in the net and the lion was free.

31. a. foot	b. hand	c. paw	d. nail
32. a. her	b. him	c. down	d. in
33. a. her	b. him	c. go	d. off
34. a. repay	b. give	c. forgive	d. take
35. a. is	b. was	c. were	d. are
36. a. the	b. those	c. an	d. all
37. a. Once	b. Some	c. Two	d. One
38. a. lion	b. animal	c. roar	d. rope
39. a. tree	b. hunter's arrow	c. hunter's net	d. hole
40. a. was	b. pulled	c. began	d. smiled

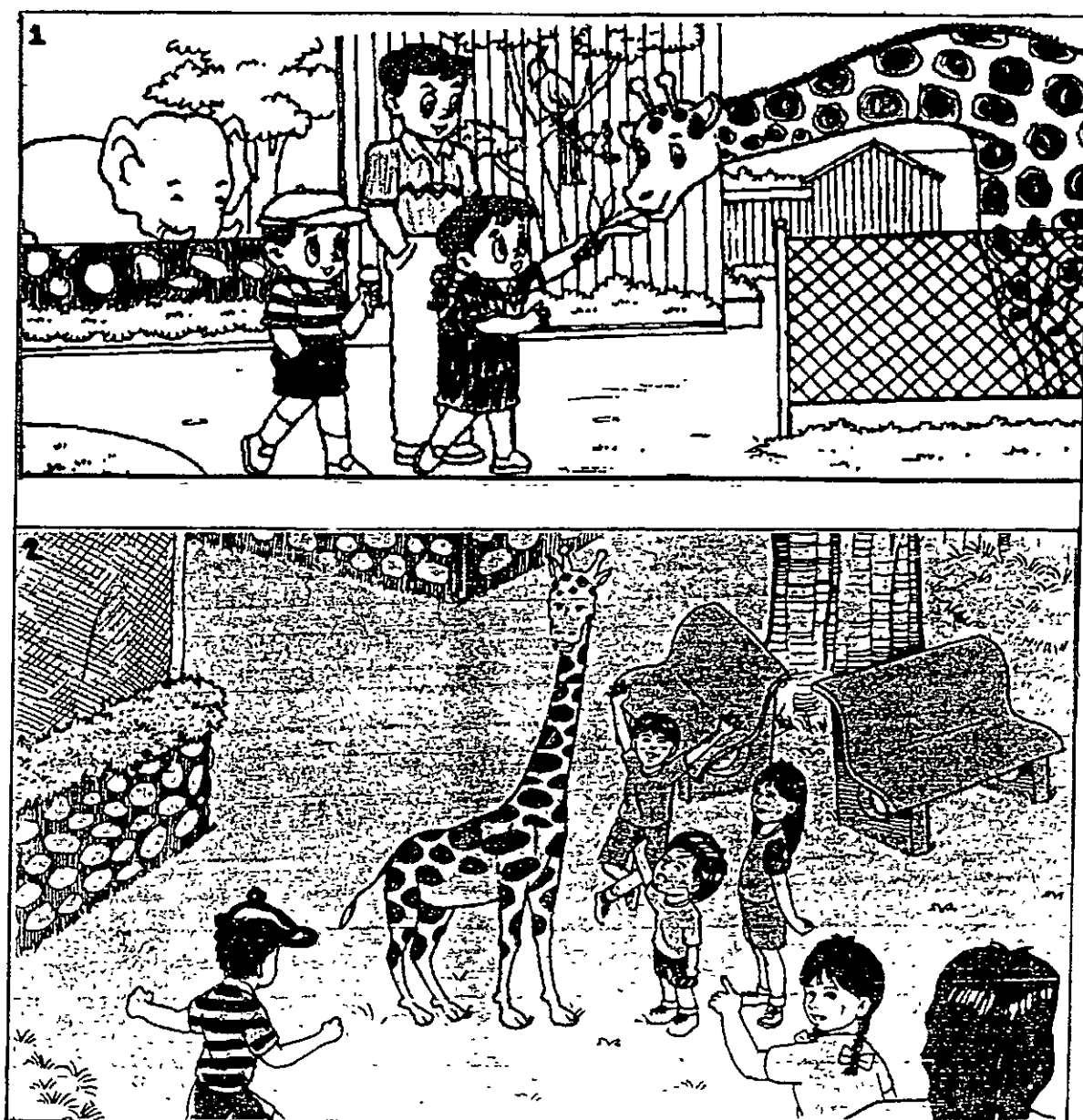
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถเขียนเรื่องจากภาพได้

Direction : Write a story about ten sentences form the pictures given below.

จงเขียนเรียงความ 1 เรื่อง จากภาพชุดที่กำหนดให้มีความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค

แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้, ความรู้สึก และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกและพฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพราะจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

วิธีการตอบ

ในกระดาษคำตอบจะมีช่องให้นักเรียนตอบอยู่ 3 ช่อง แต่ละช่องจะมีข้อความเรียงตามลำดับ คือ สม่่าเสมอ บางครั้ง ไม่เคย ขอให้ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามที่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับกรกระทำ หรือความคิดของนักเรียนโดยเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าขอยืมหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษจากห้องสมุดของโรงเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณานักเรียนมีการกระทำเช่นนี้ หรือไม่เพียงใด ถ้านักเรียนมีการกระทำตรงกับ
ข้อความดังกล่าวอย่างสม่่าเสมอ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง "สม่่าเสมอ" ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	สม่่าเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
(0)	ข้าพเจ้าขอยืมหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษจากห้องสมุดของโรงเรียน.....	/		

คำอธิบาย จากตัวอย่าง (0) แสดงว่านักเรียนขอยืมหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ จากห้องสมุดของโรงเรียนสม่่าเสมอ

ข้อที่	ข้อความ	สม่ำเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
1	ในเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้านั่งหลับขณะ ครูสอน.....			
2	ข้าพเจ้าถอนตัวออกจากการทำงานที่เกิดปัญหา ยุ่งยากขึ้น.....			
3	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษสาย.....			
4	ข้าพเจ้าตั้งใจทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เวลา และความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่.....			
5	ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษเมื่อใกล้กำหนดส่ง เมื่อส่งไม่ทันก็ผลิตส่งที่หลัง.....			
6	ข้าพเจ้าตรวจทานงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชา ภาษาอังกฤษก่อนส่งงาน.....			
7	เมื่อทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษผิดข้าพเจ้าจะพยายาม หาสาเหตุและวิธีการปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง.....			
8	ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้พร้อมที่จะใช้งาน.....			
9	เมื่อถึงเวลาใกล้สอบ ข้าพเจ้าจัดตารางเวลาสำหรับ ทบทวนบทเรียน.....			
10	เมื่อข้าพเจ้าได้รับสมุดแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษคืนจากครู จะดูว่าผิดหรือถูกก็ข้อ และผิดอย่างไร.....			
11	ข้าพเจ้ายอมลำบากและทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานที่ได้ รับมอบหมาย เพื่อให้งานสำเร็จลงอย่างดี.....			
12	ข้าพเจ้าทำงานตามอารมณ์มากกว่าตามระเบียบหรือ แผนงานที่วางไว้.....			
13	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมกลุ่ม ข้าพเจ้ามักหลีกเลี่ยง หน้าที่ของตนเอง โดยให้เพื่อนทำแทน.....			
14	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีแผนงาน และ พยายามปรับปรุงให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น.....			

ข้อที่	ข้อความ	สม่ำเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
15	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ			
16	เมื่อมีข้อผิดพลาดในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ข้าพเจ้ายินดีรับฟังข้อผิดพลาดของตนเอง และแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับการเสนอแนะ			
17	ข้าพเจ้าจะคิดอย่างรอบคอบก่อนกระทำสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี			
18	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มในรายวิชาภาษาอังกฤษจนเสร็จเรียบร้อย			
19	ข้าพเจ้าทำงานแบบขอไปทีเมื่อไม่มีใครทราบบ เพราะสะดวกดี			
20	เมื่อมีข้อผิดพลาดในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ข้าพเจ้าไม่แก้ไขข้อบกพร่อง เพราะคิดว่าเป็นความผิดพลาดของกลุ่ม มิใช่ของคนคนเดียว			

แบบประเมินชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน
วิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงความคิดเห็นว่า ชุดการสอนมินิคอร์สชุดนี้มีความ
สอดคล้องและความถูกต้องตามคุณลักษณะของมินิคอร์สหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามน้ำหนัก
ดังนี้

คะแนน +1 ถ้า แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
คะแนน 0 ถ้า ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
คะแนน -1 ถ้า แน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือถูกต้อง

การตรวจความสอดคล้องและความถูกต้องของชุดการสอนมินิคอร์ส แบบอรรถฐาน	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
เนื้อเรื่อง..... ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน....ชุดนี้ 1. ตรงกับความต้องการของนักเรียน..... 2. จบสมบูรณ์ในตัวเองไม่ขึ้นกับมินิคอร์สชุดอื่น ๆ..... 3. ใช้เวลาในการเรียนรู้ที่สั้น..... 4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน..... 5. นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ..... 6. มุ่งให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างกว้างขวาง..... 7. มีกิจกรรมหลายรูปแบบ..... 8. ใช้สื่อหลายประเภท..... 9. กำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด..... 10. ใช้กิจกรรมที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์..... 11. มีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ..... 12. มีการติดตามผลของผู้เรียน..... 13. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมเป็นวงจร..... 14. ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม..... 15. ครูนำกลวิธีการสอนมาพัฒนาการสอนได้อย่างกว้างขวาง โดยชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้มีการทบทวนและ วิเคราะห์ยุทธวิธีใช้ในชุดการสอน.....			

ภาคผนวก ข

- แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อ 013
ในรูปชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน (กลุ่มทดลอง)
- แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อ 013 (กลุ่มควบคุม)

โครงสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบorrฐาน

ประเภท Narrative Genre

เรื่อง The Stone in the Road

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ 013)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสารอย่างถูกต้อง และเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวันในการแสวงหาความรู้จากสื่อและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งยังเป็นทักษะที่สามารถเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ทักษะการฟัง การพูด เป็นต้น แต่เนื่องจากในสภาพความเป็นจริง พบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ นักเรียนส่วนใหญ่มองขาดโอกาสในการฝึกทักษะ การอ่าน และการเขียนอย่างเพียงพอ การสอนส่วนใหญ่ยังเน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข โดยการนำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม และฝึกทักษะได้อย่างกว้างขวาง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรม และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ผล คือ การใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบorrฐาน จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้รัดกุม สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนอันจะเป็นผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

การสอนตามรูปแบบ การใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบorrฐาน จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิชาภาษาอังกฤษ อ 013 ได้สะดวก เพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจนรัดกุมเพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ.2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้านฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ของชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน เรื่อง The Stone in the Road

- นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ และพัฒนาทักษะฟัง พูดภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนเรื่อง "The Stone in the Road" จากชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน แล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามของเรื่องที่อ่านได้
2. บอกใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
3. บอกลำดับขั้นตอนของเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้
5. เลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการจากเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้
6. บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้
7. บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้
8. แสดงบทบาทสมมติประกอบเรื่องได้
9. เขียนเรื่องตามแนวอรรถลักษณะเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้ถูกต้อง
10. ฟังและพูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้อย่างมีความหมาย

แผนการสอนชุดการสอนมีโครงสร้างแบบอรรถฐาน
ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ เรื่อง The Stone in the Road
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 คาบ

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูเสนอเรื่องพร้อมภาพประกอบจากแผ่นใส ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังและเสนอแผนภูมิคำถามประกอบ	- เครื่องฉายข้ามศีรษะ - แผ่นใสเรื่องและภาพ - แผนภูมิคำถาม	เรื่อง The Stone in the Road	ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ 1. นักเรียนฟังเรื่องพร้อมกันทั้งชั้น อ่านเรื่องตามครู พร้อมฟังอ่านเรื่องเอง - นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย 5 คน อภิปรายเนื้อหา, คำศัพท์ของเรื่อง - นักเรียนตอบคำถามจากแผนภูมิคำถาม	100 นาที (20 นาที)	- การจัดกลุ่ม กลุ่มใหญ่ทั้งชั้น กลุ่มย่อย 5 คน	- เครื่องฉายข้ามศีรษะ - ใบงานที่ 1, 2, 3 - สี, กาว, เครื่องเย็บกระดาษ	- นักเรียนอ่านเรื่องตามครูและอ่านเรื่องเองได้ - นักเรียนสามารถอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและคำศัพท์ของเรื่องได้ - นักเรียนตอบคำถามจากแผนภูมิคำถามได้ - นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายหรือประเภทของเรื่องที่อ่านได้ - นักเรียนทำใบงานที่กำหนดได้
			2. นักเรียนทำใบงานที่ 2 จับคู่คำถามและคำตอบและใบงานที่ 3 เรียงรูปภาพและ	(40 นาที)	- การตอบคำถามจากแผนภูมิคำถาม - การฝึกให้กลุ่ม		นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่

บัญชีข้อ	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
1. ครูนำเสนอหนังสือ หน้าอื่น ๆ ที่ครูเตรียม มาพร้อมทั้งอธิบายเกี่ยว- กับเรื่องประเภทเรื่อง เล่าเชิงจินตนาการ	-หนังสือประเภท เรื่องเล่าเชิง จินตนาการ -แผ่นใส, เครื่อง ฉายข้ามศีรษะ	The Stone in the Road	เรื่องให้ถูกต้อง -ดำเนินการประกอบใบ งานที่ 3 ให้เป็นรูปเล่ม และระบายสีให้สวยงาม	(25 นาที)	ย่อยหาใบงาน -การประเมิน ผลงานตรวจ คำตอบและแก้ ไขให้ถูกต้อง	-ใบงานที่ 4 -ใบงานที่ 5 -แผ่นเฉลย -เครื่องฉายข้าม ศีรษะ	-นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง ประเภทอื่น ๆ และเรื่อง ประเภทจินตนาการที่ครู กำหนดได้
2. ครูนำเสนอเดอะ- แกรมเรื่อง The wolf and the stork			1. นักเรียนค้นหา เรื่องประเภทเดียวกันกับ เรื่องอ่านจากเรื่องที่ครู กำหนดให้ 5 เรื่อง ใน ใบงานที่ 4 2. นักเรียนหาใบ งานที่ 5 การเรียง Sentence Block ให้ เป็นไปตามเหตุการณ์ของ เรื่องที่กำหนดเลือก	(25 นาที)	ย่อยหาใบงาน -การประเมิน ผลงานตรวจ คำตอบและแก้ ไขให้ถูกต้อง		อ่านได้และเรียงลำดับเหตุ- การของเรื่องที่อ่านได้

ปัจจัยเบื้องต้น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูอธิบายการหาไดอะ- แกรม เรื่อง The Wolf and the Stork อีก ครั้ง	เครื่องฉายข้าม ศีรษะ, แผ่นใส	ไดอะแกรมเรื่อง The Wolf and the Stork และ เรื่อง The Stone in the Road	(The Wolf and the Stork) ตอนที่ 3 ขบวนการให้รูป แบบ นักเรียนศึกษาไดอะ- แกรมเรื่อง The Stone in the Road และคัดลอกไดอะแกรม ที่แก้ไขแล้วลงกระดาษ แผ่นภูมิของกลุ่ม	50 นาที	-การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน -การอภิปราย ในกลุ่มย่อยจับ ใจความสำคัญ และรายละเอียด- เอียดของ เรื่องโดยมีครู เป็นผู้ให้คำ แนะนำและให้ ความช่วย เหลือ -ตรวจและแก้ไขผลงาน	-เครื่องฉายข้าม ศีรษะ, แผ่นใส, กระดาษแผ่นภูมิ ของกลุ่ม	จินตนาการและจับใจความ ของเรื่องที่อ่านในรูปได- อะแกรมได้ -นักเรียนเขียนไดอะแกรม เรื่อง The Stone in the Road ได้

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูนำเสนอเนื้อหาเสริมการวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในอรรถลักษณะประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการพร้อมทั้งให้ตัวอย่าง	-เนื้อหาเสริม	-The Stone in the Road	ตอนที่ 4 ขันการให้รูปแบบ 1. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่อง The Stone in the Road 2. นักเรียนทำใบงานที่ 6. พิมพ์เติม (Cloze Test) หมายเหตุ ครูมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการเรื่องอื่นและเตรียมการแสดงบทบาทสมมติ	50 นาที (30 นาที)	-การจัดกลุ่มกลุ่มย่อย 5 คน -การอภิปรายในกลุ่ม -การสังเกตและการซักถาม -การสรุปและประเมินผลงาน	-เครื่องฉายข้ามศีรษะ, แผ่นใส -ใบงานที่ 6 -แผ่นเฉลย	-นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้

ปัจจัยอื่น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
in the Road ของนัก- เรียนที่เขียนไว้แล้วพร้อม ทั้งอธิบายแผนการเขียน เรื่องอย่างง่าย	แผนการเขียน เรื่องอย่างง่าย		การสร้างเนื้อความใหม่ ร่วมกันระหว่างครูกับ นักเขียนและสร้างเนื้อ ความใหม่ภายในกลุ่ม 1. นักเขียนคู่โค- อะแอมร่วมกันเขียน เรื่อง The Stone in the Road ในกลุ่มใหญ่ โดยส่งตัวแทนร่วมกัน เขียนหน้าชั้น -นักเขียนตกลงในการ เขียนเรื่องใหม่กับครู โดยเริ่มจากการเขียน โครงสร่างก่อน 2. นักเขียนเขียน เรื่องใหม่จากโครงร่าง นี้ภายในกลุ่มและเขียน อิสระของตนเอง	(25 นาที) (25 นาที) (50 นาที)	-กลุ่มย่อย 5คน การอภิปราย ภายในกลุ่ม ใหญ่และกลุ่ม ย่อย การตรวจและ แก้ไขผลงาน เขียนของกลุ่ม ร่วมกัน		จากโคอะแอมของเรื่องได้ -นักเขียนเขียนโครงสร้าง ของเรื่องใหม่ได้ -นักเขียนเขียนเรื่องประเภท เรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

100 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 ครูและนักเรียนอ่านเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ
ร่วมกันกิจกรรมที่ 1 ครูนักเรียนอ่านเรื่อง The Stone in the Road ร่วมกัน

35 นาที

ขั้นตอน

20 นาที

1. ครูฉายแผ่นใสเรื่อง The Stone in the Road และอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านเรื่องเองจากใบงานที่ 1

10 นาที

2. นักเรียนอภิปรายคำศัพท์และเนื้อหาของเรื่องภายในกลุ่มย่อย

5 นาที

3. ร่วมกันตอบคำถามจากแผนภูมิคำถามร่วมกับครู

สื่อ

- แผ่นโปสเตอร์ประกอบภาพเรื่อง The Stone in the Road
- เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
- ใบงานที่ 1
- แผนภูมิคำถาม

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 1 อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามของเรื่องที่ได้

ข้อที่ 2 บอกใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่ได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

100 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 ครูและนักเรียนอ่านเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ
ร่วมกันกิจกรรมที่ 2 ตอบคำถามและเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่อง The Stone in the Road และจัด
เป็นรูปเล่ม

(65 นาที)

ขั้นตอน

- 15 นาที 1. นักเรียนรับใบงานที่ 2 จับคู่คำถามและคำตอบเรื่อง The Stone in the Road อภิปรายกลุ่มย่อย และตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลย
- 25 นาที 2. นักเรียนรับใบงานที่ 3 เรียงรูปภาพให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่ตัดเป็นตอน ๆ อภิปรายในกลุ่มย่อย และตรวจคำตอบโดยเสนองานที่ละกลุ่มหน้าชั้น
- 25 นาที 3. ดำเนินการจัดภาพและเรื่องที่เรียงถูกต้องแล้ว ให้เป็นรูปเล่มและระบายสีให้สวยงาม

สื่อ

- ใบงานที่ 2, 3

หมายเหตุ- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
ข้อที่ 3 บอกลำดับขั้นตอนของเรื่องได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์สแบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 2 ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.2 นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีวรรณลักษณะประเภทเดียวกับ
ที่สอนกิจกรรมที่ 1 นักเรียนค้นหาเรื่องประเภทเดียวกัน

(25 นาที)

ขั้นตอน

5 นาที

1. ครูนำเสนอเรื่องนิทานอื่น ๆ ที่ครูเตรียมมาพร้อมทั้งอธิบายเรื่องประเภท
จินตนาการ

5 นาที

2. ครูแจกใบงานที่ 4 เรื่องวรรณลักษณะประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง

1. Post

2. Doing Something Wrong

3. The Octopus

4. How to make a paper doll

5. The wolf and the stork

10 นาที

3. นักเรียนอ่านเรื่องทั้ง 5 ภายในกลุ่มย่อยและเลือกเรื่องประเภทเรื่องเล่า
เชิงจินตนาการ 1 เรื่อง

5 นาที

4. เสนอเรื่องที่เลือกไว้ของแต่ละกลุ่ม

สื่อ

- ใบงานที่ 4

หมายเหตุ

- วัดดูประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 5 เลือกวรรณลักษณะประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการจากเรื่องที่กำหนด

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิพนธ์แบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.3 เสนอเนื้อหาในรูปของแผนภูมิ (Diagram)

กิจกรรมที่ 2 ทำไดอะแกรมสรุปเรื่องที่อ่าน

(25 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที	1. ครูอธิบายการทำไดอะแกรมสรุปเรื่องที่อ่านโดยใช้แผ่นใสประกอบ
5 นาที	2. นักเรียนอ่านเรื่อง The Wolf and the Stork จากเรื่องที่เลือกไว้
อีกครั้งหนึ่งในใบงานที่ 4
10 นาที	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle; font-size: 3em;">{</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> 3. นักเรียนรับใบงานที่ 5 และเรียง Sentence Block ให้เป็นไดอะแกรม
ของเรื่อง The Wolf and the Stork
4. ประเมินความถูกต้องของงานจากแผ่นเฉลยโดยใช้แผ่นใสประกอบ </div>

สื่อ

- แผ่นใสไดอะแกรมสรุปเรื่อง The Wolf and The Stork
- ใบงานที่ 5
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิพนธ์แบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 3 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.3 เสนอเนื้อหาในรูปของแผนภูมิ (Diagram)

กิจกรรม นักเรียนทำไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road

(50 นาที)

ขั้นตอน

- 10 นาที 1. ครูอธิบายการทำไดอะแกรมเรื่อง Wolf and the Stork อีกครั้ง
- 20 นาที { 2. ครูแจกกระดาษเปล่า แผ่นใส ปากกาเขียนแผ่นใส
3. นักเรียนปรึกษากันในกลุ่มลองทำไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road ลงบนกระดาษเปล่า
4. คัดลอกไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road ลงบนแผ่นใส เพื่อเสนองานหน้าชั้น
- 10 นาที 5. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเสนอไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road โดยใช้แผ่นใสประกอบ
- 10 นาที 6. ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลงานจากการเขียนไดอะแกรมของแต่ละกลุ่มและความร่วมมือในการทำงานของแต่ละกลุ่มและคัดเลือกไดอะแกรมที่ดีลงในกระดาษชาร์ตแผ่นใหญ่

สื่อ

- ใบงานที่ 1
- กระดาษชาร์ต
- แผ่นใส, ปากกาเขียนแผ่นใส
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้

ชุดการสอนนิโคร์สแบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 4 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้

กิจกรรมที่ 1 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและวิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้
(30 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที	1. นักเรียนอ่านเนื้อหาเสริมโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในอรรถลักษณะประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการและฟังบรรยายจากครูประกอบ
10 นาที	2. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการเรื่อง The Stone in the Road
10 นาที	3. ส่งตัวแทนสรุปสิ่งที่วิเคราะห์ร่วมกันกับครู

สื่อ

- เนื้อหาเสริม
- แผ่นใส
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 6 บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้
- ข้อที่ 7 บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 4 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้

กิจกรรมที่ 2 การเติม Cloze Test และสรุปลักษณะภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิง (20 นาที) จินตนาการ

ขั้นตอน

10 นาที

1. นักเรียนรับใบงานที่ 6 และปรึกษากันในกลุ่มในการทำใบงานที่ 6 การเติม Cloze test เรื่อง The Stone in the road

5 นาที

2. ครูฉายแผ่นใสเฉลย Cloze test และนักเรียนตรวจผลงาน

5 นาที

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ และสั่งงานในการเตรียมเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการเพื่อใช้ในการแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มในครั้งต่อไป

สื่อ

- ใบงานที่ 6
- แผ่นเฉลยใบงานที่ 6
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 6 บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้

ข้อที่ 7 บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 5 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

50 นาที

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

กิจกรรมที่ 1 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่เตรียมไว้

(50 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอเรื่องที่กลุ่มเตรียมมาซึ่งเป็นเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ

40 นาที

2. ครูจับสลากกลุ่มที่จะแสดงบทบาทสมมติ (อาจกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า) โดยกลุ่มที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้ชมร่วมกับครูและเป็นผู้ร่วมหาอุปกรณ์ประกอบการแสดง

3. อภิปรายสรุปท้ายการแสดงบทบาทสมมติเรื่องเล่าเชิงจินตนาการโดยครูและนักเรียนร่วมกัน

สื่อ

- หนังสือวารสาร, สิ่งพิมพ์
- อุปกรณ์ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ ที่นักเรียนเตรียมมา

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 8 แสดงบทบาทสมมติประกอบเรื่องได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิพนธ์แบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 6 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

50 นาที

2.2 สร้างเนื้อความใหม่ระหว่างนักเรียนและครูในอรรถภาษาเดียวกัน

กิจกรรมที่ 1 เขียนเรื่อง The Stone in the Road จากไดอะแกรมและร่วมกันอภิปราย (50 นาที) เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียนร่วมกัน

ขั้นตอน

25 นาที

1. นักเรียนดูไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road ที่ครูนำมาติดไว้หน้าชั้นและร่วมกันเขียนเรื่อง The Stone in the Road โดยส่งตัวแทนร่วมกันเขียนหน้าชั้น

10 นาที

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียนร่วมกัน โดยครูใช้คำถามนำ เช่น

- What do you think about the new story ?
- What character should be ?
- Are there the animals in the story ?
- What happened in the story ?

15 นาที

3. ร่วมกันเขียนโครงร่างของเรื่องใหม่เมื่อตกลงร่วมกันได้โดยครูให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือโดยเขียนลงในกระดาษชาร์ต

สื่อ

- กระดาษแผ่นภูมิของกลุ่ม
- แผนภูมิไดอะแกรมเรื่อง The Stone in the Road
- ปากกาสีเขียนกระดาษ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 9 เขียนเรื่องตามแนววรรณลักษณะเรื่องเล่าเชิงจินตนาการได้ถูกต้อง

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโครัสแบบวรรณฐาน

The Stone in the Road

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

ตอนที่ 6 ชั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและสร้างเนื้อความอิสระ

50 นาที

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนปรึกษาและเขียนเรื่องใหม่ในกลุ่ม

(50 นาที)

ขั้นตอน

30 นาที

1. นักเรียนในกลุ่มปรึกษาช่วยกันในการเขียนเรื่องใหม่ภายในกลุ่ม
 - นักเรียนกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มเขียนเรื่องใหม่ จากโครงร่างที่เขียนไว้แล้วในกระดาษชาร์ตของกลุ่ม
 - ครูให้ความช่วยเหลือแต่ละกลุ่มในการเขียนเรื่อง โดยเดินดูรอบห้อง

20 นาที

2. นักเรียนนำกระดาษชาร์ตที่เขียนเรื่องเสร็จแล้วติดหน้าห้องนักเรียนในกลุ่มอ่านเรื่อง ครูและนักเรียนร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่ม

สื่อ

- กระดาษชาร์ต
- ปากกาสี

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- กิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 2 ตอนที่ 6
- ข้อที่ 9 เขียนเรื่องตามแนววรรณลักษณะเรื่องเล่าจินตนาการได้
- ครูอาจสั่งให้นักเรียนเขียนเรื่องตามความคิดอิสระของแต่ละคนเพิ่มเติมได้

Worksheet 1

The Stone in the Road

There was once a nobleman who lived in a big house near a beautiful village. He loved the people who lived in his village, but he was sad because they didn't take care of the village, and it began to lose its beauty.

One night, he placed a huge stone in the middle of the road that ran through the village.

Early next day, a farmer came along the road with a load of hay in his cart. "What fool put this stone in the road," he grumbled. But he squeezed his horse and cart past the stone, and he went on his way, still grumbling about the stone in the road.

All day long, the same things happened. Everyone grumbled about the stone in the road, but no one took the trouble to move it.

At the end of the day, the nobleman called all the people of the village together on the road near the stone. "Last night," he said, "I placed this stone in the road. Everyone of you who passed by saw this stone. You all grumble; but no one thought to move it."

Then the nobleman moved the stone aside. Under the stone there was a hole; and in the hole was a purse of gold. He held up the purse so that everyone could read what was written on it. "For the one who moves the stone!" "Let this be a lesson to you," said the nobleman. "Good things come to those who are willing to move the stone in the road."

Worksheet 2Questions for "The Stone in the Road"

1. Why was the nobleman sad ?
2. Why did the village begin to lose its beauty ?
3. What did the nobleman do at night ?
4. Who came along the road in the morning ?
5. What did the farmers do when he saw the stone in the road ?
6. How did they pass the stone ?
7. Why didn't the farmers move the stone in the road ?
8. What did the nobleman do at the end of the day ?
9. What was in the purse ?
10. Whose purse is it ?
11. Who can get the purse of gold ?
12. What did the story teach you ?

Answer for "The Stone in the Road"

- A. The farmers.
- B. Who makes good thing will get good prize.
- C. He called all the people of the village together on the road.
- D. They squeezed their horse and carts past the stone.
- E. The gold
- F. They didn't want to have the trouble.
- G. Because the people in the village didn't take care of it.
- H. The one who moves the stone.
- I. Because his village was dirty.
- J. He placed a huge stone in the middle of the road.
- K. They grumbled and grumbled and they went on their way.
- L. The nobleman's purse.

Worksheet 3

He held up the purse so that everyone could read what was written on it. "For the one who moves the stone!"

Early next day, a farmer came along the road with a load of hay in his cart. "What fool put this stone in the road," he grumbled. But he squeezed his horse and cart past the stone, and he went on his way, still grumbling about the stone in the road.

Then the nobleman moved the stone aside. Under the stone there was a hole; and in the hole was a purse of gold.

At the end of the day, the nobleman called all the people of the village together on the road near the stone. "Last night," he said, "I placed this stone in the road. Everyone of you who passed by saw this stone. You all grumbled; but no one thought to move it."

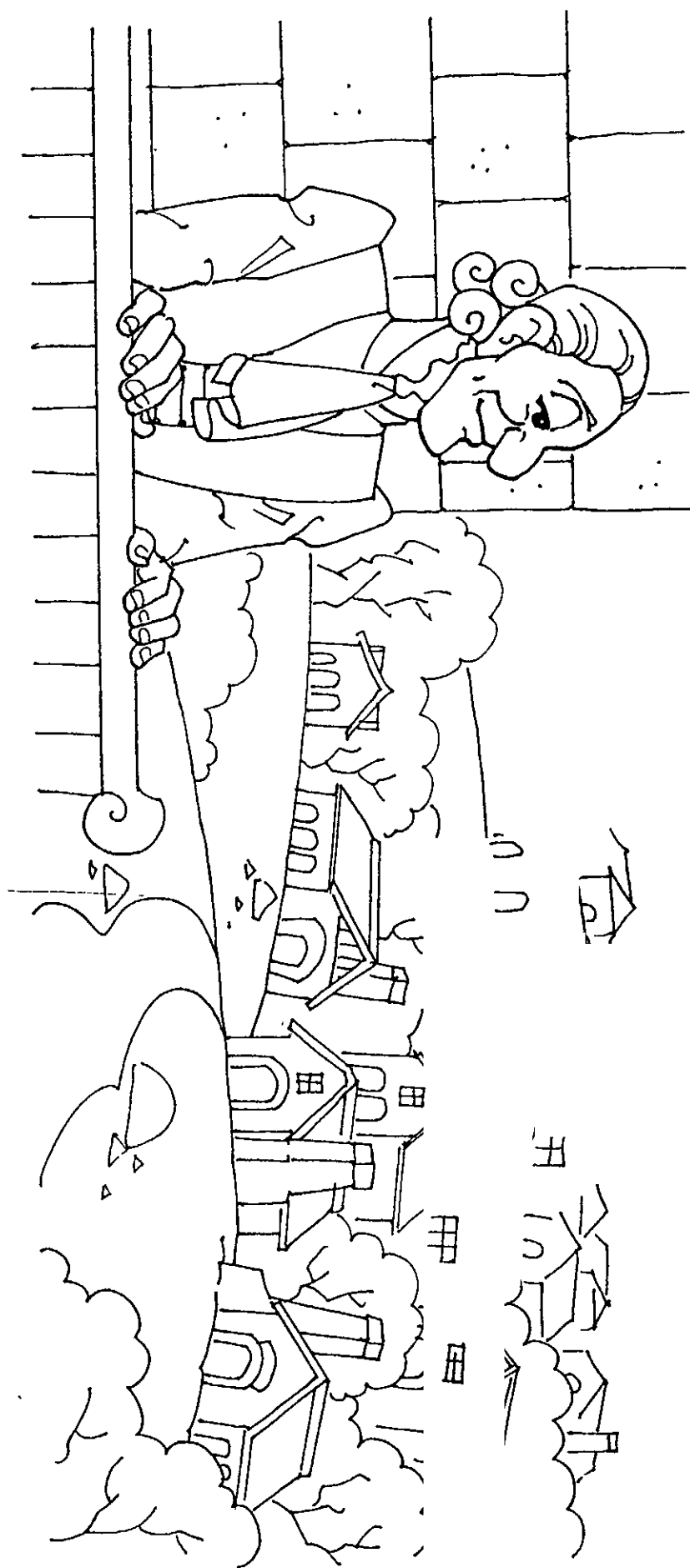
One night, he placed a huge stone in the middle of the road that ran through the village.

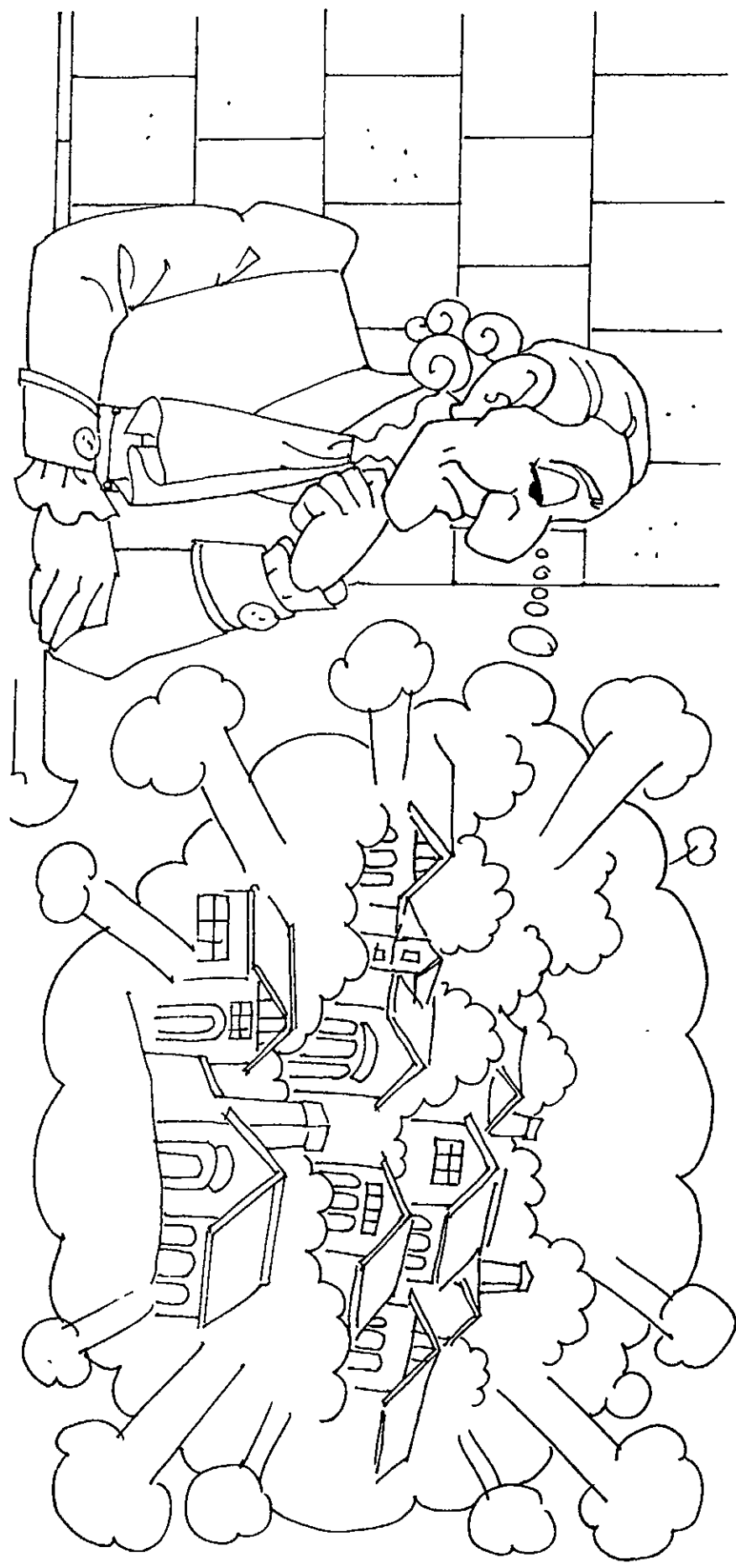
"Let this be a lesson to you" said the nobleman. "Good thing come to those who are willing to move the stone in the road.

but he was sad because they didn't take care of the village, and it began to lose its beauty.

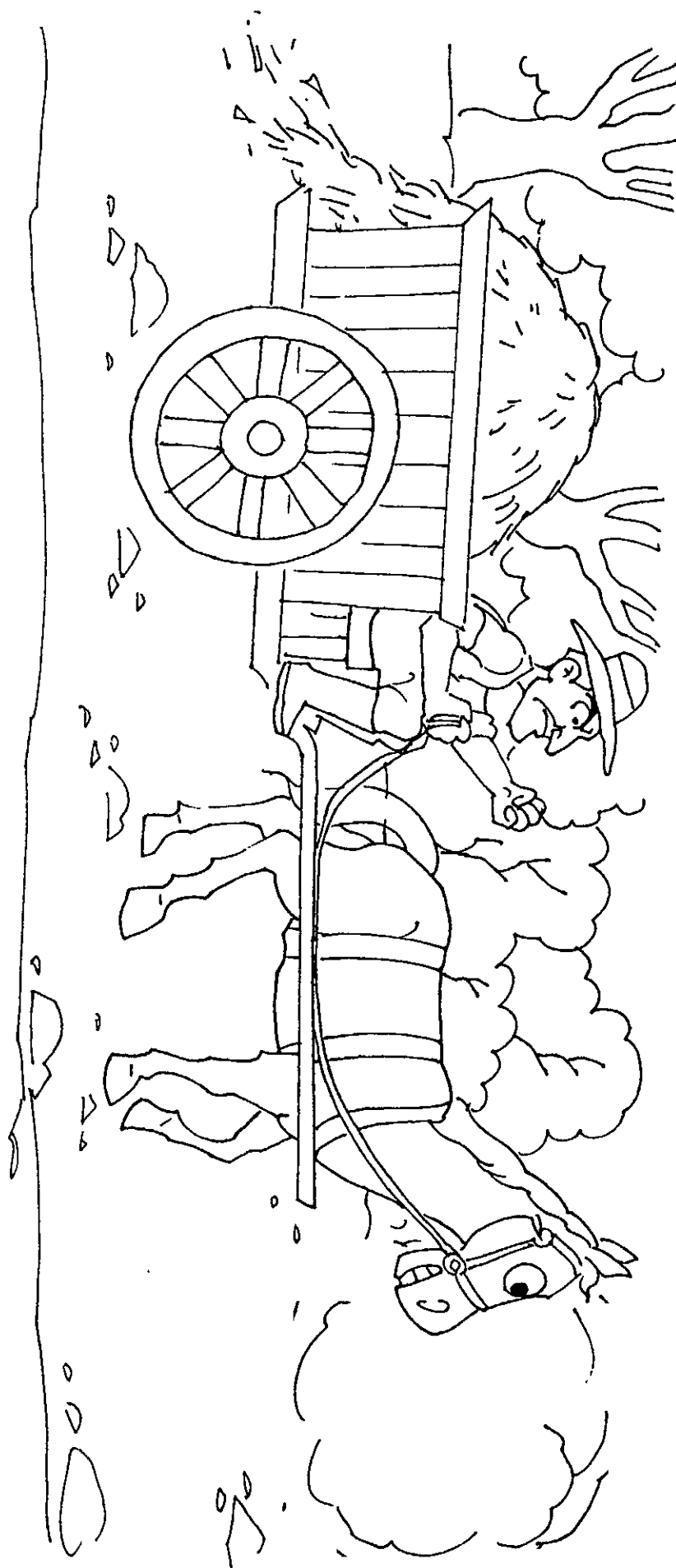
All day long, the same thing happened. Everyone grumbled about the stone in the road, but no one took the trouble to move it.

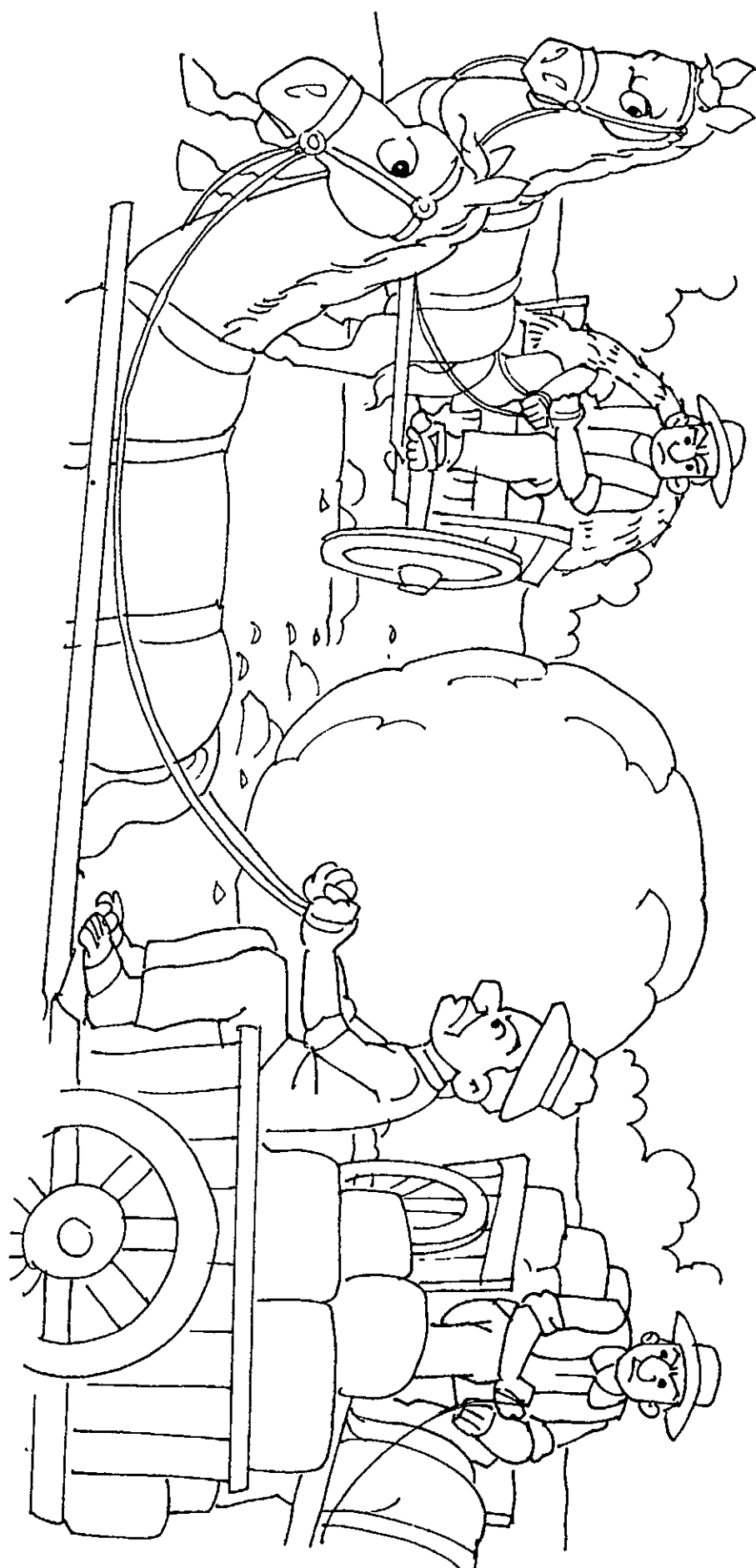
There was once a nobleman who lived in a big house near a beautiful village. He loved the people who lived in his village,

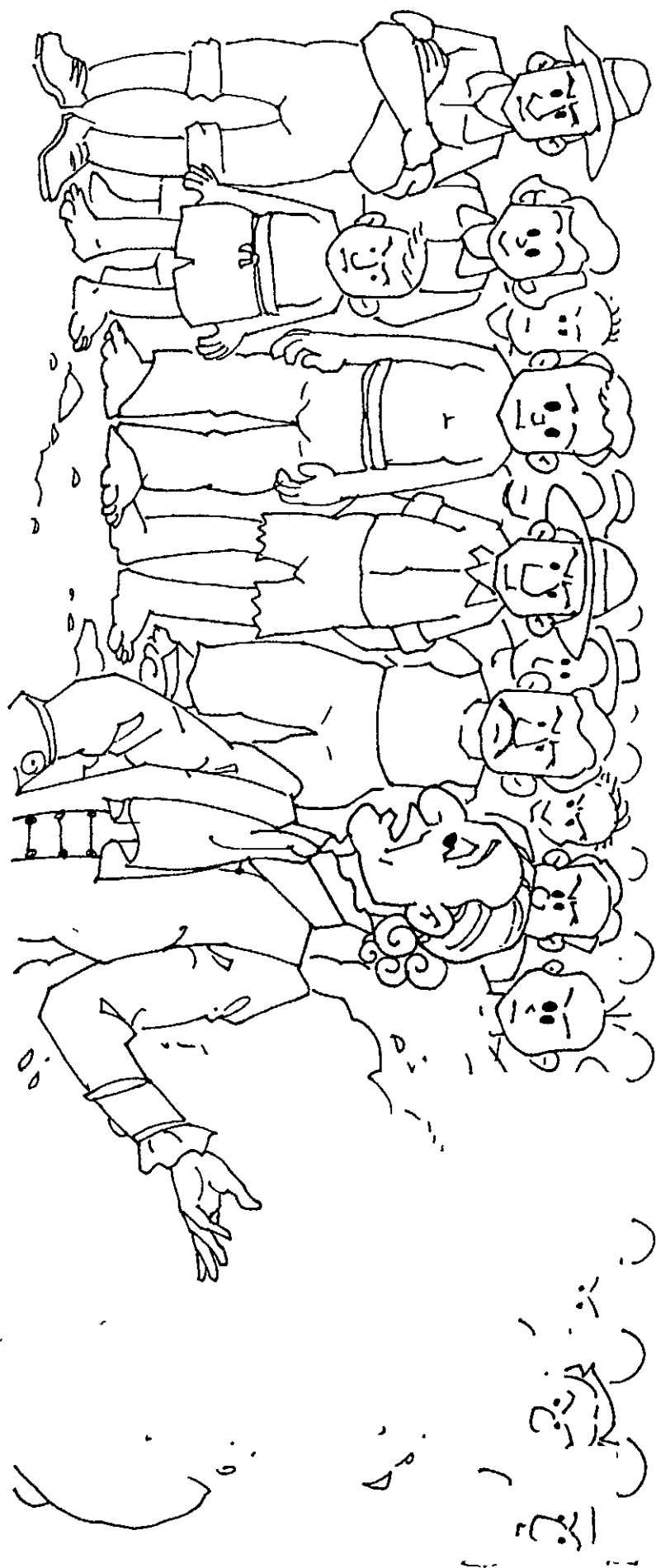

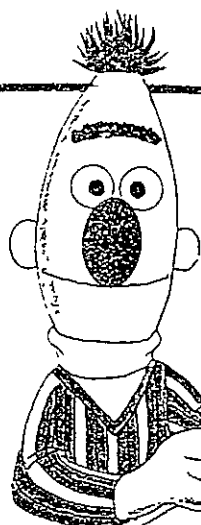

Worksheet 4

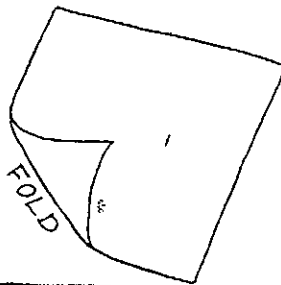
post

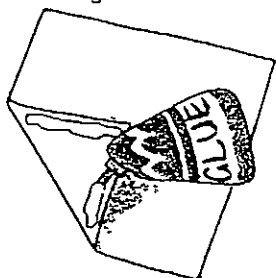
I'm making envelopes to put my letters in. You need some squares of paper

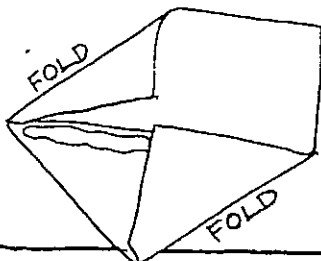
1 First, fold one corner into the middle.

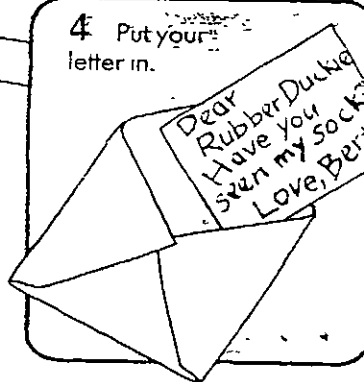
2 Put glue along two edges.

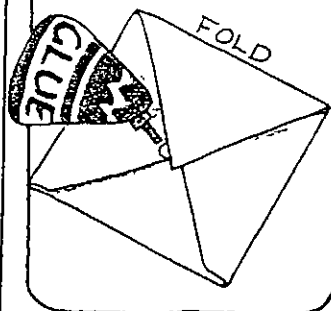
3 Fold the two sides in so the edges stick on the glue.

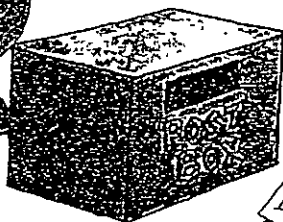
4 Put your letter in.

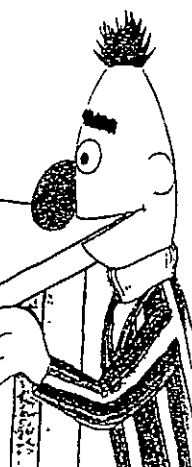
5 Fold down the top flap and fasten it with a blob of glue.

How many stamps do you want, Bert?

Rubber Duckie

Worksheet 4

Doing Something Wrong

When I was young, I had a very bad temper. I did something once which I am now very ashamed of. My older sister's fiance was in the army and every week my sister bought cigarettes for her fiance which she kept in a drawer, in her bedroom. One day I had a quarrel with my sister. My mother and father were out and my sister was looking after me. I want to stay up and watch television, but my sister insisted that it was time to go to bed. I became very angry and went to her bedroom with a pair of scissors. I cut all cigarettes into small pieces. My sister discovered what I had done and burst out crying. When my father came home, my sister told him what I had done. My father asked me if my sister was telling the truth. I could not deny that I had cut up the cigarettes. I was severely punished and I did not get any more pocket money until I had paid for the cigarettes.

Worksheet 4

The Octopus

The octopus lives in the sea. Octopuses live in seas all over the world. Some octopuses are very small. Some are large. They can be three feet long.

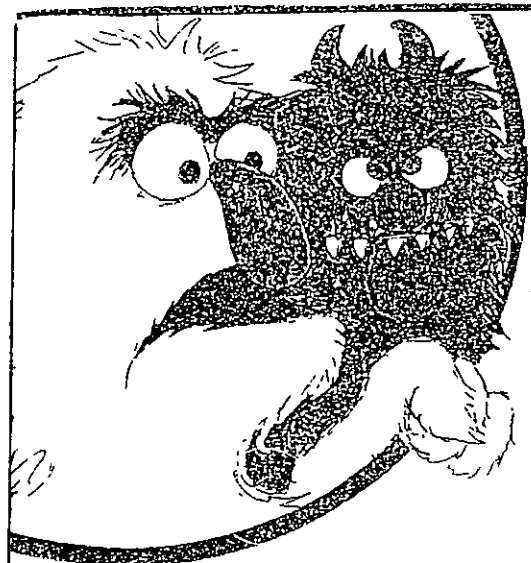
An octopous has a very large head. It has two eyes. inside the head is a large brain. This means that an octopus can learn. The head is the center of the octopus's body. Around the head are eiht arms.

An octopus lives alone, in the crack. it can squeeze itself into a very small space. This helps it hide from larger animals. Another thing that helps it hide is ink, if something is chasing an octopus, the octopus squirts black ink. The animal chasing it can't see anything but ink.

An octopus hunts for food in the ocean. It eats shellfish. The octopous is a fast hunter. It is a strong hunter, too. When an octopus sees a shellfish, it jumps on top of the shell ! Then it pulls open the shelll with its strong arms.

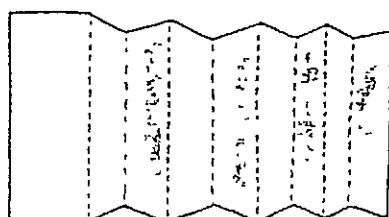
Worksheet 4

dolls

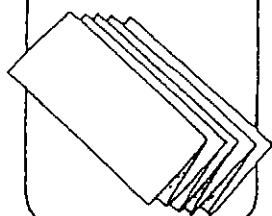

Here's
how to make
some paper dolls,
Frazzle!

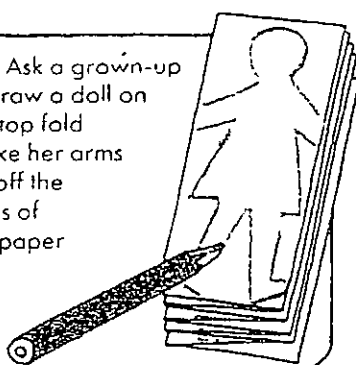
1 First fold a
strip of paper
into zigzags

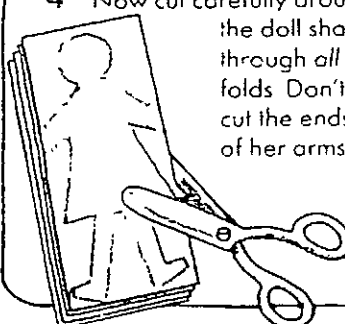
2 Fold all the
zigzags together

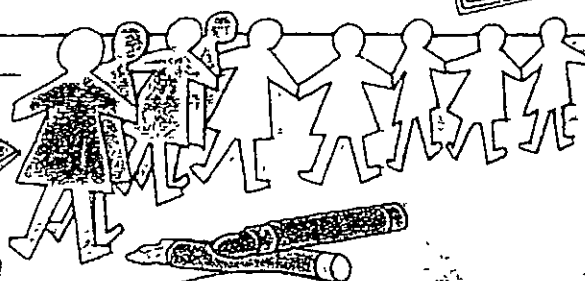
3 Ask a grown-up
to draw a doll on
the top fold
Make her arms
go off the
sides of
the paper

4 Now cut carefully around
the doll shape
through all the
folds. Don't
cut the ends
of her arms

5 Open out the paper —

and look! —
lots and lots
of dolls! Now
you can paint
them all with
coloured
faces and
dresses!

Ha! Ha! So many
wonderful paper dolls!
One, two, three —
how many have you
made, Frazzle?

Worksheet 4

The Wolf and the stork

Long ago a stork and a wolf lived in the contryside. One day the wolf invited his friend the stork to a banquet at his house. The stork happily agreed to come.

When they sat down to eat, the wolf put two bowls of soup on the table. The soup smelled delicious. When the wolf finished eating his soup, he asked the stork how it tased.

But the stork was .angry because he could't eat the soup with his long beak. When the wolf came, the stork filled two pitchers with delicious food. They began to eat. As soon as the stork finished eating, he offered the wolf a second helping. But the wolf was angry because his big mouth wouldn't fit in the pitcher. The wolf went home with an empty stomach, and the stork just laughed and laughed.
Moral : He who laughs last laughs best.

Worksheet 5

The Wolf and the stork

One day

They ate dinner at the stork's house.

The stork couldn't eat

They had two tall pitchers of food.

The wolf couldn't eat

He was angry and went home

One day later

They had two bowls of soup.

The wolf went home hungry

They ate dinner at the wolf's house

The stork laughed more loudly

The wolf laughed and laughed

The wolf and the stork were friends

Worksheet 5 (ผ่านเฉลย)

The Wolf and the stork

The Wolf and the stork were friends

One day

They ate dinner at the wolf 's house

They had two bowls of soup

The stork couldn't eat

He was angry and went home

The wolf laughed and laughed

One day later

They ate dinner at the stork's house

They had two tall pitchers of food

The wolf couldn't eat

The wolf went home hungry

The stork laughed more loudly

Worksheet 6Cloze Test1724 The Stone in the Road

There was once a nobleman who lived in a big house near a beautiful village. He loved the people who lived in his village, but..(1)..was sad because theydidn't take care of..(2)..and it began to lose its beauty.

..(3)..he placed a huge stone in the..(4)..of the road that ran through the village.

Early next day,..(5)..came along the road with a load of hay in ..(6).. What fool put this stone in the road,"..(7).. grumbled. But he squeezed his horse and cart past the stone,.. (8).. he went on his way, still grumbling..(9)..the stone in the road.

All day long, the same thing..(10)..Everyone grumbled about the stone in the road,..(11)..no one took the trouble to move. ..(12)..

At the end of the day, the nobleman..(13)..all the people of the village together ..(14).. the road near the stone. "Last night," he ..(15).., "I placed this stone in the road. Everyone of you who..(16).. by saw this stone. You all grumbled;..(17)..no one tought to move it."

Then..(18)..moved the stone aside. Under the stone..(19)..a hole; and in the hole was a..(20)..He held up the purse so that everyone could read what was written on it. "For the one who moves the stone!" "Let this be a lesson to you, "said the nobleman."Good things comme to those who are willing to move the stone in the road."

แผ่นเฉลยCloze Testเรื่อง The Stone in the Road

1. he
2. the village
3. One night
4. middle
5. a farmer
6. his cart
7. he
8. and
9. about
10. happened
11. but
12. it
13. called
14. on
15. saided
16. passed
17. but
18. the nobleman
19. there was
20. purse of gold

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 1 เนื้อเรื่อง "The Stone in the Road"

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละคนรับใบงานที่ 1 2. นักเรียนอ่านเรื่อง The Stone in the Road จากใบงานที่ 1 พร้อมกันตามครู	กลุ่มใหญ่
3	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับใบงานที่ 1 2. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง The Stone in the Road จากใบงานที่ 1 3. นักเรียนร่วมกันสร้างไดอะแกรมของเรื่อง The Stone in the Road และเสนอผลงานหน้าห้อง	ใบงานที่ 1 กลุ่มย่อย
4	1 (10 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับใบงานที่ 1 2. นักเรียนร่วมกันอ่านเนื้อเรื่อง The Stone in the Road ในกลุ่ม 3. ร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง และลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องภายในกลุ่ม	ใบงานที่ 1 กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 2 คำถามเรื่อง "The Stone in the Road" จำนวน 12 ข้อ

คำตอบเรื่อง "The Stone in the Road" จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (15 นาที)	1. นักเรียนจับคู่กัน 2 คนในกลุ่มย่อย และรับใบงานที่ 2 หนึ่งชุดชุด คือ คำถามเรื่อง "The Stone in the Road" และคำตอบเรื่อง The Stone in the Road 2. นักเรียนอ่านคำถามและคำตอบจากใบงานที่ 2 3. ปรีกษาและเลือกคำตอบให้ตรงกับคำถาม 4. ตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลยโดยใช้แผ่นใสของครู	ใบงานที่ 2 กิจกรรมคู่

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 3 เนื้อเรื่อง The Stone in the Road จำนวน 9 ตอน

รูปภาพเรื่อง The Stone in the Road จำนวน 9 ภาพ

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (50 นาที)	1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 คน 2. หัวหน้ากลุ่มรับใบงานที่ 3 3. เรียงรูปภาพและเนื้อเรื่องให้ตรงกันภายในกลุ่ม 4. ส่งตัวแทนเพื่อเสนองาน 5. แก้ไขผลงานของกลุ่มให้ถูกต้อง 6. แบ่งหน้าที่ในการนำรูปภาพและคัดลอกข้อความอยู่ในแผ่นเดียวกัน จัดทำเป็นเล่ม และระบายสีให้สวยงาม	ใบงานที่ 3 กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 4 เนื้อเรื่องอรรถลักษณะประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	1 (25 นาที)	1. หัวหน้ากลุ่มรับใบงานที่ 5 เนื้อเรื่องอรรถลักษณะ ประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง คือ - Post - Doing Something Wrong - The Octopus - How to make a paper Doll - The Wolf and the Stork 2. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องทั้ง 5 เรื่อง ภายในกลุ่ม ของตนเองและปรึกษาเลือกเรื่องประเภทเรื่อง เล่าเชิงจินตนาการ 3. เสนอเรื่องที่เลือกหน้าชั้น โดยส่งตัวแทนอ่านเรื่อง ที่เลือกไว้	กลุ่มย่อย 5 คน ใบงานที่ 4
2	2 (5 นาที)	- นักเรียนอ่านเรื่อง The Wolf and the Stork จากใบงานที่ 4 ภายในกลุ่มก่อนรับใบงานที่ 5	กลุ่มย่อย ใบงานที่ 4 ใบงานที่ 5

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 5 Sentence Block เรื่อง The Wolf and the Stork

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	2 (25 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 6 การเรียง Sentence Block ตามลำดับเนื้อเรื่อง The Wolf and the Stork 2. ปรึกษากันในกลุ่มในการเรียง Sentence Block ให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่อ่าน 3. ตรวจสอบคำตอบจากแผ่นเฉลยโดยใช้แผ่นใสของครู	ใบงานที่ 5 กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Stone in the Road"

ใบงานที่ 6 Cloze Test เรื่อง The Stone in the Road

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
4	2 (20 นาที)	1. นักเรียนในกลุ่มรับใบงานที่ 6 การเติม Cloze Test เรื่อง The Stone in the Road 2. นักเรียนปรึกษากันในกลุ่มในการเติม Cloze Test ให้สมบูรณ์ 3. ตรวจผลงานจากแผ่นเฉลย โดยครูฉายแผ่นใสประกอบ 4. แก้ไขผลงานให้ถูกต้องสมบูรณ์ 5. อ่านเรื่องที่สมบูรณ์ร่วมกัน	ใบงานที่ 6 กลุ่มย่อย

เนื้อหาเสริม

เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

หน้าที่ของอรรถลักษณะประเภทนี้ คือ เป็นการเขียนเรื่องเล่าเชิงจินตนาการส่วนมากเป็นนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง (Generic Structure)

1. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องบ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือเวลา
2. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
3. แสดงปัญหาของเรื่อง
4. อาจให้คิดพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา (Language Features)

1. เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
2. ใช้บุพบทบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคล หรือสิ่งของอื่น ๆ
4. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง และบ่งบอก ความเป็นเหตุเป็นผลความ คล้อยตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

โครงสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน

ประเภท Procedure Genre

เรื่อง How to make a paper flower

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ 013)

หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสารอย่างถูกต้อง และเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวันในการแสวงหาความรู้จากสื่อและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งยังเป็นทักษะที่สามารถเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ทักษะการฟัง การพูด เป็นต้น แต่เนื่องจากในสภาพความเป็นจริง พบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะ การอ่าน และการเขียนอย่างเพียงพอ การสอนส่วนใหญ่ยังเน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครู จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข โดยการนำนวัตกรรมทางการสอน และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม และฝึกทักษะได้อย่างกว้างขวาง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรม และแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา มาช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ผล คือ การใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้รัดกุม สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนอันจะเป็นผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

การสอนตามรูปแบบ การใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิชาภาษาอังกฤษ อ 013 ได้สะดวก เพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจนรัดกุมเพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้านฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ของชุดการสอนมินิคอร์สและอรรถฐานเรื่อง How to make a paper flower)

- นักเรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษประเภทเรื่องวิธีการและพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียนจบบทเรียนเรื่อง "How to make a paper flower" (ประเภท Procedure Genre) จากชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้
2. บอกวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์สิ่งของ และลำดับขั้นตอนในการประดิษฐ์เป็น ภาษาอังกฤษได้
3. บอกลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่องได้
4. เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้
5. เลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องวิธีการต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้
6. บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องวิธีการได้
7. บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องวิธีการได้
8. แสดงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของอย่างง่าย ๆ ตามลำดับขั้นตอนภาษาอังกฤษได้
9. เขียนเรื่องตามแนวอรรถลักษณะเรื่องประเภทเรื่องวิธีการได้ถูกต้อง
10. ฟัง พูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้

แผนการสอนผู้สอนสมัครรับแบบอรรถฐาน
ประเภทเรื่องวิธีการ เรื่อง How to make a paper flower
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คาบ

ปัจจัยเบื้องต้น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูเสนอเรื่องพร้อมภาพประกอบจากแผ่นใส ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง และเสนอแผนภูมิประกอบ	- เครื่องฉายข้ามศีรษะ - แผ่นใสเรื่องและภาพ - แผนภูมิคำถาม	How to make a paper flower	ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ 1. นักเรียนฟังเรื่องและอ่านเรื่องร่วมกับครูอภิปรายและร่วมกันตอบคำถามในแผนภูมิคำถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและชนิดของเรื่องเท่านั้น 2. แนะนำวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้จากกระดาษพร้อมทั้งสาธิตวิธีการประดิษฐ์ตามขั้นตอนที่อ่านและนักเรียนรู้แต่ละกลุ่มทดลองประดิษฐ์ตามขั้นตอนที่กลุ่มและทำใบงานที่ 2 เรียงลำดับขั้นตอนการทำดอกไม้จากกระดาษ	50 นาที	-การจัดกลุ่ม กลุ่มใหญ่ทั้งชั้น กลุ่มย่อย 5 คน การอภิปราย ในกลุ่ม, การ สัมผัสวัตถุและ การทดลอง ปฏิบัติจริง, การประเมิน ผลงาน	- ใบงานที่ 1 - แผนภูมิคำถาม - กระดาษทิชชู - กรรไกร - เทปใส - หลอด - ใบงานที่ 2 - แผ่นเฉลยใบงาน ที่ 2	- นักเรียนอ่านออกเสียงและอ่านเรื่องเองได้ - นักเรียนสามารถอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและคำศัพท์ของเรื่องได้ - นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนพร้อมประเภทของเรื่องอ่านได้ - นักเรียนตอบคำถามจากแผนภูมิคำถามได้ - นักเรียนบอกวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้ - บอกลำดับขั้นตอนของเรื่อง ที่อ่านได้

ปัจจัยอื่น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
1. ครูนำเสนอตัวอย่าง เรื่องประเภทวิธีการเรื่อง อื่น ๆ โดยนำมาจาก วารสารสิ่งพิมพ์ภาษา อังกฤษและอธิบายประกอบ 2. ครูเสนอโต๊ะแกรม เรื่อง How to make a kite และอธิบายประกอบ	วารสาร, สิ่งพิมพ์ แผ่นใสโต๊ะแกรม เครื่องฉายข้าม ศีรษะ	How to make a paper flower	ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้ รูปแบบ 1. นักเรียนเลือก อรุณลักษณะประเภท เดียวกับเรื่องท้ออ่านจาก ใบงานที่ 3 2. นักเรียนทำโต๊ะ- แกรม เรื่อง How to make a paper flower	50 นาที 15 นาที	- การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน - อ่านเรื่องที่ กำหนดและ อภิปรายใน กลุ่ม - กระประเมิน ผลงานและ ตรวจสอบ แก้ไขผล งาน	- ใบงานที่ 3 - กระดาษแผ่นมี ประเกศที่ 3	- นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง ประเภทอื่น ๆ และเรื่อง ประเภทวิธีการที่ครูกำหนดได้ - นักเรียนอภิปรายในกลุ่มใน การเลือกเรื่องประเภทวิธี การได้ - นักเรียนเขียนโต๊ะแกรม เรื่อง How to make a paper flower ได้
				35 นาที			- นักเรียนสามารถเลือกเรื่อง ประเภทเรื่องวิธีการได้ และ สามารถเขียนโต๊ะแกรม เรื่องท้ออ่านได้

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลลัพธ์
นักเรียนศึกษาต้นกล้าว่าเรื่องประเภทวิถีการจากแหล่งอื่น ๆ	หนังสือวารสาร	How to make a paper flower	ตอนที่ 4 ชั้ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้ นักเรียนแสดงผลงานและสาธิตประดิษฐ์ของกลุ่มกลุ่มละ 20 นาที โดยแบ่งหน้าที่ในการเตรียมอุปกรณ์, เสนอวัสดุที่ใช้เขียนวิถีการลงกระดาษชั่วคราว นักเรียนที่เหลืออ่านขั้นตอนประกอบขณะเพื่อนสาธิต	50 นาที	- การจับกลุ่มกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม เกิดจากการรวมกลุ่มของกลุ่มย่อย 4 กลุ่มและแบ่งหน้าที่ในการนำเสนองาน	- ของจริงอุปกรณ์แต่ละกลุ่มเตรียมมา - กระดาษแผ่นม้วนของกลุ่ม	- นักเรียนค้นคว้าเรื่องประเภทวิถีการเรื่องอื่นได้ - นักเรียนแบ่งหน้าที่ในการทำงานและฝึกความรับผิดชอบร่วมกันได้ - นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามสถานการณ์ - นักเรียนแสดงการประดิษฐ์รูปของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้
							นักเรียนสามารถตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องประเภทวิถีการและแสดงลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์สิ่งของประกอบการทำตุ๊กตาได้

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูนำเสนอไดอะแกรมเรื่องประเภทวิธีการอื่น ๆ และเขียนขั้นตอนการประดิษฐ์ แสดงให้นักเรียนดู	ไดอะแกรมเรื่องประเภทวิธีการ	How to make a paper flower	ตอนที่ 5 ขึ้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ 1. ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาก่อนการเขียนเรื่องร่วมกัน - เล่นเกม Simaon Says - ร้องเพลง If you are happy and you know it (30 นาที) 2. ตกลงร่วมกันที่จะเขียนเรื่องใหม่ในกลุ่มใหญ่ โดยเขียนร่างของใครสักเรื่องและส่งตัวแทนเขียนเรื่องใหม่ร่วมกันโดยครูใช้คำถามหรือรูปภาพประกอบ หมายเหตุ มอบหมายให้แต่ละกลุ่มค้นคว้า เปรียบเขียนเรื่องประเภทวิธีการในกลุ่มย่อย	50 นาที	- การรู้จักกลุ่ม - กลุ่มย่อย 5 คน - กลุ่มใหญ่ ขั้นสูง ทั้งชั้น - อภิปรายร่วมกันในกลุ่มใหญ่ - ประเมินผลและแก้ไขผลงาน	เทป, เกม, ใบงานที่ 6 กระดาษแผ่นกลม	- นักเรียนอภิปรายร่วมกันในกลุ่มใหญ่ เกี่ยวกับวิธีการเขียนเรื่องใหม่และตกลงร่วมกันเขียนเรื่องใหม่ได้ถูกต้องตามแนวเรื่องประเภทวิธีการ

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูนำเสนอเนื้อหาเสริม แผนการเขียนอย่างง่าย และเนื้อหาเสริมลักษณะ โครงสร้างในการดำเนิน เรื่อง และลักษณะภาษาที่ พบในเรื่องประเภทวิธีการ มาอธิบายอีกครั้ง	เนื้อหาเสริม	How to make a paper flower	ตอนที่ 6 ชั้นที่ 3 การ สร้างเนื้อความร่วมกันใน กลุ่มและการเขียนอิสระ - นักเรียนแต่ละกลุ่ม เสนอเรื่องประเภทวิธี การที่กลุ่มตกลงที่จะเขียน ร่วมกันในกลุ่ม และร่วม กันเขียนเรื่องของกลุ่ม	50 นาที	- การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน การค้นคว้าและ ตกลงร่วมกันใน กลุ่ม การแก้ไขและ ประเมินผลงาน เขียน	กระดาษชาร์ต ปากกาสีเขียน กระดาษชาร์ต	- นักเรียนสามารถเขียน เรื่องใหม่ภายในกลุ่ม ตาม แนววรรณลักษณะประเภท เรื่องวิธีการได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 การให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะของเนื้อความได้

กิจกรรมที่ 1 ครูฉายแผ่นใส (ใบงานที่ 1) เรื่อง How to make a paper flower (20 นาที) และอ่านเรื่องร่วมกับนักเรียน

ขั้นตอน

10 นาที

1. ครูฉายแผ่นใสเรื่อง How to make a paper flower และถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้แผนภูมิคำถาม เช่น
 - Is it narrative Genre?
 - What is it about?

10 นาที

2. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม
3. ครูอ่านนำเรื่องบนแผ่นใสและนักเรียนอ่านตาม

สื่อ

- ใบงานที่ 1
- เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ แผ่นใส
- แผนภูมิคำถาม

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 1 อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามของเรื่องที่อ่านได้

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะของเนื้อหา

กิจกรรมที่ 2 แนะนำวัสดุของจริงและสาธิตวิธีการประดิษฐ์ดอกไม้จากกระดาษทิชชู นักเรียน
(30 นาที) ลองปฏิบัติและพูดขั้นตอนการทำงานเป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นตอน

- 5 นาที { 1. ครูพูดคำศัพท์วัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์ดอกไม้ เช่น
- กระดาษทิชชู (tissue paper)
- กรรไกร (scissors)
- เทปใส (tape)
- หลอดดูดน้ำ (drinking straw)
- 15 นาที { 2. นักเรียนพูดคำศัพท์ตามครู
3. ครูสาธิตการประดิษฐ์ดอกไม้จากกระดาษทิชชู พร้อมทั้งพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
4. นักเรียนชมการสาธิต ลองปฏิบัติและพูดตามขั้นตอน
- 10 นาที 5. นักเรียนทำใบงานที่ 2 และตรวจแก้ไขจากแผ่นเฉลย

สื่อ

- ของจริง อุปกรณ์การทำดอกไม้จากกระดาษทิชชู
- ใบงานที่ 2

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 2 บอกวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์สิ่งของและลำดับขั้นตอนในการประดิษฐ์เป็นภาษาอังกฤษได้
- ข้อที่ 10 ฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิคอร์สแบบวรรณฐาน	How to make a paper flower
ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)	
ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ	
50 นาที	1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม
	1.1.2 นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะเช่นเดียวกันได้
	1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปของแผนภูมิ (ไดอะแกรม)

กิจกรรมที่ 1 นักเรียนเลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องวิธีการจากเรื่องที่กำหนดให้ (15 นาที)	
<u>ขั้นตอน</u>	
5 นาที	1. ครูนำเสนอเรื่องประเภทวิธีการเรื่องอื่น ๆ จากวารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และอธิบายประกอบ
10 นาที	2. ครูแจกใบงานที่ 3 เรื่องประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง 3. นักเรียนในกลุ่มย่อยร่วมกันอ่านเรื่องทั้ง 5 เรื่อง และเลือกเรื่องประเภทวิธีการ 1 เรื่อง 4. แต่ละกลุ่มเสนอเรื่องที่เลือกไว้ และประเมินผลแก้ไขให้ถูกต้อง
<u>สื่อ</u>	- เรื่องประเภทวิธีการเรื่องอื่น ๆ ที่ครูเตรียมมา - ใบงานที่ 3
<u>หมายเหตุ</u>	- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) - ข้อที่ 5 เลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องวิธีการจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์สแบบวรรณฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.2 นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะเช่นเดียวกันได้

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปของแผนภูมิ (ไดอะแกรม)

กิจกรรมที่ 2 ทำไดอะแกรมสรุปเรื่องที่อ่าน

(35 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที

1. ครูฉายแผ่นใสประกอบการทำไดอะแกรม เนื้อหาเสริมเรื่อง How to make a kite

15 นาที

2. นักเรียนในกลุ่มย่อยลองทำไดอะแกรมเรื่อง How to make a paper flower ร่วมกัน

10 นาที

3. เสนอไดอะแกรมเรื่องที่ทำเสร็จแล้วเพื่อร่วมประเมินผลและแก้ไขให้สมบูรณ์

สื่อ

- ใบงานที่ 3
- แผ่นใส
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 3 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา

กิจกรรมที่ 1 นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ (50 นาที) พบในเรื่องประเภทวิธีการ

ขั้นตอน

10 นาที

1. ครูนำเสนอเนื้อหาเสริมลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องวิธีการ พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม

10 นาที

2. นักเรียนในกลุ่มย่อยอ่านใบงานที่ 1 เรื่อง How to make a paper flower เรื่องประเภทวิธีการจากใบงานที่ 3 และเนื้อหาเสริมเรื่อง How to make a kite

20 นาที

3. วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องอรรถลักษณะประเภทวิธีการและลักษณะของภาษาที่ใช้
4. เสนอสิ่งที่กลุ่มได้จากการวิเคราะห์โดยส่งตัวแทนเสนอหน้าห้อง
5. ครูและนักเรียนร่วมสรุปโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทวิธีการ โดยใช้แผ่นใสประกอบ

10 นาที

6. ทำใบงานที่ 4 และใบงานที่ 5 ตรวจและแก้ไขจากแผ่นเฉลย

สื่อ

- ใบงานที่ 1
- ใบงานที่ 3, ใบงานที่ 4, ใบงานที่ 5
- เนื้อหาเสริมเรื่อง How to make a kite
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ
- แผ่นเฉลยใบงานที่ 4, ใบงานที่ 5

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 6 บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องวิธีการได้
- ข้อที่ 7 บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทวิธีการได้
- ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องประเภทวิธีการและประดิษฐ์งาน 1 ชิ้น เพื่อนำเสนอในคาบต่อไป

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 4 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาความได้

50 นาที

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อหาความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

กิจกรรม นักเรียนสาธิตสิ่งประดิษฐ์ของกลุ่มซึ่งตกลงไว้

(20 นาที) และอ่านเรื่องร่วมกับนักเรียน

ขั้นตอน

40 นาที

1. นักเรียนเสนอผลงานของกลุ่มประดิษฐ์เสร็จแล้ว พร้อมทั้งลำดับขั้นตอนที่เขียนใส่กระดาษชาร์ต เพื่อนำเสนอโดยการตกลงแบ่งหน้าที่ในการนำเสนอ
กันในกลุ่ม โดยให้มี
 - ผู้แนะนำสิ่งที่จะประดิษฐ์และอ่านขั้นตอนเป็นภาษาอังกฤษ
 - ผู้แนะนำอุปกรณ์ในการประดิษฐ์
 - ผู้สาธิตการประดิษฐ์พร้อมทั้งพูดลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์ประกอบ
2. นักเรียนแสดงการประดิษฐ์ 2 กลุ่ม ๆ ละ ประมาณ 20 นาที
3. ประเมินผลงานการทำงานของกลุ่ม

10 นาที

สื่อ

- แผ่นใส, เครื่องฉายข้ามศีรษะ
- วัสดุจริงในการนำมาประดิษฐ์สิ่งของ
- กระดาษชาร์ต

หมายเหตุ

1. วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
ข้อที่ 2 บอกวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์สิ่งของและลำดับขั้นตอนในการประดิษฐ์เป็นภาษาอังกฤษได้
ข้อที่ 8 แสดงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของอย่างง่าย ๆ ตามลำดับขั้นตอนภาษาอังกฤษได้
2. นักเรียนรวบรวมวิธีการประดิษฐ์ต่าง ๆ ไว้เป็นเล่ม ระบายสีให้สวยงาม อาจแสดงตามมุมห้อง พร้อมทั้งสิ่งประดิษฐ์ที่นักเรียนได้ทำเสร็จแล้ว

ชุดการสอนนิคอร์สแบบวรรณฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 5 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

50 นาที

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในวรรณภาษาเดียวกัน

กิจกรรมที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา

(20 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที

1. นักเรียนเล่นเกม Simon Says

- ขออาสาสมัครออกคำสั่งให้นักเรียนคนอื่น ๆ ปฏิบัติตามประโยคคำว่า Simon Says เท่านั้น
- ผลัดกันให้ผู้นำกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมาเป็นผู้นำเกม
- ตัดผู้เล่นที่ทำผิดออกจากเกมและอาจแจกรางวัลผู้ชนะ

10 นาที

2. ร้องเพลง If you are happy and you know it พร้อมแสดงท่าทางประกอบ

- ครูเปิดเทปเพลง If you are happy and you know it และแจกใบงานที่ 6
- นักเรียนร้องเพลงตามเนื้อร้องและทำท่าประกอบตามเพลง

สื่อ

- ใบงานที่ 6
- เทป, เครื่องเล่นเทป

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 10 พัง-พูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง และสื่อความหมายได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 5 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

50 นาที

2.2 การสร้างเนื้อความร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในอรรถภาษาเดียวกัน

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนตกลงที่จะเขียนเรื่องใหม่ร่วมกัน

(30 นาที)

ขั้นตอน

5 นาที	1. นักเรียนปรึกษาถึงเรื่องวิธีการเรื่องใหม่ที่จะเขียนร่วมกัน
10 นาที	2. เขียนโครงร่างของเรื่องใหม่ลงบนกระดานหน้าห้องโดยครูให้การช่วยเหลือ
10 นาที	3. ส่งตัวแทนร่วมเขียนเรื่องใหม่จากโครงร่างของเรื่องหน้าชั้น
	4. แก้วไขงานเขียน และคัดลอกลงกระดาษชาร์ตแผ่นใหญ่
5 นาที	5. อ่านเรื่องที่เสร็จสมบูรณ์อีกแล้ว และมอบหมายงานครั้งต่อไป

สื่อ

- กระดาษชาร์ต

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 9 เขียนเรื่องตามแนวอรรถลักษณะประเภทเรื่องวิธีการ ได้ถูกต้อง

- มอบหมายงานโดยแต่ละกลุ่มค้นคว้าเรื่องประเภทวิธีการ เตรียมที่จะเขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มในครั้งต่อไป
- มอบหมายให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งประดิษฐ์หรือสร้างงาน ตามเรื่องวิธีการที่เขียนไปในคาบนี้ แล้วนำมาแสดงในครั้งต่อไป

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์สแบบวรรณฐาน

How to make a paper flower

ประเภทเรื่องวิธีการ (Procedure Genre)

ตอนที่ 6 ชั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและการเขียนอิสระ

50 นาที

กิจกรรม นักเรียนตกลงเขียนเรื่องใหม่ในกลุ่ม
(50 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที	1. ครูนำเสนอเนื้อหาเสริม ลักษณะโครงสร้างและลักษณะภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทวิธีการ
5 นาที	2. นักเรียนเสนอเรื่องที่ตกลงจะเขียนในกลุ่ม
10 นาที	3. เขียนโครงร่างเป็นเรื่องของกลุ่มลงบนกระดาษชาร์ตแผ่นใหญ่
25 นาที	4. เขียนเรื่องใหม่จากโครงร่างของกลุ่มและร่วมกันแก้ไข โดยการประเมินผลงานที่ละกลุ่ม

สื่อ

- กระดาษชาร์ต
- ปากกาสีเขียนกระดาษชาร์ต

หมายเหตุ

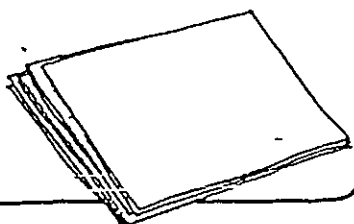
- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 9 เขียนเรื่องตามแนววรรณลักษณะเรื่องวิธีการได้

Worksheet 1

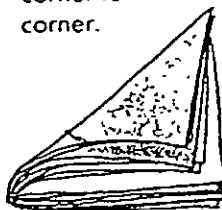
How to make a paper flower

You will need : coloured tissues
scissors
pencil
sticky tape
drinking straw

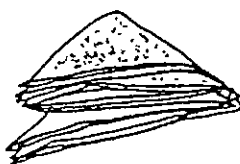
1 First put four coloured tissues on top of each other

2 Fold them corner to corner.

3 Fold again ..

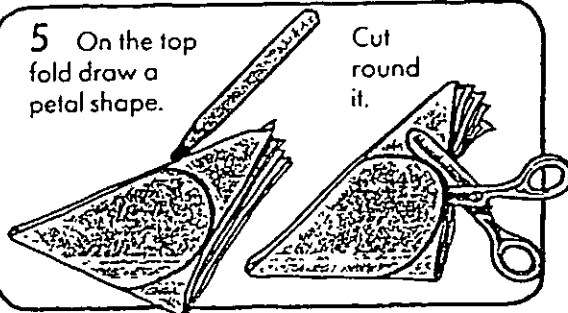

4 and again!

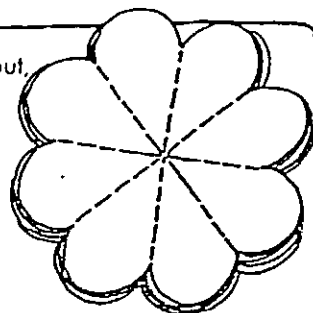
5 On the top fold draw a petal shape.

Cut round it.

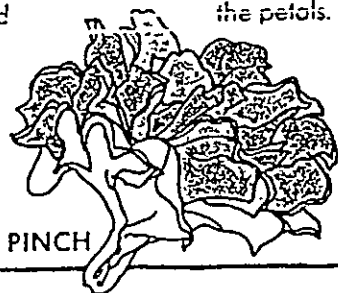
6 Now open it out, and there's your flower shape.

Make several more.

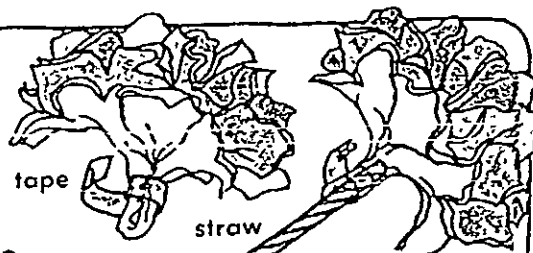

7 Pinch the layers together in the middle. Hold them tight!

8 Gently fluff out the petals.

PINCH

9 Wind sticky tape round them.

Now stick the flower to a drinking straw for a stalk.

Worksheet 2

How to make a paper flower
Arrange in the right order.

- _____ On the top fold draw a petal shape. Cut around it
- _____ Now open it out, and there's your flower shape. Make several more.
- _____ Wind sticky tape round them. Now stick the flower to a drinking straw for a stalk.
- _____ Pinch the layers together in the middle. Hold them tight!
- _____ First put four coloured tissues on top of each other.
- _____ Fold again.
- _____ Gently fluff out the petals
- _____ and again!
- _____ Fold them corner, to corner.

,
แผนการสอน

Worksheet 2

How to make a paper flower

- 5 On the top fold draw a petal shape. Cut around it
- 6 Now open it out, and there's your flower shape. Make several more.
- 9 Wind stickly tape round them. Now stick the flower to a drinking straw for a stalk
- 7 Pinch the layers together in the middle. Hold them tight!
- 1 First put four coloured tissues on top of each other.
- 3 Fold again.
- 8 Gently fluff out the petals.
- 4 And again!
- 2 Fold them corner to corner.

AESOP'S FABLE

SHEPHERD

In a forest near a little village there were wolves and other wild animals. The wolves would often come out of the forest and kill the sheep in the fields.

The villagers used to try to kill the wolves. Whenever they heard that there was a wolf in the fields, they would leave their work and run to the place with thick sticks and sharp knives.

Among the men who looked after the sheep was a lazy boy. He did not like his work; he liked rather to waste as much time as he could.

One day he suddenly shouted "Wolf! Wolf!" several times. When the villagers heard the boy's cries they left their work and ran to the place as fast as they could go, but when they got there they could not see any wolf.

"Where is the wolf?" they asked. The boy was not ashamed. He only laughed and said: "I can't see any wolves. You should

not believe everything you hear."

The boy's master was very angry. He said to him: "You must not play this game again. It is a dangerous game." But the boy would not listen to him. He thought he might play this game as often as he liked. However, after the third time, the villagers said: "We shall not believe you again."

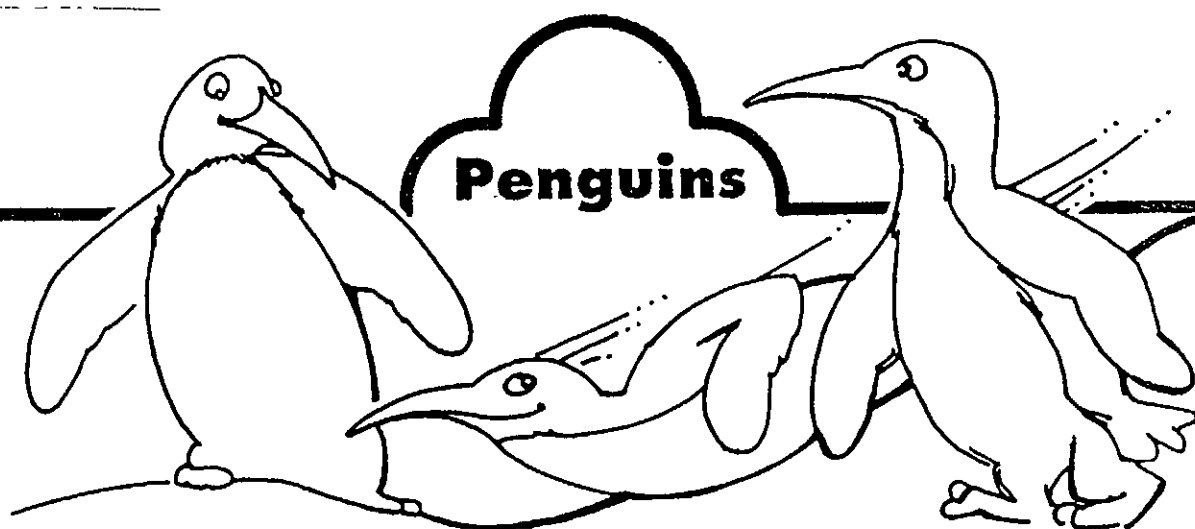
A few days later they heard the boy again cry: "Wolf! Wolf!" but they only smiled and said to themselves: "We need not leave our work. It is only the foolish boy who is playing his usual game."

This time, however, the boy was not playing his game. There really was a wolf, and the wolf killed all his sheep.

■ So our young readers, if you behave like this boy, you will be called "shepherd". And no one will believe you, though you tell the truth.

Well, don't be a liar.

Worksheet 3

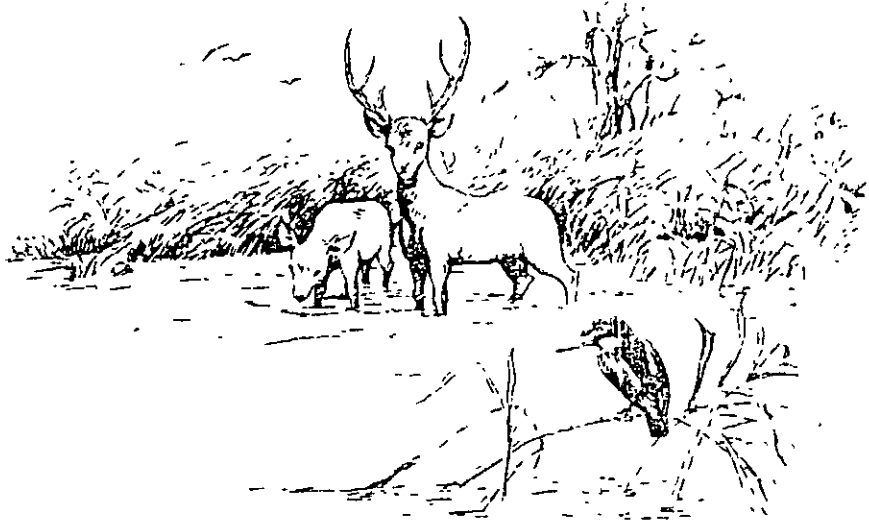
Penguins are black and white birds. Penguins do not stand like other birds. They stand up straight, like a person does. When they walk, they walk very, very slowly.

They have wings, but penguins do not use their wings to fly. Penguins cannot fly. Instead, they swim. They use their wings like flippers. They use them to move in the water. When penguins swim, they swim very fast. Of all the birds that swim underwater, penguins swim the fastest.

Penguins can walk, and penguins can swim. There is one other way that penguins can move. If it wants to go down a hill, a penguin gets on its belly. Then it slides down the hill. That is much faster than walking.

Worksheet 3

WATER

The most common liquid in the world is water. We find water in rivers, lakes, canals, seas and oceans. It is composed of hydrogen and oxygen.

Water has many uses. All living things cannot live without water. We need water for drinking and washing. Without water we cannot have vegetables, fruit, rice or meat. Animals eat grass, and grass or plants need water in order to grow. Fish live in water.

Heat changes water into steam, and cold changes it into ice.

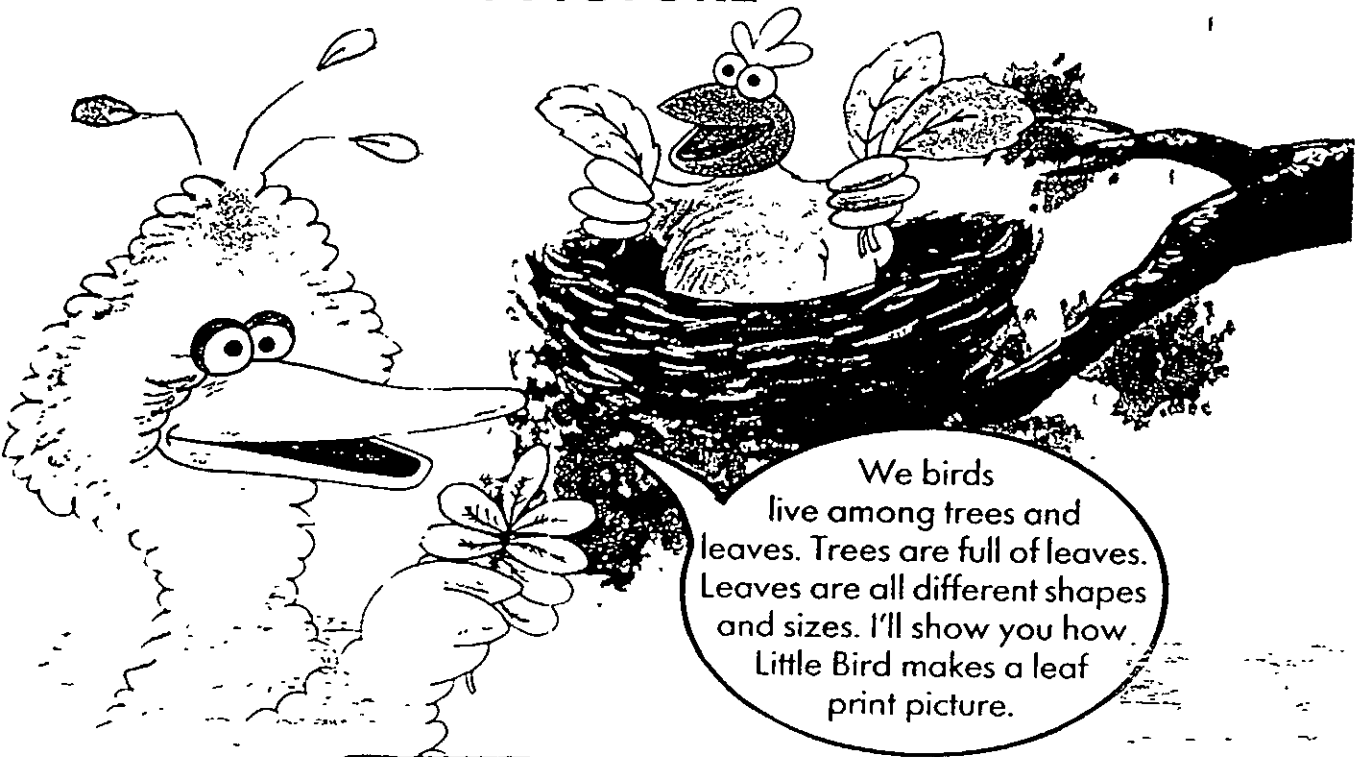
Worksheet 3

MEETING A STAR.

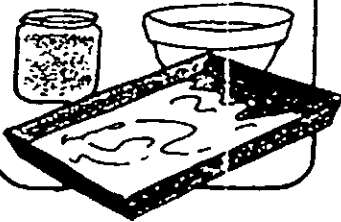
On Saturday morning at 9.30, I was walking down High Street, looking for a record store. A man stopped me and asked me the way to the Ritz Hotel. I wasn't sure exactly where it was, but I walked with him to the end of High Street. He was very friendly, and his face looked so familiar. Then I remembered where the Ritz was and told him how to get there. He thanked me and tried to give me something. I thought it was money. I said 'no' at first, but he really wanted me to have it, so I took it.

I found the record store and listened to a few records. The "Fantastic Five" had a new record that was number two in the top twenty. I decided to buy it. I looked in my bag for my wallet and found a piece of paper the man gave me. It was a photo. I was so surprised! He was a singer in the "Fantastic Five!"

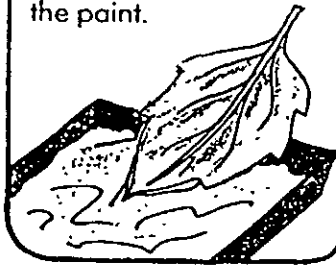
A LEAF PRINT PICTURE

2 Mix some poster paint with water and put it into an old flat dish.

3 Now take a leaf and dip one side into the paint.

4 Hold it up and let any drips run off.

Then press the leaf down onto a sheet of paper. You can use the same leaf again and again. Or you can use lots of different leaves as Little Bird is doing.

Worksheet 4

Cloze Test How to make a paper flower

1. _____ (1) _____ put four coloured tissues on top of each other.
2. Fold _____ (2) _____ corner to corner.
3. _____ (3) _____ again
4. and again!
5. On the top fold draw _____ (4) _____ petal shape. _____ (5) _____ round it.
6. Now open _____ (6) _____ out, and there's your flower shape. Make several more.
7. Pinch the layers together in the _____ (7) _____ Hold them tight!
8. Gently fluff out the petals
9. _____ (8) _____ sticky tape around them. Now stick the flower to a drinking straw for a stalk.

Worksheet 5

Cloze Test How to make a kite

1. Tie the two _____ (1) _____ sticks together. Put the longer one at the _____ (2) _____ of the shorter one.
2. Wind the _____ (3) _____ at all ends of the bamboo sticks and glue the thread to the sticks.
3. Put the flat paper _____ (4) _____ the sticks.
4. Decorate _____ (5) _____ with the magic colours or colour paper.
5. _____ (6) _____ the string with two holes in the kite.

Worksheet 6

If you're happy and you know it.

If you're happy and you know it, clap your hands

If you're happy and you know it, clap your hands

If you're happy and you know it then you really ought to show it.

If you're happy and you know it, clap your hands.

If you're happy and you know it, stamp your feet.

If you're happy and you know it, stamp your feet.

If you're happy and you know it.

then you really ought to show it.

If you're happy and you know it, stamp your feet.

If you're happy and you know it, say "hello"

If you're happy and you know it, say "hello"

If you're happy and you know it then you really ought to show it.

If you're happy and you know it, say "hello"

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "How to make a paper flower"

ใบงานที่ 1 เนื้อเรื่อง "How to make a paper flower"

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	1 (10 นาที)	1 นักเรียนทุกคนรับใบงานที่ 1 2. นักเรียนอ่านใบงานที่ 1 และตอบคำถาม 3. นักเรียนอ่านใบงานที่ 1 ตามครู	กลุ่มใหญ่ทั้งชั้น
3	1 (5 นาที)	1. นักเรียนรับใบงานที่ 1 2. อ่านเรื่อง How to make a paper flower ในกลุ่มย่อยเพื่อเตรียมวิเคราะห์โครงสร้างใน การดำเนินเรื่องและลักษณะภาษาประเภทวิธีการ ในกลุ่มย่อย	กลุ่มย่อย 5 คน

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "How to make a paper flower"

ใบงานที่ 2 จัดลำดับเนื้อเรื่องให้เป็นขั้นตอนเรื่อง How to make a paper flower

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (10 นาที)	1. นักเรียนทุกคนรับใบงานที่ 2 2. อ่านเรื่อง How to make a paper flower และเรียงลำดับขั้นตอนให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขหน้าข้อความให้ถูกต้อง 3. ตรวจและเฉลยงานจากแผ่นใส และอ่านเรื่องพร้อมกันกับครู	รายบุคคล

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "How to make a paper flower"

ใบงานที่ 3 เนื้อเรื่องอรรถลักษณะประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	1 (10 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 3 เนื้อเรื่อง อรรถลักษณะประเภทต่าง ๆ 5 เรื่อง 2. นักเรียนในกลุ่มย่อยร่วมกันอ่านใบงานที่ 3 3. ปรัชษาและเลือกเรื่องประเภทวิธีการจากเรื่อง ทั้งหมด 4. ส่งตัวแทนของกลุ่มอ่านเรื่องที่เลือกไว้	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน
3	2 (2 นาที)	1. นักเรียนร่วมกันอ่านใบงานที่ 3 เรื่องประเภท วิธีการจากเรื่องที่เลือกไว้ ภายในกลุ่มย่อย 2. ร่วมอภิปรายโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและ ลักษณะภาษา ประเภทวิธีการตามลำดับต่อไป	กลุ่มย่อย 5 คน

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "How to make a paper flower"

ใบงานที่ 4 Cloze test เรื่อง How to make a paper flower

ใบงานที่ 5 Cloze test เรื่อง How to make a kite

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
3	(10 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 4 Cloze test เรื่อง How to make a paper flower และ ใบงานที่ 5 เรื่อง How to make a kite 2. นักเรียนร่วมกันอ่านใบงานที่ 4 และใบงานที่ 5 3. ปรึกษาในการเติม Cloze test ให้สมบูรณ์ 4. ตรวจงานจากแผ่นเฉลย 5. ร่วมกันอ่านเรื่องที่สมบูรณ์อีกครั้ง	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน

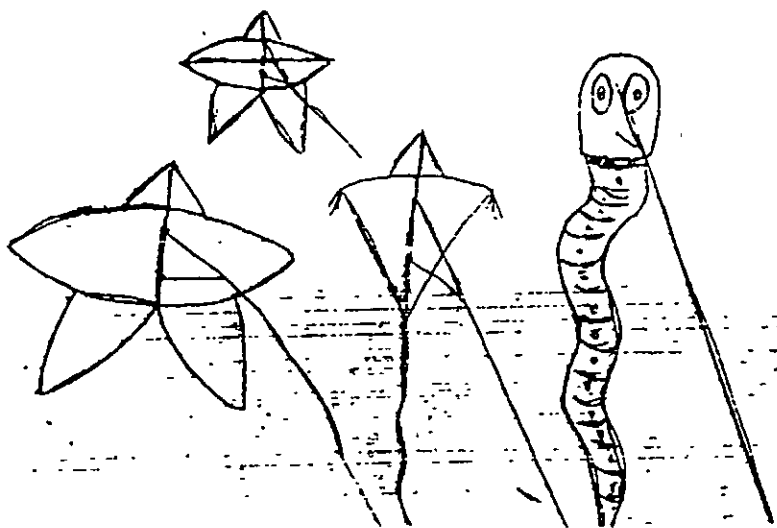
บัตรคำสั่ง

เรื่อง "How to make a paper flower"

ใบงานที่ 6 เพลง If you are happy and you know it

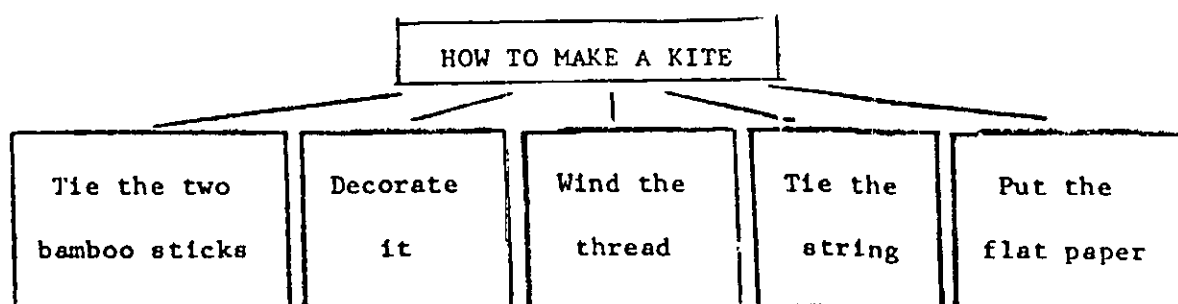
ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
5	1 (10 นาที)	1. นักเรียนทุกคนรับใบงานที่ 6 เพลง If you are happy and you know it 2. นักเรียนฟังเพลงจาก tape ที่ครูเตรียมไป 2 ครั้ง 3. นักเรียนร้องเพลงพร้อม tape 4. แสดงท่าทางประกอบตามเนื้อร้องของเพลง	รายบุคคล ใบงานที่ 6

เนื้อหาเสริม

HOW TO MAKE A KITE

1. Tie the two bamboo sticks together. Put the logner one at the middle of the shorter one.
2. Wind the thread at all ends of the bamboo sticks and glue the thread to the sticks.
3. Put the flat paper to the sticks.
4. Decorate it with the magic colours or colour paper.
5. Tie the string with two holes in the kite.

เนื้อหาเสริม
เรื่องประเภทวิธีการ

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
- ข. ให้รายละเอียดของ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทอ้งใช้
- ค. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคคำสั่ง
- ข. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
- ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงไม่อ้างอิงตัวบุคคล
- ง. ใช้คำนาม

โครงสร้างชุดการสอนแบบอรรถฐาน

ประเภท Report Genre

เรื่อง The Octopus

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ 013)

หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสารอย่างถูกต้องและเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งยังเป็นทักษะที่สามารถเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ทักษะการฟัง การพูด เป็นต้น แต่เนื่องจากในสภาพความเป็นจริงพบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ นักเรียนยังไม่มีโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนอย่างเพียงพอ การสอนส่วนใหญ่ยังเน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครูจึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข โดยการนำนวัตกรรมทางการสอนและแนวความคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม และฝึกทักษะได้อย่างกว้างขวางและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรม และแนวความคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ ผลคือการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้รัดกุม สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนจะเป็นผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

การสอนตามรูปแบบการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิชาภาษาอังกฤษ อ 013 ได้สะดวกเพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจน รัดกุมเพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง ในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้านฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องแทรกอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ของชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานเรื่อง The Octopus)

– นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษประเภทเรื่องรายงาน และพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียนจบบทเรียนเรื่อง "The Octopus" (ประเภท Report Genre) จากชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานแล้วนักเรียนสามารถ

1. อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้
2. บอกใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
3. บอกลำดับขั้นตอนของเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านในรูปไดอะแกรมได้
5. เลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องรายงานจากเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้
6. บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทเรื่องรายงานได้
7. บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องรายงานได้
8. เขียนเรื่องตามแนวอรรถลักษณะเรื่องรายงานได้ถูกต้อง
9. ฟัง พูดภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้

แผนการสอนชุดการสอนมีโครงสร้างแบบอรรถฐาน
ประเภทเรื่องรายงาน เรื่อง The Octopus
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คาบ

ปัจจัยข้อ	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
- ครูนำเสนอเรื่องโดยให้นักเรียนฟังเรื่องจากแบบประกอบใบงานที่ 1 และเสนอแผนภูมิคำถามประกอบ - ครูนำเสนอเรื่องประเภทรายงาน เรื่องอื่น ๆ จากแหล่งอื่น ๆ เช่น วารสาร สิ่งพิมพ์ พร้อมทางอธิบายประกอบ	แบบใบงานที่ 1 แผนภูมิคำถามเรื่องประเภทรายงานอื่น ๆ ที่ครูเตรียมมา	The Octopus	ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ 1. นักเรียนฟังเรื่องและอ่านเรื่องตามแบบพร้อมทั้งอ่านเรื่องเองอภิปรายกลุ่มย่อยในเรื่องเนื้อหาและคำศัพท์และตอบคำถามจากแผนภูมิคำถาม 2. นักเรียนทำใบงานที่ 2 และใบงานที่ 3 และคัดลอกเรื่องลงในกระดาษชาร์ตของกลุ่มพร้อมทั้งวาดภาพประกอบให้สวยงาม	100 นาที	- การทำงานของกลุ่มนักเรียน - กลุ่มใหญ่ - กลุ่มย่อย - กลุ่มย่อย - การอภิปรายในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย - การทำใบงานที่มอบหมาย - การประเมินผล ตรวจและแก้ไขงาน	ใบงานที่ 1 ใบงานที่ 2 ใบงานที่ 3	- นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและอ่านเรื่องเองได้ - นักเรียนสามารถอภิปรายในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องและบอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องได้ - นักเรียนตอบคำถามจากแผนภูมิคำถามได้ - นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายหรือประเภทของเนื้อหาที่อ่านได้ - นักเรียนทำใบงานที่มอบหมายได้

ปัจจัยเบื้องต้น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
			3. นักเรียนจับใบงานที่ 4 และเลือกเรื่อง ประเภทย่อยเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านได้				นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง ที่กำหนด ตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน และเรียงลำดับ ขั้นตอนของเรื่องได้อย่างถูก ต้องพร้อมทั้งสามารถบอก ประเภทของวรรณคดีที่ อ่านและเลือกเรื่องประเภท เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ปัจจัยอื่น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ความรู้สึกละแวกแวก เรื่อง The monkey จากเนื้อหาในใบงานที่ 4 พร้อมทั้งอธิบายประกอบ	- แผ่นใส - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	The Octopus	ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ นักเรียนศึกษาไดอะแกรมเรื่อง The - monkey จากที่ครูนำเสนอ และ เขียนไดอะแกรมเรื่อง The Octopus	50 นาที	- การจัดกลุ่มกลุ่มย่อย 5 คน - การสังเกตและการศึกษาจากเรื่องที่กำหนด - การอภิปรายและปรึกษากันในกลุ่มย่อย - การตรวจและประเมินผลงาน	- แผ่นใส - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	- นักเรียนบอกความหมายและลักษณะของ ไดอะแกรมได้ - นักเรียนเขียนไดอะแกรมของเรื่อง The Octopus ได้ - นักเรียนดูไดอะแกรมและสามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องได้ - นักเรียนเขียนไดอะแกรมเพื่อแสดงใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง - ประเมินความเข้าใจที่ได้
							เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่ได้

ปัจจัยเบื้องต้น	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
ครูนำเสนอเนื้อหาเสริมโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง และลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องและอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ	เนื้อหาเสริม	The Octopus	ตอนที่ 3 ขึ้นที่ 1 การให้รูปแบบ นักเรียนรู้วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะภาษาที่พบในเรื่อง - The Octopuss - The Monkey และทาบงานที่ 5	50 นาที	- การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย 5 คน - การอภิปรายในกลุ่ม - การวิเคราะห์เรื่องทั้งภาค - ใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 4 - ใบงานที่ 5	- แผนที่ - เครื่องฉายข้ามศีรษะ	- นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาเสริมได้อย่างเข้าใจ - นักเรียนสามารถอภิปรายในกลุ่มและร่วมวิเคราะห์เรื่องที่กำหนดได้
			หมายเหตุ ครูมอบหมายงานในครั้งต่อไป โดยให้นักเรียนทุกกลุ่มค้นคว้าเรื่องประเภทรายงานจากแหล่งต่าง ๆ และนำเสนอในชั้นเรียน				- นักเรียนสามารถบอกลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องประเภทรายงานได้

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
- ค้นหาเสนอแผนภูมิสิ่งที่มีนักเรียนวิเคราะห์ได้จากเรื่องประเภทรายงานจากตอนที่ 3 และอธิบายประกอบ - ค้นหาเสนอรูปภาพ 4 รูป ที่ครูเตรียมมาให้เพื่อให้นักเรียนเลือกในการเขียนเรื่องใหม่ร่วมกันในชั้นเรียน	- แผนภูมิโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษา - ภาพที่ครูเตรียมมา - เนื้อหาเสริมแผนการเรียนอย่างง่าย	The Octopus	ตอนที่ 4 ขึ้นที่ 2 ตกลงเกี่ยวกับเนื้อความได้ขึ้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องใหม่ภายในกลุ่มและเขียนเรื่องอิสระได้ 1. นักเรียนเสนอเรื่องให้นักเรียนคิดว่ามา 4 กลุ่ม ๆ ละ ประมาณ 10 นาที 2. นักเรียนและครู	100 นาที	- การจัดกลุ่ม - กลุ่มย่อย 5 คน - กลุ่มใหญ่ - ขึ้นชั้น	แผนที่, เครื่องฉายข้ามศีรษะ กระดาษชาร์ต ปากกาเขียนกระดาน ดาชชาร์ต เนื้อหาเสริม	- นักเรียนเสนอเรื่องประเภทรายงานได้ถูกต้อง - นักเรียนเลือกเรื่องที่จะเขียนในกลุ่มย่อยได้ - นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามแนววรรณคดีได้
			2. นักเรียนและครู	(25 นาที)	- การตกลง		

ปัจจัยป้อน	สื่อ	เนื้อหา	กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ	สื่อ	ผลผลิต
- คู่มืออธิบายแผนการเขียนอย่างงาณในเนื้อหาเสริม			ตกลงที่จะเขียนเรื่องใหม่ร่วมกัน โดยเขียนร่างของเรื่องและส่งตัวแทนกลุ่มเพื่อร่วมเขียนเรื่อง 3. นักวิจัยตกลงกันภายในกลุ่มที่จะเขียนเรื่องเองภายในกลุ่มโดยเขียนร่างของเรื่องเสนอและแก้ไขก่อนเขียนเรื่องสมบูรณ์	(25 นาที)	ร่วมกันในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย - การสังเกต รูปแบบการเขียน - การประเมินผลและร่วมกันแก้ไขผลงาน		

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโคर्सแบบบรรณฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 1 ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

100 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 การให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะของเนื้อความได้

กิจกรรมที่ 1 ครูและนักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน

(25 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที

1. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง The Octopus และเปิดเทปเรื่องให้นักเรียนฟัง
นักเรียนอ่านตามเทป

15 นาที

2. อภิปรายเกี่ยวกับคำศัพท์ และอ่านคำถามจากแผนภูมิคำถามที่ครูเตรียมมา เช่น

- Have you ever read the same kind of passage?

- Where did you read it?

- Is it procedure Genre?

- What do you know from it?

3. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม

สื่อ

- แผ่นใส

- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

- ใบงานที่ 1

- แผนภูมิคำถาม

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 1 อ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามของเรื่องที่ได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

100 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.1 การให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะของเนื้อความได้

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนตอบคำถามในใบงานที่ 2 (คำถามเรื่อง The Octopus จำนวน 10 ข้อ) 10 ข้อ

ขั้นตอน

20 นาที

1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 2 และอ่านคำถามในใบงานที่ 2

2. ปะกัษากันในกลุ่มและตอบคำถามในใบงานที่ 2 จำนวน 10 ข้อ

5 นาที

3. ครูฉายแผ่นใสเฉลยคำตอบในใบงานที่ 2 นักเรียนตรวจและแก้ไขให้ถูกต้อง

สื่อ

- แผ่นใส
- เครื่องฉายข้ามศรีษะ
- ใบงานที่ 2

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดและตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre) ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ 100 นาที 1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม 1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะของเนื้อความได้	The Octopus
กิจกรรมที่ 2 ปฏิบัติใบงานที่ 3 การเรียงลำดับเนื้อเรื่องและบอกใจความหลักของเรื่องใน (30 นาที) แต่ละตอนได้ ขั้นตอน 20 นาที 1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 3 2. ประชุมกันในกลุ่มในการเรียงลำดับเนื้อเรื่อง The Octopus ให้ถูกต้องตามลำดับ และบอกใจความหลักของเรื่องแต่ละตอน 10 นาที 3. นักเรียนประเมินผลงานจากแผ่นเฉลย โดยครูจากแผ่นใส่ประกอบและคัดลอกเรื่องลงในกระดาษชาร์ตของกลุ่มพร้อมวาดภาพประกอบให้สวยงาม	
สื่อ	- แผ่นใส - เครื่องฉายข้ามศีรษะ - ใบงานที่ 3 - กระดาษชาร์ต
หมายเหตุ	- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) - ข้อที่ 2 บอกใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ 3 บอกลำดับขั้นตอนของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนนิโครัสแบบวรรณฐาน	The Octopus
ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)	
ตอนที่ 1 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ	
100 นาที	1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม
	1.1.2 นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีวรรณลักษณะเช่นเดียวกับที่สอน

กิจกรรมที่ 3 เลือกวรรณลักษณะประเภทเรื่องรายงานได้ (20 นาที)	
<u>ขั้นตอน</u>	
10 นาที	1. ครูแจกใบงานที่ 4 (วรรณลักษณะประเภทต่าง ๆ) กลุ่มละ 1 ชุด ชุดละ 5 เรื่อง
	2. นักเรียนอ่านและเลือกเรื่องประเภทรายงาน 1 เรื่อง
10 นาที	3. ส่งตัวแทนเสนอเรื่องที่เลือกไว้หน้าชั้น
<u>สื่อ</u>	- ใบงานที่ 4
<u>หมายเหตุ</u>	- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ข้อที่ 5 เลือกวรรณลักษณะประเภทเรื่องรายงานจากเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบบรรณฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 2 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบไดอะแกรม

กิจกรรม เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบไดอะแกรม

(50 นาที)

ขั้นตอน

- 10 นาที 1. ครูฉายแผ่นใสการเสนอเนื้อหาของเรื่องที่อ่านในรูปแบบไดอะแกรมเรื่องประเภทรายงานจากเนื้อหาในใบงานที่ 4 (เรื่อง The Monkey)
- 15 นาที 2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่มและร่วมกันทำไดอะแกรม เรื่อง The Octopus ภายในกลุ่ม
- 15 นาที 3. นักเรียนเสนอผลงานการเขียนไดอะแกรมของกลุ่ม โดยใช้แผ่นใส และร่วมกันแก้ไขให้ถูกต้อง โดยครูและนักเรียน
- 10 นาที 4. ครูเรียกตัวแทนนักเรียนร่วมเล่าเรื่อง The Octopus จากไดอะแกรม

สื่อ

- แผ่นใส
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่-4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องในรูปแบบไดอะแกรมได้

-9 ฟัง - พูด ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่กำหนด

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 3 ชั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

50 นาที

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทรายงาน

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทรายงาน

กิจกรรมที่ วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและวิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่พบใน
(50 นาที) เรื่องประเภทรายงาน

ขั้นตอน

10 นาที

1. นักเรียนชมและฟังการนำเสนอเนื้อหาเสริมลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทรายงาน

15 นาที

2. ครูแจกใบงานที่ 1 เนื้อเรื่อง The Octopus ใบงานที่ 4 เรื่องประเภทรายงานที่เลือกไว้ และเนื้อหาเสริมเรื่องประเภทรายงานให้นักเรียนในกลุ่มย่อย

3. นักเรียนร่วมกันอ่านและวิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่พบในเรื่องประเภทรายงานภายในกลุ่มย่อย

15 นาที

4. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มเสนอเรื่องที่วิเคราะห์ไว้หน้าชั้น

5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทรายงาน

10 นาที

6. นักเรียนทำใบงานที่ 5 ตรวจและแก้ไขผลงานจากแผ่นเฉลย

สื่อ

- ใบงานที่ 1, ใบงานที่ 4
- ใบงานที่ 5, แผ่นเฉลยใบงานที่ 5
- เนื้อหาเสริมเรื่องประเภทรายงาน
- แผ่นใส, เครื่องฉายข้ามศีรษะ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 6 บอกโครงสร้างในการดำเนินเรื่องประเภทรายงานได้
- ข้อที่ 7 บอกลักษณะของภาษาที่ใช้ในเรื่องประเภทรายงานได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 4 ขั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

100 นาที

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

กิจกรรมที่ 1 เสนอเรื่องประเภทรายงานที่แต่ละกลุ่มค้นคว้ามาจากห้องสมุด, วารสาร, สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ กลุ่มละ 1 เรื่อง (50 นาที)

ขั้นตอน

- 10 นาที { 1. ครูนำเสนอแผนภูมิสิ่งที่นักเรียนวิเคราะห์ได้จากตอนที่ 3 และอธิบายประกอบ
2. นักเรียนปรึกษากันในกลุ่มเตรียมเสนอเรื่องที่ค้นคว้ามา
- 40 นาที { 3. ส่งตัวแทนเสนอเรื่องประเภทรายงานกลุ่มละ 1 เรื่อง ประมาณ 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 นาที โดยพร้อมทั้งตอบคำถามเมื่อกลุ่มอื่นสนใจเรื่องด้วย
4. ร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

สื่อ

- เรื่องอรรถลักษณะที่นักเรียนค้นคว้ามา
- แผนภูมิสิ่งที่นักเรียนวิเคราะห์จากตอนที่ 3

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 5 เลือกอรรถลักษณะประเภทเรื่องรายงานได้
- ข้อที่ 9 พัง-พูด ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 4 ชั้นที่ 2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

100 นาที

2.2 การสร้างเนื้อความร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในรรณภาษา
เดียวกัน

กิจกรรมที่ 2 นักเรียนตกลงที่จะเขียนเรื่องใหม่ร่วมกัน

(25 นาที)

ขั้นตอน

5 นาที

1. ครูนำเสนอรูปภาพ 4 ภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนเลือกในการร่วมกันเขียนเรื่องใหม่

20 นาที

2. นักเรียนตกลงเลือกภาพและร่วมกันเขียนโครงร่างหน้าชั้น โดยครูคอยให้คำแนะนำสั่งตัวแทนเขียนเรื่องใหม่จากโครงร่างของเรื่อง ครูคอยให้ความช่วยเหลือและร่วมแก้ไขข้อบกพร่องร่วมกัน
3. มอบหมายให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วลงกระดาษของกลุ่ม

สื่อ

- รูปภาพ 4 ภาพ

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

ข้อที่ 8 เขียนเรื่องตามแนววรรณลักษณะประเภทเรื่องรายงานได้ถูกต้อง

กิจกรรม/ครู/นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์สแบบวรรณฐาน

The Octopus

ประเภทเรื่องรายงาน (Report Genre)

ตอนที่ 4 ชั้นที่ 3 การสร้างเนื้อความร่วมกันในกลุ่มและการเขียนอิสระ

100 นาที

กิจกรรมที่ 3 นักเรียนตกลงเขียนเรื่องใหม่ในกลุ่ม

(25 นาที)

ขั้นตอน

5 นาที

1. ครูอธิบายแผนการเขียนอย่างง่ายในเนื้อหาเสริม

2. นักเรียนปรึกษากันในการเลือกเรื่องใหม่ที่จะเขียนภายในกลุ่ม, เขียนโครงร่าง เรื่องใหม่ประเภทเรื่องรายงาน จำนวน 1 เรื่อง และเขียนเรื่องใหม่ที่สมบูรณ์จากโครงร่างของเรื่อง

20 นาที

3. ครูคอยเดินดูในขณะที่นักเรียนเขียนโครงร่างและเขียนเรื่องที่สมบูรณ์

4. ให้คำแนะนำและการช่วยเหลือ

5. เสนอเรื่องสมบูรณ์หน้าชั้น เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและคัดลอกเรื่องที่สมบูรณ์แล้วลงกระดาษชาร์ตของกลุ่ม

สื่อ

- กระดาษชาร์ตแผ่นใหญ่
- ปากกาสี
- เนื้อหาเสริม

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)
- ข้อที่ 8 เขียนเรื่องตามแนววรรณลักษณะเรื่องรายงานให้ถูกต้อง
- ครูอาจมอบหมายงานให้นักเรียนเขียนเรื่องอิสระของตนเองเพิ่มเติมนอกห้องเรียน และรวบรวมผลงานเขียนของนักเรียนเป็นเล่มตามวรรณลักษณะประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดมุมแสดงผลงานของนักเรียน

The Octopus

The octopus lives in the sea. Octopuses live in seas all over the world. Some octopuses are very small. Some are large. They can be three feet long.

An octopus has a very large head. It has two eyes. Inside the head is a large brain. This means that an octopus can learn. The head is the center of the octopus's body. Around the head are eight arms.

An octopus lives alone, in the crack of a rock. It can squeeze itself into a very small space. This helps it hide from larger animals. Another thing that helps it hide is ink. If something is chasing an octopus, the octopus squirts black ink. The animal chasing it can't see anything but ink.

An octopus hunts for food in the ocean. It eats shellfish. The octopus is a fast hunter. It is a strong hunter, too. When an octopus sees a shellfish, it jumps on top of the shell! Then it pulls open the shell with its strong arms.

Worksheet 2 (The Octopus)

Question

1. Where do the octopuses live?
2. How long can they be?
3. What is at the center of an octopus's body?
4. What is in the octopus' head?
5. How many arms has the octopus?
6. What can the octopus do in the crack of a rock?
7. How do they get away from other animals?
8. What do octopuses eat?
9. What does an octopus do when it see a shellfish?
10. What does an octopus use to open the shellfish?

แผ่นเฉลย

Worksheet 2 (The Octopus)

Answer

1. They live in the sea.
2. They can be three feet long.
3. The head.
4. A large brain.
5. Eight arms.
6. It can squeeze itself into a very small space.
7. They squirt ink.
8. Some shellfish.
9. It jumps on top of the shell.
10. It uses its strong arms.

Worksheet 3

The Octopus

An octopus hunts for food in the ocean. It eats shellfish. The octopus is a fast hunter. It is a strong hunter, too. When an octopus sees a shellfish, it jumps on top of the shell! Then it pulls open the shell with its strong arms.

The topic sentence is.....

The octopus lives in the sea. Octopuses live in seas all over the world. Some octopuses are very small. Some are large. They can be three feet long.

The topic sentence is.....

An octopus has a very large head. It has two eyes. Inside the head is a large brain. This means that an octopus can learn. The head is the center of the octopus's body. Around the head are eight arms.

The topic sentence is.....

An octopus lives alone, in the crack of a rock. It can squeeze itself into a very small space. This helps it hide from larger animals. Another thing that helps it hide is ink. If something is chasing an octopus, the octopus squirts black ink. The animal chasing it can't see anything but ink.

The topic sentence is.....

Worksheet 4

Some people become very unhappy and ill every winter. Doctors used to think this problem was in their minds. But doctors are learning some new facts about this. Now they think that winter really does cause problems for some people. In the wintertime the days are short and often cloudy. People do not get enough light in the winter. This may cause illness and unhappiness.

Worksheet 4

58 Florence Road
Singapore
24 November 1986

Dear Nora,

I was so glad to receive your letter two days ago. We have had an exciting time for our country celebrated Merlion Week for nine days beginning on 15 November. The festival opened with a group acting out the arrival of Sang Nila Utama in Singapore. This was hundreds of years before Sir Stamford Raffles founded modern Singapore. Singapore was then known as Temasek. Sang Nila Utama re-named it Singapura, a lion city, because the first thing he met on landing was a *singa* or lion.

Many activities were held at several places along the Singapore River. There were boat rides on the river, stage shows, a *pasar malam* (night bazaar) and a Water Telematch. We took our relatives who were here on holiday from Hong Kong to watch martial arts demonstrations and batik printing along the river bank. They were very interested when my father told them how early settlers from China landed at the Singapore River to start a new life in a new land.

On 18 November we were at Orchard Road to watch Miss Tourism 1986 accept the First Earth Run Torch from another runner. This torch left New York on 16 September. It was carried around the world by runners to help celebrate the International Year of Peace. In Singapore forty runners took turns to carry the torch to raise money for charitable organizations.

The Merlion Week was a great success. I wish you were here to enjoy it with us.

Your friend,

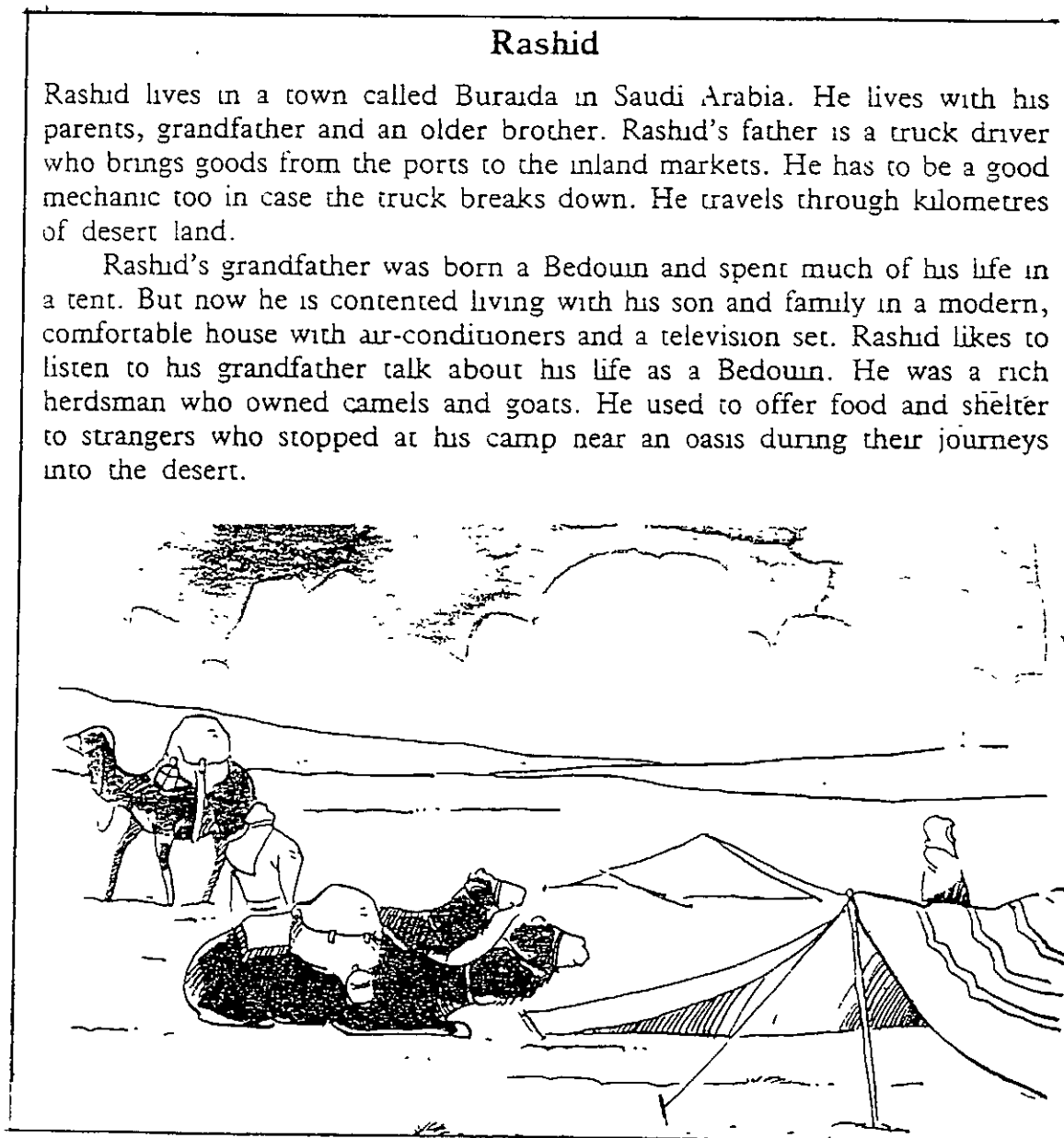
Mei Ling

Worksheet 4

Rashid

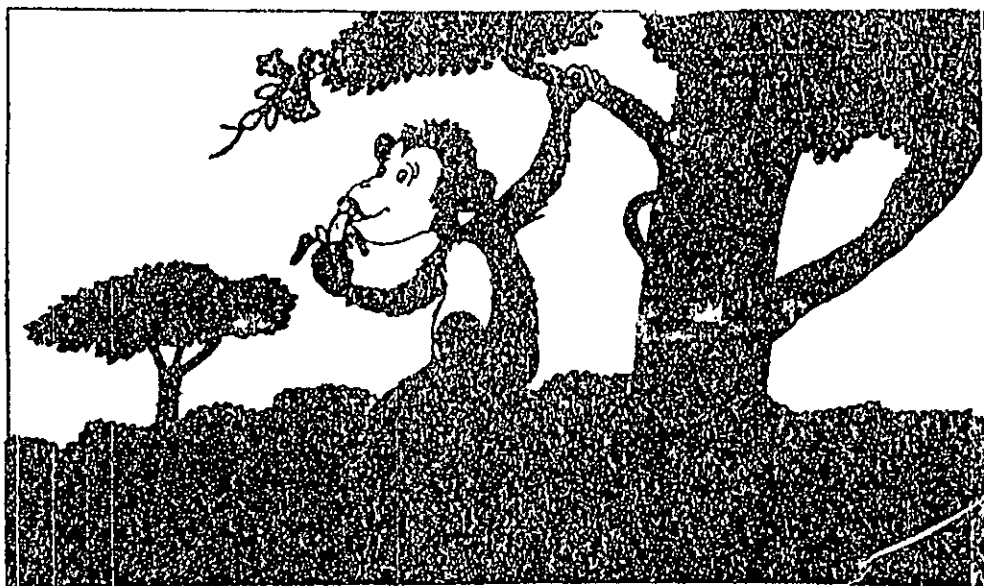
Rashid lives in a town called Buraida in Saudi Arabia. He lives with his parents, grandfather and an older brother. Rashid's father is a truck driver who brings goods from the ports to the inland markets. He has to be a good mechanic too in case the truck breaks down. He travels through kilometres of desert land.

Rashid's grandfather was born a Bedouin and spent much of his life in a tent. But now he is contented living with his son and family in a modern, comfortable house with air-conditioners and a television set. Rashid likes to listen to his grandfather talk about his life as a Bedouin. He was a rich herdsman who owned camels and goats. He used to offer food and shelter to strangers who stopped at his camp near an oasis during their journeys into the desert.

Worksheet 4

THE MONKEY

The monkey is a tree animal. It is like a man in shape but it is small and it has a tail. It has two hands with fingers and two feet with toes. It can walk like a man. It eats nuts and fruit.

The monkey lives in the forest. It can climb trees easily and very quickly. It can jump from one tree to another tree. In this way it can travel for miles in the forest over the trees. It sleeps at night high up in the trees.

Some monkeys are tame. We can teach them to do funny things. Children like to watch them.

Worksheet 4

Dotty celery.

You will need:-

- a long piece of fresh celery
- a sharp knife
- some coloured ink
- a jam jar containing about one inch of water

Cut a thin slice from the bottom of the piece of celery to give it a clean, smooth end.

Put enough ink in the water to make a strong colour.

Stand the piece of celery in the coloured water.

Put the jar in a place where it can get a lot of strong sunlight.

Leave it there for 24 hours.

Take the piece of celery out of the

water and wash it.

Take the knife and slice the stem every 2.5 cm.

You will see that the cut surfaces have coloured dots on them. The dots will be the same colour as the ink that you used.

Worksheet 5

The Octopus

The octopus lives in the sea. Octopuses _____ (1) _____
in seas all over the world. Some octopuses _____ (2) _____ very small.
Some are large. They can be three feet long.

An Octopus _____ (3) _____ a very large _____ (4) _____.
has two eyes. Inside the head is a large _____ (5) _____. This means that
an octopus can learn. The head _____ (6) _____ the center of the octopus's
body. Around the head are eight arms.

An octopus lives alone, in the crack of a rock. It can squeeze
itself into a very small space. This _____ (7) _____ it hide from larger
animals. Another thing that helps it hide is _____ (8) _____. If something
is chasing an octopus, the octopus squirts black ink. The animal chasing
_____ (9) _____ can't see anything but ink.

An octopus hunts for food in the ocean. It _____ (10) _____
shellfish. The octopus is a fast hunter. It is a strong hunter, too.
When _____ (11) _____ sees a shellfish, it jumps on top of the shell! Then
it _____ (12) _____ open the shell with its strong arms.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Octopus"

ใบงานที่ 1 เนื้อเรื่อง "The Octopus"

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	1 (10 นาที)	1. นักเรียนรับใบงานที่ 1 ทุกคน 2. อ่านออกเสียงใบงานที่ 1 ตามเทพประกอบการ ฉายแผ่นใสของครู	กลุ่มใหญ่
3	(15 นาที)	1. ตัวแทนกลุ่มรับใบงานที่ 1 2. อ่านใบงานที่ 1 ในกลุ่มก่อนร่วมกันวิเคราะห์ โครงสร้างในการดำเนินเรื่องและลักษณะของภาษาที่ พบในเรื่อง	กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Octopus"

ใบงานที่ 2 คำถามเรื่อง "The Octopus" จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (25 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 2 2. อ่านคำถามจากใบงานที่ 2 และตอบคำถาม จำนวน 10 ข้อ 3. ตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลย โดยใช้แผ่นใสประกอบ	กลุ่มย่อย (ปฏิบัติทุกคน)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Octopus"

ใบงานที่ 3 เรียงลำดับเนื้อเรื่อง และหาใจความหลักในแต่ละตอน

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	3 (30 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 3 2. อ่านใบงานที่ 3 และปรึกษากันในกลุ่มเรียงลำดับ เนื้อเรื่องจากเรื่อง ที่ตัดเป็นตอน ๆ ที่ให้มา 3. บอกประโยคใจความหลักในแต่ละตอน ตอบลงใน ช่องว่างของแต่ละตอน 4. ตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลยพร้อมกันทุกกลุ่ม	กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Octopus"

ใบงานที่ 4 เนื้อเรื่องอรรถลักษณะประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	1 (20 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 4 2. อ่านเรื่องอรรถลักษณะประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง 3. เลือกเรื่องอรรถลักษณะประเภทรายงาน จำนวน 1 เรื่อง 4. ส่งตัวแทนเสนอเรื่องประเภทรายงานที่เลือกไว้	กลุ่มย่อย

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "The Octopus"

ใบงานที่ 5 การเติม Cloze Test เรื่อง The Octopus

ตอนที่	กิจกรรม	คำสั่ง	หมายเหตุ
3	2 (10 นาที)	1. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบงานที่ 5 Cloze Test เรื่อง The Octopus 2. นักเรียนร่วมกันอ่านใบงานที่ 5 ภายในกลุ่ม 3. พรีกษากันในการเติม Cloze Test ให้สมบูรณ์ 4. ตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลย โดยใช้แผ่นใส	กลุ่มย่อย 5 คน (ปฏิบัติทุกคน)

เนื้อหาเสริม

Dolphins

Dolphins are sea mammals. They have to breathe air or they will die. They are members of the cetacean family.

Dolphins hunt together in a group. A group of dolphins is called a pod. They eat fish, shrimp and small squid. They live in salt water oceans. Dolphins can hold their breathe for six minutes.

Dolphins have smooth bare skin. Only baby dolphins are born with a few bristly hairs on their snouts. These hairs soon fall out. They have a long tail and the fin on top of their backs keeps the dolphins from rolling over. The dolphins have a thick layer of fat under their skin to keep them warm when they dive very deep. They use them to turn left and right. Dolphins grow from 2 to 3 metres long and weight up to 75 kilograms.

When dolphins hear or see a ship close by, they go near it and follow it for many kilometers. Dolphins can leap out of the water and do somersaults. Sometimes they invent their own tricks and stunts after watching other dolphins perform.

Dolphins are very friendly to people and have never harmed anyone. They are very playful mammals.

เนื้อหาเสริม
เรื่องประเภทรายงาน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. จะมีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความ หรือนิยามทั่วไปของเรื่อง
- ข. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภทลักษณะท่าที หรือลักษณะของพฤติกรรมคุณค่าที่มีต่อมนุษย์

ลักษณะของภาษา

- ก. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง
- ข. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ
- ค. อาจมีหัวข้อกล่าวนาเป็นเรื่อง ๆ
- ง. มักเป็นประโยคบอกเล่า

รูปแบบการเขียนอย่างง่าย

ปรีเจท์ 1 (Paragrahp 1)

(คำนำ)

ประเด็นที่ 1 =

ประเด็นที่ 2 =

ประเด็นที่ 3 =

ปรีเจท์ 2 (Paragrahp 2)

ความรวบยอดหลัก =

ความสนับสนุนที่ 1 =

ความสนับสนุนที่ 2 =

ความสนับสนุนที่ 3 =

ปรีเจท์ 3 (Paragrahp 3)

ความคิดรวบยอดหลัก =

ความสนับสนุนที่ 1 =

ความสนับสนุนที่ 2 =

ความสนับสนุนที่ 3 =

(สรุปความ)

ประเด็นที่ 1 =

ประเด็นที่ 2 =

ประเด็นที่ 3 =

ปรีเจท์ (Paragraph) หมายถึง การชั้นย่อหน้าในเนื้อความใหม่ ความคิดรวบยอด หรือใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้าของเนื้อความใหม่ ควรมีใจความสำคัญหลักของเรื่อง

Lesson Plan for Control Group
Period 1 – 8 M.2 English 013

General Objectives:

1. The students are able to comprehend the narrative text presented by the teacher.
2. The students are able to write their own narrative essay.

Terminal Objectives:

1. The students are able to practice the reading skill correctly.
2. The students are able to answer the questions about the text correctly.
3. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
4. The students are able to use vocabulary and grammatical structures they have studied to write sentences correctly.
5. The students are able to write a narrative essay on a new topic.

Content:

The Stone in the Road

Vocabulary:

a nobleman	take care of	lose
placed	a load of hay	grumbled
squeezed	the trouble	aside
held up	to be willing to	

Grammar:

There was, There were
Past Simple Tense (Subject + Verb2)
Sentence combining with and, but

Teaching Activities

1. Leading to the lesson

The teacher stimulates the students by viewing the pictures of Aesop's fables and let them play game matching the names of the story with the right pictures.

2. Teacher states objectives.

The teacher states the objectives of teaching (above).

3. Revise the prior knowledge

The teacher explains about vocabulary, grammatical structure, various idioms that students find in the story. About vocabulary, teacher reviews the occupations such as:

– farmer	– teacher
– nurse	– policeman

About grammatical structure, teacher reviews

Past simple tense.

4. Presenting the new lesson

Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure using word cards, pictures and structural charts include with example. Let the students read these examples and take them down in their notebooks.

5. Teaching

The teacher teaches students the story in this way.

– The teacher presents the story to the students by using the overhead projector and reads aloud.

– The students read after the teacher.

– The teacher explains the detail of the story sentence by sentence and ask the questions about the story.

6. Students study

– Let the students read the story themselves. Then answer the questions according to the story and do the exercises in worksheets

– Let the students write their own essay in term of narrative by choosing a new topic.

7. Checking the students' exercises

The teacher checks the students' exercises, corrects their mistakes, explains them clearly and gives them some advices to help them understand the story better and to rewrite the better writing task.

8. Evaluation

Evaluate the students by observing the students' participation with class activity and when they do the exercises, checking their exercises and their writing tasks.

9. Emphasis and transfer

The teacher offers other exercises or give them homework to take notes of new vocabulary and let them write a new topic they are interested in their notebooks.

Teaching Aids

1. Worksheets	2. Word cards
3. structural charts	4. pictures and books
5. overhead projector	

Lesson Plan for Control Group
Period 9 – 14 M.2 English 013

General Objectives:

1. The students are able to comprehend the narrative text presented by the teacher.
2. The students are able to write their own writing about knowledge and method in daily life.

Terminal Objectives:

1. The students are able to answer questions about the text correctly.
2. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
3. The students are able to use vocabulary and grammatical structures they have studied to write sentences correctly.
4. The students are able to demonstrate how to do the easy method.
5. The students are able to write a new topic which they are interested.

Content:

How to make a paper flower

Vocabulary:

coloured tissues	fold	petals
scissors	corner	fluff out
sticky tape	gently	stalk
drinking straw	wind	shape
pintch	layer	

Grammar:

Imperative Sentence
Object Form of Pronouns

Teaching Activities

1. Leading to the lesson

The teacher greets students by showing some coloured tissues and says, Have you ever made a paper flower? Do you want to make it by yourself?

2. Teacher states objectives.

The teacher states the objectives (above).

3. Revise the prior knowledge

The teacher explains about vocabulary, grammatical, structure, various idiom that students used to study.

4. Presenting the new lesson

The teacher explains new vocabulary and grammatical structure by using word cards, real things and a structural chart.

5. Teaching

The teacher teaches students the passage in this way.

– The teacher reads the passage and the students read after the teacher.

– The teacher demonstrates about how to make a paper flower and explains the method.

– The teacher asks the questions about the passage.

6. Students study

Let the students read the passage themselves and make their own paper flowers. Then write the answers to the questions according to the passage and write a new passage.

7. Checking the students' exercises

Check the students's exercises and their writing tasks, correct their mistakes, Praise them when their works are good.

8. Evaluation

Evaluate the students by observing the students' participation with class activity and when they do the exercises, correct their writing tasks.

9. Emphasis and transfer

Let students do more exercises, or give them homework to write a new topic they are interested in their notebooks.

Teaching Aids

1. Real things (scissors, coloured tissues, sticky tape., drinking straw)
2. Word cards
3. Structural charts
4. Worksheets

Lesson Plan for Control Group
Period 15 – 20 M.2 English 013

General Objectives:

1. The students are able to comprehend the report text presented by the teacher.
2. The students are able to write their own report essay.

Terminal Objectives:

1. The students are able to practice the reading skill correctly.
2. The students are able to answer questions about the text correctly.
3. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.
4. The students are able to use vocabulary and grammatical structures in the text correctly.
5. The students are able to write a report essay on a new topic which they are interested correctly.

Content:

The Octopus

Vocabulary:

octopus	brain	mean
squeeze	space	squirt
chase	shellfish	crack

Grammar:

Present Simple Tense

Teaching Activities

1. Leading to the lesson

The teacher conducts the students to concentrate the lesson in various ways such as displaying pictures or real things, asking some questions about what they are going to study.

2. Teacher states objectives.

The teacher states the objectives (above).

3. Revise the prior knowledge

The teacher revises the vocabulary and grammatical structures which is about Present Simple Tense

4. Presenting the new lesson

- The teacher uses pictures to describe the text.
- The teacher explains new vocabulary and structures by using word cards, structural chart or diagrams.
- The students write down their notes.

5. Teaching

The teacher teaches students the passage in this way.

- The teacher reads the passage aloud once.
- Students read together loudly.
- The teacher asks Yes/No questions.
- The teacher let them read again.
- The teacher ask "Wh" questions.

6. Students study

Let the students read the passage themselves. Then write the answers to the questions according to the passage and write a new passage.

7. Checking the students' exercises

The teacher checks the students's exercises and their writing task, corrects their mistakes by giving some advice for the students to rewrite the better ones.

8. Evaluation

Evaluate the students by observing and checking the exercises and writing tasks.

9 Emphasis and transfer

The teacher assigns the students to do more exercises and write a new topic they are interested in their notebooks.

Teaching Aids

1. word – cards
2. text
3. Structural charts
4. picture

ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.32	.37	21	.34	.22
2	.41	.30	22	.27	.29
3	.61	.52	23	.24	.30
4	.62	.37	24	.41	.41
5	.51	.33	25	.60	.48
6	.27	.26	26	.76	.56
7	.37	.30	27	.36	.26
8	.47	.33	28	.30	.52
9	.23	.26	29	.36	.29
10	.29	.26	30	.36	.37
11	.47	.37	31	.30	.56
12	.60	.41	32	.48	.67
13	.39	.48	33	.45	.56
14	.24	.44	34	.25	.52
15	.40	.22	35	.46	.41
16	.51	.40	36	.35	.59
17	.46	.26	37	.38	.81
18	.27	.33	38	.34	.56
19	.32	.33	39	.27	.44
20	.33	.26	40	.32	.56

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนก(t) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1	2.62	.49	2.07	.27	5.09
2	2.59	.50	1.92	.48	4.95
3	2.74	.44	2.23	.38	3.57
4	2.25	.52	1.69	.67	3.41
5	2.85	.36	1.88	.58	7.18
6	2.44	.57	1.76	.65	4.00
7	2.55	.57	1.76	.76	4.24
8	2.40	.50	1.73	.60	4.45
9	2.81	.39	1.80	.63	6.91
10	2.66	.62	1.88	.43	5.31.
11	2.59	.50	2.00	.74	3.38
12	2.62	.49	1.80	.56	5.64
13	2.25	.52	1.73	.60	3.40
14	2.37	.62	1.73	.77	3.30
15	2.92	.26	2.34	.48	5.36
16	2.74	.59	2.15	.67	3.36
17	2.81	.39	2.15	.61	4.65
18	2.70	.46	2.03	.52	4.87
19	2.66	.48	2.03	.44	4.93
20	2.85	.36	2.15	.54	5.48

ตาราง 7 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	13	30	17	21	14	17	3
2	8	15	7	22	15	14	-1
3	10	17	7	23	20	31	11
4	17	16	-1	24	20	27	7
5	8	15	7	25	12	24	12
6	10	16	6	26	10	16	6
7	14	15	1	27	13	18	5
8	17	22	5	28	15	18	3
9	10	14	4	29	13	17	4
10	10	16	6	30	17	22	5
11	14	17	3	31	10	20	10
12	15	21	6	32	15	18	3
13	16	18	2	33	17	19	2
14	12	20	8	34	12	16	4
15	10	16	6	35	13	24	11
16	14	16	2	36	17	26	9
17	14	13	-1	37	11	17	6
18	10	19	9	38	13	19	6
19	12	18	6	39	12	20	8
20	10	18	8	40	12	19	7

ตาราง 8 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	15	17	2	21	12	14	2
2	12	13	1	22	16	17	1
3	15	15	0	23	11	10	-1
4	10	14	4	24	12	12	0
5	15	16	1	25	11	13	2
6	15	17	2	26	10	14	4
7	13	15	2	27	11	12	1
8	16	16	0	28	12	15	3
9	12	15	3	29	14	15	1
10	11	13	2	30	12	16	4
11	13	15	2	31	11	14	3
12	11	16	5	32	11	11	0
13	10	13	3	33	12	15	3
14	10	14	4	34	14	15	1
15	9	12	3	35	9	13	4
16	13	12	-1	36	10	12	2
17	14	14	0	37	11	12	1
18	12	13	1	38	17	17	0
19	17	16	-1	39	11	14	3
20	10	13	3	40	15	16	1

ตาราง 9 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	7	12	5	21	6	12	6
2	7	13	6	22	6	11	5
3	9	15	6	23	10	13	3
4	10	15	5	24	13	15	2
5	7	12	5	25	11	15	4
6	6	12	6	26	10	12	2
7	10	13	3	27	9	13	4
8	12	12	0	28	10	12	2
9	8	12	4	29	8	12	4
10	7	10	3	30	8	12	4
11	10	16	6	31	10	14	4
12	7	12	5	32	7	10	3
13	8	13	5	33	10	10	0
14	7	12	5	34	8	12	4
15	4	9	5	35	12	13	1
16	8	10	2	36	13	13	0
17	10	10	0	37	6	9	3
18	6	9	3	38	13	13	0
19	6	10	4	39	6	11	5
20	8	12	4	40	7	10	3

ตาราง 10 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	9	12	3	21	9	10	1
2	8	10	2	22	6	11	5
3	9	10	1	23	6	9	3
4	8	10	2	24	8	10	2
5	6	9	3	25	8	10	2
6	7	10	3	26	7	10	3
7	8	8	0	27	9	10	1
8	8	9	1	28	8	10	2
9	7	12	5	29	7	7	0
10	10	11	1	30	10	10	0
11	14	15	1	31	9	8	-1
12	7	9	2	32	7	9	2
13	8	11	3	33	12	13	1
14	10	10	0	34	10	13	3
15	13	14	1	35	9	10	1
16	6	9	3	36	8	10	2
17	10	11	1	37	8	10	2
18	6	7	1	38	10	12	2
19	10	12	2	39	8	9	1
20	8	12	4	40	9	9	0

ตาราง 11 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	46	47	1	21	50	52	2
2	47	50	3	22	56	45	-11
3	45	47	2	23	50	51	1
4	48	44	-4	24	48	48	0
5	47	48	1	25	46	48	2
6	49	49	0	26	45	48	3
7	58	55	-3	27	56	50	-6
8	52	50	-2	28	45	46	1
9	46	44	-2	29	46	49	3
10	52	54	2	30	45	45	0
11	50	52	2	31	47	48	1
12	48	49	1	32	47	49	2
13	50	54	4	33	43	41	-2
14	47	49	2	34	53	57	4
15	44	45	1	35	49	50	1
16	55	58	3	36	48	47	-1
17	42	43	1	37	49	50	1
18	45	47	2	38	47	50	3
19	43	50	7	39	54	54	0
20	51	51	0	40	48	49	1

ตาราง 12 คะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	51	58	7	21	52	53	1
2	50	50	0	22	51	50	-1
3	52	51	-1	23	54	55	1
4	49	52	3	24	54	57	3
5	44	51	7	25	51	52	1
6	46	52	6	26	50	53	3
7	43	56	13	27	45	44	-1
8	53	51	-2	28	53	54	1
9	48	51	3	29	50	56	6
10	52	48	-4	30	50	53	3
11	46	51	5	31	46	51	5
12	40	48	8	32	54	53	-1
13	53	56	3	33	52	56	4
14	58	58	0	34	50	55	5
15	54	54	0	35	48	57	9
16	49	48	-1	36	55	59	4
17	45	52	7	37	57	59	2
18	52	49	-3	38	55	58	3
19	45	55	10	39	50	55	5
20	55	56	1	40	41	50	9

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวบุศรา ชื่อสกุล จิตลาตวน
 เกิดวันที่ 28 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2507
 สถานที่เกิด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 81/350 หมู่บ้านทิพวัล 1 หมู่ 5 ถนนเทพารักษ์
 ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี
 จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2525 ม.ศ. 5 จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
 พ.ศ. 2529 ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาไทย)
 วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 พ.ศ. 2538 กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร